

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ

**Τα πνευματικά δικαιώματα στη μουσική
βιομηχανία εντός της Ελλάδας**
«The copyright in the music industry of Greece»

11/9/2012

Φοιτητής: Κατάκης Γιάννης

Επιβλέπων Καθηγητής: Μαυρίδης Σάββας
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2012

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ

Πτυχιακή εργασία

**Θέμα: Τα πνευματικά δικαιώματα στη μουσική
βιομηχανία εντός της Ελλάδας**

Σπουδαστής:

Κατάκης Γιάννης

Επιβλέπων Καθηγητής:

Μαυρίδης Σάββας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σεπτέμβριος 2012

Περίληψη

Η παρούσα εργασία πρωτίστως επιχειρεί να διερευνήσει τους όρους και τις παραμέτρους που σχετίζονται με την πνευματική δημιουργία και την νομική κατοχύρωση της. Πιο συγκεκριμένα , μας αφορά η έννοια του «πνευματικού δικαιώματος» ο προσδιορισμός του από το σύνταγμα μας και η νοηματική του διάσταση στις επιμέρους καταστάσεις.

Ύστερα, αναλύουμε και εξετάζουμε τα πνευματικά δικαιώματα στην ελληνική μουσική βιομηχανία. Εκεί διαπιστώνουμε πως κύριος συντελεστής στην προσπάθεια κατοχύρωσης των πνευματικών δικαιωμάτων των ελλήνων μουσικοσυνθετών είναι η «ΑΕΠΙ».

Η Ελληνική Εταιρεία Προστασίας της Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΑΕΠΙ), λειτουργεί ως Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης με βάση τις διατάξεις του Νόμου 2121/1993. Σκοπός του Οργανισμού, σύμφωνα με το νόμο και το καταστατικό του, είναι η διαχείριση και προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, για όλα τα έργα που έχουν συνθέσει ή/και συγγράψει κατά το παρελθόν και για όσα πρόκειται να συνθέσουν ή/και να συγγράψουν στο μέλλον οι συμβαλλόμενοι με αυτόν δημιουργοί /δικαιούχοι μουσικών έργων.

Αφού ερευνάται λοιπόν η λειτουργία της ΑΕΠΙ και ο εκάστοτε χαρακτήρας που λαμβάνει στις επιμέρους διαδικασίες (Αμοιβολόγια, τομείς λειτουργιών, χρήση-χρήστες πνευματικών δικαιωμάτων) έρχεται η στιγμή να εξεταστεί η νομική υπόσταση μέσω των εκάστοτε δικαστικών διενέξεων της εταιρείας.

Στο τελευταίο κομμάτι της παρούσας εργασίας παρατίθενται δικαστικές αποφάσεις των τελευταίων ετών όπου η εταιρεία λειτούργησε είτε ως ενάγουσα είτε ως εναγόμενη.

Εν κατακλείδι, καθίσταται απαραίτητο να μελετηθεί κάθε απόφαση χωριστά ώστε να προκύψουν τα συμπεράσματα της εργασίας, τα οποία, δεν είναι σπάνιο, να επεκτείνονται και να καταλαμβάνουν σημαντικό χώρο στη συνολική υπόσταση των πνευματικών δικαιωμάτων στη χώρα μας.

Περιεχόμενα

Περίληψη

Περιεχόμενα 2

Εισαγωγή-Ευχαριστίες 3

1. Πνευματικά δικαιώματα

1.1 Πνευματική ιδιοκτησία 8

1.2 Λόγοι ύπαρξης 9

1.3 Ιστορία 10

1.4 Βασικές έννοιες 11

1.5 Περιεχόμενο του Δικαιώματος 13

1.6 Περιορισμοί των πνευματικών δικαιωμάτων 16

1.7 Τεχνολογικά μέτρα προστασίας 19

1.8 Συλλογική διαχείριση 21

2. ΑΕΠΙ

2.1 Σκοπός λειτουργίας 22

2.2 Ιστορικό Δημιουργίας 22

2.3 Ιδρυτικά Μέλη 22

2.4 Συμβάσεις Αμοιβαιότητας 22

2.5 Εκπροσωπούμενα Μέλη 22

2.6 Διεθνής Δραστηριότητα 23

2.7 Επιτροπή Δημιουργών 24

3. Τομείς λειτουργίας της ΑΕΠΙ

3.1	Τομέας Μελών	25
3.2	Τομέας Τεκμηρίωσης Μουσικών Έργων	26
3.3	Αρχείο Ελληνικής Μουσικής	27
3.4	Τομέας Μηχανικών Δικαιωμάτων και Αγοράς Αδειών	28
3.5	Τομέας Δημόσιας Εκτέλεσης	29
3.6	Υποτομείς Δημόσιας Εκτέλεσης	31
3.7	Τομέας Επικοινωνίας – Πολιτιστικά	33
3.8	Τομέας Παρακολούθησης Διαδικασιών	34
3.9	Τομέας Ραδιοτηλεοπτικών Μέσων	35
3.10	Τομέας Μελών	36
3.11	Άδειες Διαφήμισης	36

4.Χρήση –Χρήστες Πνευματικών Δικαιωμάτων

4.1	Εκτελεστικά Δικαιώματα	37
4.2	Μηχανικά Δικαιώματα	36
4.2.1	Παραγωγή Μουσικής	38
4.2.2	Ύψος καταβαλλόμενων Μηχανικών Δικαιωμάτων	38
4.2.3	Χρήση Ρεπερτορίων Άλλων Παραγωγών	39
4.2.4	Πρίμιουμ	39
4.2.5	Εγγραφή Μουσικών Έργων σε Υλικά Μέσα	39
4.3	Δικαιώματα από Χρήση Έργων σε Οπτικοακουστικές Παραγωγές	40
4.4	Εισπρακτική Διαδικασία Εκτελεστικών Δικαιωμάτων	41

5. Αμοιβολόγια

5.1	Αμοιβολόγιο επιγραμμικών χρήσεων(ON LINE) μουσικής	42
5.2	Ραδιοτηλεοπτικά (Ερτζιανή χρήση)	44
5.3	Παράμετροι καθορισμού αμοιβής	46
5.4	Αμοιβολόγια(ενδεικτικά)	47

6.ΑΕΠΙ και Δικαστικές Εμπλοκές

6.1	Πρόλογος	53
6.2	Υπόθεση 1 ^η - Μήνυση ΑΕΠΙ κατά ιδιοκτήτη κινηματογράφου	50
6.3	Υπόθεση 2 ^η - ΑΕΠΙ εναντίον Πολιτιστικού Οργανισμού Αθηναίων	53
6.4	Υπόθεση 3 ^η - Σταύρος Ξαρχάκος, Νίκος Κυπουργός, Παναγιώτης Καλατζόπουλος, Θάνος Μικρούτσικος, Νικόλαος Μαμαγκάκης, Γιώργος Κουμεντάκης και του σωματείου με την επωνυμία ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ, κατά της ΑΕΠΙ	57
6.5	Υπόθεση 4 ^η – Ερατώ, Απόλλων και Grammo εναντίον εστιατορίου	60

7.Ερμηνεία – Συμπεράσματα Δικαστικών Αποφάσεων

7.1	Υπόθεση 1η	68
7.2	Υπόθεση 2 ^η	70
7.3	Υπόθεση 3 ^η	73

8.Συνολικά συμπεράσματα –προτάσεις

Βιβλιογραφία	76
---------------------	-----------

Εισαγωγή -Ευχαριστίες

Η παρούσα πτυχιακή εργασία εκπονήθηκε στα πλαίσια του Προπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών του Τμήματος Εμπορίας και Διαφήμισης, της σχολής διοίκησης και οικονομίας του Αλεξάνδρειου Τεχνολογικού Ιδρύματος Θεσσαλονίκης κατά την περίοδο Ιουνίου-Ιουλίου 2011. Για την ολοκλήρωση της απαιτήθηκε ενδελεχής έρευνα κυρίως στο διαδίκτυο ,σε πηγές επί το πλείστον Ελληνικής προέλευσης ,αλλά και Αμερικάνικης.

Για το σημαντικότερο κομμάτι της εργασίας που αφορά την «ΑΕΠΙ», οι πηγές ήταν η επίσημη της ιστοσελίδα(<http://www.aepi.gr/>) και η επίσημη ιστοσελίδα του Αρείου πάγου.(<http://www.areiospagos.gr/>) Άρειος Πάγος είναι το ανώτατο ακυρωτικό δικαστήριο της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης της Ελλάδος.

Σε αυτό το σημείο επιθυμώ να ευχαριστήσω θερμά τον επιβλέποντα της εργασίας μου, Καθηγητή κ. Μαυρίδη Σάββα που μου έδωσε την ευκαιρία να εκπονήσω την παρούσα πτυχιακή εργασία με θέμα που επέλεξα εγώ, για την καθοδήγηση ειδικά στις αρχές αλλά και καθ' όλη τη διάρκεια της εκπόνησης της εργασίας μου. Επίσης θέλω να ευχαριστήσω την προπτυχιακή φοιτήτρια νομικής, Ελευθεριάδου Ιωάννα, για την βοήθεια της στην πρόσβαση δικαστικών αποφάσεων. Πιο συγκεκριμένα την ευχαριστώ για την αποστολή των εξής αποφάσεων:

- Αριθμός Αποφάσεως 4230/2008
- Αριθμός Αποφάσεως 245 / III / 2003
- Αριθμός Απόφασης 1/2009
- Αριθμός αποφάσεως 2693/1988

Θεσσαλονίκη 2012,

Γιάννης Ι. Κατάκης

1. Πνευματικά δικαιώματα

1.1 Πνευματική ιδιοκτησία

Πριν ειπωθεί οτιδήποτε στα πλαίσια αυτής της εργασίας πρέπει να οριστεί η έννοια του πνευματικού δικαιώματος. Μιας και αποτελεί βασική έννοια διαπραγμάτευσης σε κάθε υπόθεση, νομική ή μη.

Πνευματική ιδιοκτησία ή πνευματικά δικαιώματα ονομάζονται τα αποκλειστικά δικαιώματα των πνευματικών δημιουργών στο έργο τους. Παραχωρούνται από τον νόμο για ορισμένο χρόνο για να απαγορεύσουν σε τρίτους τη χρήση των έργων χωρίς την άδεια του δημιουργού. Το πνευματικό δικαίωμα υφίσταται σε έργα λογοτεχνίας και τέχνης, όπως βιβλία, θέατρο, ζωγραφική, γλυπτική, φωτογραφία, αρχιτεκτονική αλλά και άλλες δημιουργίες όπως λογισμικό ή βάσεις δεδομένων (*databases*).

Περιλαμβάνει το δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού δεσμού του δημιουργού του προς αυτό (ηθικό δικαίωμα). Το πνευματικό δικαίωμα αποκτάται αυτοδικαίως χωρίς να απαιτείται αίτηση του δημιουργού ή καταχώριση του έργου σε κάποια υπηρεσία.

Στην Ελλάδα θεμελιώδης είναι ο νόμος **2121/1993 (ΦΕΚ Α'25, 4/3/93)** ο οποίος, εμπνεόμενος από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Διανοητικής Ιδιοκτησίας, αναθεωρεί την προηγούμενη νομοθεσία του 1920 και συμμορφώνεται με τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Ο νόμος αυτός τροποποιήθηκε δραστικά σε πολλές διατάξεις του με το άρθρο 8 του νόμου 2557/1997 (ΦΕΚ Α'271/1997) σε εφαρμογή των Οδηγιών 93/83/ΕΟΚ και 93/98/ΕΟΚ.

<http://www.pneumatikadikaiomata.net/?p=2825>

1.2 Λόγοι ύπαρξης

Υπάρχουν δύο αντιδιαμετρικά αντίθετοι δικαιολογητικοί λόγοι ύπαρξης της πνευματικής ιδιοκτησίας, οι οποίοι όμως στις σύγχρονες νομοθεσίες περισσότερο αλληλοσυμπληρώνονται παρά αλληλοαποκλείονται.

Ανθρωπιστική-ιδεαλιστική δικαιολόγηση

Ο ένας, ανθρωπιστικός και ιδεαλιστικός, συνδέεται με τις θεωρίες περί φυσικού δικαίου. Σύμφωνα με αυτόν ο δημιουργός έχει έναν ιδιαίτερο ψυχικό δεσμό με το δημιούργημά του, ο οποίος είναι αναπαλλοτρίωτος και τον οποίο ο νόμος οφείλει να αναγνωρίσει. Ως πρότυπο έχει αυτή η θεωρία κυρίως το μοναχικό δημιουργό, ο οποίος δημιουργεί τέχνη για βιοπορισμό και η πολιτεία έχει υποχρέωση να του δώσει το δικαίωμα να εκμεταλλεύεται κατ' αποκλειστικότητα το έργο του.

Ο δημιουργός είναι πάντα φυσικό πρόσωπο. Αυτή η οπτική γωνία επιβάλλει ρυθμίσεις που προστατεύουν το δημιουργό και από αυτούς στους οποίους ο ίδιος αναθέτει την οικονομική εκμετάλλευση του έργου του (εκδότες, παραγωγούς), γιατί εξαρτάται από αυτούς και τους έχει ανάγκη προκειμένου να επιβιώσει. Έτσι ο δημιουργός δεν μπορεί, ακόμη και αν το θέλει, να εκχωρήσει ποτέ όλα τα δικαιώματά του, ενώ έχει πάντα αξίωση σε εύλογη αμοιβή. Το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι ταυτόχρονα και μέσο προώθησης της πολιτιστικής δημιουργίας. Βάρος δίνεται σε έργα κατ' εξοχήν πνευματικά και προϋπόθεση προστασίας είναι το δημιουργικό ύψος του έργου. Η αντίληψη αυτή συνδέεται με τη Γαλλική Επανάσταση και το Διαφωτισμό και έχει επικρατήσει στην ηπειρωτική Ευρώπη. Χαρακτηριστική είναι και η ορολογία, η οποία εστιάζει στο δημιουργό . Αντίστοιχα και η διάρκεια του δικαιώματος δε συνδέεται με τη ζωή του έργου αλλά με τη ζωή του δημιουργού. (<http://www.pneumatikadikaiomata.net/?p=2825>)

Ουτιλιταριστική θεώρηση- δικαιολόγηση

Ο δεύτερος λόγος είναι ουτιλιταριστικός. Είναι όμοιος με το λόγο ύπαρξης του διπλώματος ευρεσιτεχνίας: η χορήγηση ενός αποκλειστικού δικαιώματος λειτουργεί ως κίνητρο για τη δημιουργία καινοτομιών και συνδέεται με τη θεωρία των property rights. Ο δημιουργός με την προσδοκία του οικονομικού οφέλους από την αποκλειστική εκμετάλλευση του έργου του στρέφει την παραγωγική του δραστηριότητα σε καινοτόμα έργα, τα οποία ωφελούν το κοινωνικό σύνολο. Αυτή η οπτική εστιάζει στην οικονομική σκοπιά της δημιουργίας και προστατεύει εξίσου αυτόν που επενδύει σε παραγωγικές δραστηριότητες (εκδότη, παραγωγό). Έτσι δημιουργός μπορεί να είναι και νομικό πρόσωπο, το οποίο επενδύει και συντονίζει την παραγωγική δραστηριότητα (*work made for hire*).

Τα δικαιώματα του δημιουργού είναι ελεύθερα μεταβιβάσιμα, όπως και όλα τα κοινά περιουσιακά δικαιώματα. Προϋπόθεση προστασίας δεν είναι τόσο η πρωτοτυπία, όσο η επένδυση (*sweat of the brow-ιδρώτας του προσώπου*). Στόχος της προστασίας δεν είναι η διατήρηση του δεσμού δημιουργού-δημιουργήματος, αλλά κυρίως η προστασία της καινοτομίας από αντιγραφές που εκμεταλλεύονται ξένο κόπο χωρίς αντάλλαγμα. Η αντίληψη αυτή κυριαρχεί στις Αγγλοσαξονικές χώρες και συνδέεται με τον οικονομικό φιλελευθερισμό. Εξαιτίας αυτής της θεώρησης το δικαίωμα στις ΗΠΑ δεν αποκτάτο αυτοδικαίως, αλλά μετά από αίτηση στο US Copyright Office (παρόμοια δηλαδή με το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας). Μετά την προσχώρηση όμως των ΗΠΑ στη Σύμβαση της Βέρνης το 1988, η οποία επιτάσσει την αυτόματη και χωρίς διατυπώσεις κτήση του δικαιώματος, η εγγραφή έγινε προαιρετική.

Χαρακτηριστική είναι πάλι η αντίστοιχη ορολογία, η οποία εστιάζει στην προστασία από την αντιγραφή (*copyright*) και η διάρκεια του δικαιώματος, η οποία στις ΗΠΑ πριν την προσχώρηση στη Σύμβαση της Βέρνης συνδεόταν με την πρώτη δημοσίευση του έργου και όχι με τη ζωή του δημιουργού.

(<http://www.pneumatikadikaiomata.net/?p=2825>)

Συνδυασμός των θεωριών στις σύγχρονες θεωρίες

Οι σύγχρονες νομοθεσίες, παρ' ότι εξακολουθούν να έχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ τους, συνδυάζουν ως επί το πλείστον και τα δύο στοιχεία. Οι ευρωπαϊκές νομοθεσίες αναγνωρίζουν μεν μόνο φυσικό πρόσωπο ως δημιουργό, απονέμουν όμως και στον παραγωγό ένα συγγενικό δικαίωμα, αφού χωρίς αυτόν πολλές φορές δεν επιβιώνει η δημιουργία. Το κριτήριο της πρωτοτυπίας ελαττώνεται διαρκώς, ενώ σε κάποιες χώρες επιτρέπεται η πλήρης εκποίηση του δικαιώματος.

Από την άλλη και στις αγγλοσαξονικές χώρες προστατεύονται επί μέρους εκφάνσεις του ηθικού δικαιώματος του δημιουργού, ενώ η προσχώρηση των ΗΠΑ στη Σύμβαση της Βέρνης μετρίασε πολλές από τις διαφορές (εγγραφή, διάρκεια του δικαιώματος).(<http://en.wikipedia.org/wiki/Copyright>)

1.3 Ιστορία

Διεθνώς

Η δημιουργία του μορφώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας και η νομική της προστασία είναι σχετικά πρόσφατες και ανάγονται στον 18ο αιώνα. Πρόδρομος της προστασίας ήταν η απονομή προνομίων σε τυπογράφους, αρχικά στη Βενετία από το 1469 και αργότερα και σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη.

Τα προνόμια αυτά αφορούσαν όμως την προστασία του τυπογράφου (προστασία της οικονομικής επένδυσης) από ανατυπώσεις φιλολογικών και μουσικών έργων από τρίτους και όχι την προστασία του δημιουργού, ενώ σύντομα κατέληξαν να γίνουν όργανο της λογοκρισίας εκ μέρους των ηγεμόνων στα εκδιδόμενα έργα. Πρώτος νόμος που αναγνώρισε δικαίωμα στον δημιουργό ήταν ο αγγλικός "*Act for the Encouragement of Learning, by vesting the Copies of Printed Books in the Authors or purchasers of such Copies, during the Times therein mentioned*" (Act 8 Anne C 19) του 1709 επί βασιλείας της Άννας, ο οποίος απένεμε αποκλειστικό δικαίωμα στον δημιουργό επί του έργου του διάρκειας 14 ετών από τη δημοσίευση του έργου με δυνατότητα παράτασης για άλλα τόσα, εφ' όσον ζούσε ακόμη.

Αποφασιστική ώθηση έδωσε η Γαλλική Επανάσταση, η οποία συνέδεσε την πνευματική ιδιοκτησία με το φυσικό δίκαιο: αναγνώρισε ότι ο δημιουργός έχει θεμελιώδες δικαίωμα στο έργο του, το οποίο ο νόμος οφείλει να προστατεύσει.

Ως συνέπεια αυτής της αντίληψης θεσπίστηκαν δύο νόμοι το 1791 και το 1793 αντίστοιχα. Στη συνέχεια κατά τον 19ο αι. υιοθετήθηκαν σε πολλά ευρωπαϊκά κράτη συναφείς νομοθεσίες, ενώ πολλοί (κυρίως Γάλλοι) διανοούμενοι και λογοτέχνες κατέβαλαν προσπάθειες ενίσχυσης και εμπέδωσης του θεσμού.

Ο Βίκτωρ Ουγκώ μάλιστα ίδρυσε τη Διεθνή Φιλολογική και Καλλιτεχνική Ένωση (*Association Littéraire et Artistique Internationale, ALAI*), η οποία είναι ακόμη και σήμερα ενεργή στον τομέα αυτόν διεθνώς. Η διεθνής αυτή τάση αναγνώρισης και προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας οδήγησε το 1886 στην υπογραφή της Διεθνούς Σύμβασης της Βέρνης, καθιστώντας την πνευματική ιδιοκτησία αντικείμενο διεθνούς προστασίας. (<http://www.pareisfrisis.gr.chedm?prnbr=28851>)

Ελλάδα

Στην Ελλάδα η προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας άργησε να έρθει. Ο Ποινικός Νόμος του 1835 προέβλεπε στο άρθρο 432 ιδιαίτερο ποινικό αδίκημα για όποιον αναπαρήγαγε ή έθετε σε κυκλοφορία «βιβλία ή άλλα τυπωμένα έγγραφα, μουσικές συνθέσεις, χαλκογραφίας, ιχνογραφίες ή πίνακας γεωγραφικούς άνευ συναινέσεως του συγγραφέως, του άπεργασαμένου, του κατ' Εμπορίαν εκδότου [...] χωρίς τινά επεξεργασίαν και ανάπλασιν , εντός δεκαπέντε ετών από τον χρόνο της εκδόσεώς των». Παράλληλα το άρθρο 371 του ίδιου νόμου, που προέβλεπε το αδίκημα της κλοπής, όριζε ότι κλοπή είναι η αφαίρεση ξένων κινητών πραγμάτων «μή εξαιρουμένων μηδ' αυτών τών έργων του ανθρωπίνου νοός».

(<http://www.pareisfrisis.gr/chedm?prnbr=28851.chedm?prnbr=28851>)

Οι διατάξεις αυτές απείχαν όμως πολύ από το να παρέχουν μια ολοκληρωμένη και αποτελεσματική προστασία στους δημιουργούς. Ακολούθησε 75 χρόνια μετά ο νόμος ΓΥΠΓ'/1909 «περί συγγραφικών δικαιωμάτων των θεατρικών έργων». Ο πρώτος πλήρης νόμος περί πνευματικής ιδιοκτησίας ήταν ο 2387/1920, ενώ το ίδιο έτος η Ελλάδα προσχώρησε στη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης του 1886. Ο νόμος του 1920 προέβλεπε την προστασία των έργων όσο ζούσε ο δημιουργός και για 50 χρόνια μετά τον θάνατό του. Ο 2387/1920 τροποποιήθηκε κατ' επανάληψιν για να ανταποκριθεί σε νεότερες ανάγκες, και αντικαταστάθηκε τελικά πλήρως από τον ν. 2121/1993, ο οποίος έφερε αρκετές καινοτομίες στο σύστημα προστασίας. Η προστασία παρέμεινε αρχικά 50 χρόνια *post mortem auctoris*, για να παραταθεί το 1997 στα 70. (<http://en.wikipedia.org/wiki/Copyright>)

1.4 Βασικές έννοιες

Δημιουργός

Ο δημιουργός είναι το υποκείμενο του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας. Στο ηπειρωτικό ευρωπαϊκό σύστημα (*droit d'auteur*) (και στο ελληνικό δίκαιο) δημιουργός μπορεί να είναι μόνο φυσικό πρόσωπο, αφού μόνο άνθρωπος μπορεί να δημιουργεί πρωτότυπα πνευματικά έργα. Στο αμερικανικό δίκαιο (*copyright*) αντίθετα δημιουργός μπορεί να είναι και νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει επενδύσει οικονομικά στη δημιουργία ενός έργου.

Αυτό δε σημαίνει ότι κατά το ελληνικό Δίκαιο νομικό πρόσωπο δεν μπορεί να είναι κύριος δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας: ο δημιουργός μπορεί να μεταβιβάσει το (περιουσιακό) δικαίωμά του ελεύθερα.

Σε ορισμένες περιπτώσεις μάλιστα ο νόμος τεκμαίρει ότι το δικαίωμα έχει μεταβιβαστεί αμέσως με τη δημιουργία. Πρόκειται για τα έργα μισθωτών σε εκτέλεση της σύμβασης εργασίας και τα έργα υπαλλήλων του Δημοσίου και ΝΠΔΔ. Σε αυτές τις περιπτώσεις ο εργοδότης δε θεωρείται δημιουργός, αλλά αποκτά το δικαίωμα μετά από (ηθελημένη ή αθέλητη) μεταβίβαση από τον πραγματικό δημιουργό.

Περισσότεροι μπορεί να είναι δημιουργοί από κοινού. Η μια περίπτωση είναι τα *έργα συνεργασίας*, τα οποία έχουν προκύψει από άμεση σύμπραξη περισσοτέρων (π.χ. άρθρα της Βικιπαίδειας), και η άλλη είναι τα *συλλογικά έργα*, τα οποία αποτελούνται από αυτοτελείς συμβολές περισσοτέρων υπό το συντονισμό ενός φυσικού προσώπου. Ειδικά για τα οπτικοακουστικά έργα ο νόμος τεκμαίρει ως δημιουργό το σκηνοθέτη, χωρίς όμως να αποκλείει το ενδεχόμενο να είναι και άλλοι συνδημιουργοί (π.χ. διευθυντής φωτογραφίας, σεναριογράφος, σκηνογράφος).

http://www.aepi.gr/index.php?option=com_content&task=blogsection&id=5&Itemid=32)

Έργο

Δημιουργία

Η πνευματική ιδιοκτησία προστατεύει έργα. Το έργο δημιουργείται (αρχίζει να υπάρχει) με την εξωτερικήυση. Ως ιδέα στο μυαλό του δημιουργού δεν προστατεύεται. Η εξωτερικήυση μπορεί να είναι και εφήμερη (προφορική απαγγελία ενός ποιήματος). Αντίθετα στο αμερικανικό δίκαιο απαιτείται σταθερή αποτύπωση (*fixation*), δηλαδή το ποίημα π.χ. θα προστατεύεται μόνο αν καταγραφεί (σε χαρτί ή ηχογραφηθεί). Αντίστοιχα το δίκαιο (όλα τα δίκαια) προστατεύει το συγκεκριμένο εξωτερικευμένο έργο και όχι τις ιδέες που κρύβονται από πίσω διακρίνοντας μεταξύ μορφής/αποτύπωσης και ιδέας (*idea-expression dichotomy*). Βέβαια η διάκριση αυτή είναι πολλές φορές πολύ δύσκολη.

Πρωτοτυπία

Το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας δεν προστατεύει όλα τα έργα, αλλά μόνο αυτά που είναι πρωτότυπα. Ένα από τα πιο δύσκολα σημεία της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι ο ορισμός της πρωτοτυπίας. Παραδοσιακά το σύστημα του *copyright*, θέτοντας στο επίκεντρο την οικονομική διάσταση της πνευματικής ιδιοκτησίας, τείνει να θεωρεί πρωτότυπο οποιοδήποτε έργο δεν είναι απλή αντιγραφή και προϋποθέτει μια ελάχιστη εργασία ή επένδυση (*sweat of the brow*).

Το σύστημα του *droit d'auteur* αντίθετα, επικεντρωνόμενο κυρίως στην καλλιτεχνική δημιουργία, απαιτεί το δημιούργημα να είναι έκφραση της προσωπικότητας του δημιουργού.

Με το πέρασμα του χρόνου η διαφορά των δύο συστημάτων μειώνεται, αφού το κριτήριο της προσωπικότητας του δημιουργού είναι αφηρημένο και δύσχρηστο. Έτσι συνήθως απαιτείται ένα ελάχιστο "δημιουργικό ύψος", το οποίο μπορεί να προκύπτει και από το κριτήριο της "στατιστικής μοναδικότητας". Στατιστική μοναδικότητα έχουμε στην περίπτωση που, αν δύο άνθρωποι θελήσουν να δημιουργήσουν το ίδιο έργο, θα καταλήξουν σε διαφορετικά αποτελέσματα (αν δύο επιστήμονες γράψουν εργασία για το ίδιο θέμα, αν δύο ζωγράφοι ζωγραφίσουν το ίδιο τοπίο κλπ.).

Ειδικά για τα προγράμματα υπολογιστή το κριτήριο της πρωτοτυπίας σχεδόν καταργείται, αφού κατά το νόμο πρόγραμμα υπολογιστή είναι πρωτότυπο εφόσον είναι προσωπικό πνευματικό δημιούργημα του δημιουργού του (δηλαδή όχι απλή αντιγραφή). Ο ελληνικός νόμος ξεκαθαρίζει πάντως ότι δεν προστατεύονται ειδήσεις και απλά γεγονότα ή στοιχεία.

http://www.aepi.gr/index.php?option=com_content&task=blogsection&id=5&Itemid=32

1.5 Περιεχόμενο του Δικαιώματος

Το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας χωρίζεται στο ηπειρωτικό ευρωπαϊκό σύστημα και στο ελληνικό δίκαιο σε δύο δικαιώματα: το *περιουσιακό* και το *ηθικό*.

Περιουσιακό Δικαίωμα

Το περιουσιακό δικαίωμα αναφέρεται στην οικονομική εκμετάλλευση του έργου. Κάθε εξουσία απαγόρευσης μιας πράξης ή μιας μορφής εκμετάλλευσης σημαίνει στην ουσία ότι ο δημιουργός μπορεί να αξιώνει αμοιβή γι' αυτήν.

Επιμέρους εξουσίες

Το περιουσιακό δικαίωμα χωρίζεται κι αυτό με τη σειρά του σε επιμέρους εξουσίες. Η διάκριση αυτή είναι σημαντική, γιατί ο νόμος επιτρέπει ρητά τη χωριστή εκμετάλλευση κάθε μιας από τις εξουσίες αυτές. Ο δημιουργός μπορεί συνεπώς να μεταβιβάσει ή να παραχωρήσει άδεια εκμετάλλευσης μόνο για μία ή για κάποιες από αυτές τις εξουσίες, κρατώντας τις άλλες για τον εαυτό του ή παραχωρώντας τις σε άλλους. Οι κυρίως επιμέρους εξουσίες (τρόποι εκμετάλλευσης) είναι:

- **Η εγγραφή:** η εξουσία εγγραφής είναι η εξουσία να αποτυπωθεί μια εκτέλεση του έργου σε ένα υλικό υπόστρωμα (π.χ. η ηχογράφηση μιας μουσικής σύνθεσης). Η εξουσία αυτή αναφέρεται σε έργα που δεν προϋποθέτουν την εγγραφή για την ίδια τους τη δημιουργία (π.χ. οπτικοακουστικά έργα), αλλά σε έργα που προϋπάρχουν της εκτέλεσης και εγγραφής (μουσική σύνθεση, θεατρικό έργο, χορογραφία κλπ.)
- **Η αναπαραγωγή:** η εξουσία αναπαραγωγής είναι η εξουσία να παραχθούν νέα σταθερά υλικά υποστρώματα, τα οποία επαναλαμβάνουν την υλική ενσωμάτωση του έργου (φωτοτυπίες, CD, εκτύπωση βιβλίων, αντιγραφή ζωγραφικών πινάκων, στη μνήμη του υπολογιστή κλπ.). Αναπαραγωγή είναι και η τοποθέτηση ενός έργου (uploading) σε έναν server, καθώς και το κατέβασμα (downloading) και αποθήκευση του αντιτύπου (μέσω διαδικτύου) στον υπολογιστή του χρήστη.
- **Η δημιουργία παράγωγου έργου:** η εξουσία δημιουργίας παράγωγου έργου καλύπτει τη μετάφραση, τη διασκευή, τη μετατροπή (π.χ. από βιβλίο σε ταινία) κλπ. του αρχικού έργου. Καταλαμβάνει όμως μόνο τη δημόσια χρήση του παράγωγου έργου. Ο δημιουργός δεν μπορεί να απαγορεύσει την ιδιωτική μετάφραση του έργου του, μόνο τη δημόσια χρήση αυτής της μετάφρασης.
- **Η διανομή:** η διανομή αφορά τη θέση σε κυκλοφορία ήδη (νόμιμα ή παράνομα) αναπαραχθέντων αντιτύπων. Ο δημιουργός έχει την εξουσία να αποφασίζει αν και πώς θα διανεμηθούν τα αντίτυπα του έργου του. Η εξουσία του όμως περιορίζεται στην πρώτη διάδοση του κάθε αντιτύπου. Από τη στιγμή που ένα αντίτυπο διατεθεί με τη συναίνεσή του στο κοινό (π.χ. πωληθεί ένα αντίτυπο του βιβλίου), ο δημιουργός δεν μπορεί πλέον να καθορίσει την περαιτέρω κυκλοφορία του εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ανάλωση ή εξάντληση του δικαιώματος – exhaustion, Erschöpfung). Ο αγοραστής του βιβλίου είναι δηλαδή ελεύθερος να διαθέσει (πωλήσει) το συγκεκριμένο αντίτυπο περαιτέρω χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού.
- **Η εκμίσθωση και ο δημόσιος δανεισμός:** η πώληση ενός (ή περισσότερων) αντιτύπων δε δίνει την εξουσία στον αγοραστή να τα εκμισθώνει (νοικιάζει σε άλλους) δημόσια. Η εκμίσθωση και ο δημόσιος δανεισμός (π.χ. από βιβλιοθήκες) είναι χωριστή εξουσία του δημιουργού. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τα βίντεο κλαμπ: η αγορά αντιτύπων μιας βιντεοκασέτας ή ενός DVD δεν παρέχει στον αγοραστή το δικαίωμα να τα νοικιάζει σε άλλους μέσω βίντεο κλαμπ, αλλά πρέπει να πάρει ειδική άδεια από το δημιουργό προς τούτο.
- **Η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση:** είναι η χωριστή εξουσία του δημιουργού να απαγορεύει τη μετάδοση του έργου του μέσω τηλεόρασης (επίγειας ή δορυφορικής) και ραδιοφώνου. Είναι διαφορετική εξουσία από τη δημόσια εκτέλεση. (<http://www.copyright.com.gr/index.php?page=aeppi>)

Δικαίωμα παρακολούθησης

Ειδικά για τα εικαστικά έργα ο ελληνικός νόμος θεσπίζει το δικαίωμα παρακολούθησης για το δημιουργό και τους κληρονόμους του. Αφορά έργα που πωλούνται σε δημόσιο πλειστηριασμό ή από έμπορο έργων τέχνης και δίνει στο δημιουργό 5 % επί του τιμήματος. Προέρχεται από την ανθρωπιστική αντίληψη της πνευματικής ιδιοκτησίας και προσπαθεί να εξομαλύνει τις αδικίες της αγοράς, το φαινόμενο δηλαδή τα έργα ενός καλλιτέχνη να αποκτούν αξία πολύ μετά τη δημιουργία τους ή και μετά το θάνατό του, ενώ αυτός τα είχε πουλήσει κατά κανόνα σε πολύ μικρότερη τιμή. Την αύξηση της αξίας την καρπώνονται δηλαδή άλλοι. Με τη ρύθμιση αυτή ο δημιουργός παίρνει μερίδιο σε αυτήν την αύξηση της αξίας.

Ηθικό Δικαίωμα

Το ηθικό δικαίωμα του δημιουργού προέρχεται κι αυτό από την ανθρωπιστική αντίληψη για την πνευματική ιδιοκτησία και είναι άγνωστο (τουλάχιστον σε τέτοιο εύρος) στο αγγλοσαξονικό σύστημα του *copyright*. Βασική παραδοχή είναι ότι ο δημιουργός έχει έναν ιδιαίτερο δεσμό με το δημιούργημά του πέρα από το δικαίωμα οικονομικής εκμετάλλευσης. Το έργο αποτελεί εξωτερικευση της προσωπικότητάς του. Έχει και αυτό, όπως και το περιουσιακό δικαίωμα, επιμέρους εκφάνσεις. Είναι όμως, σε αντίθεση με το περιουσιακό δικαίωμα, *αμεταβίβαστο* και ο δημιουργός *δεν μπορεί να παραιτηθεί* από αυτό.

(<http://www.copyright.com.gr/index.php?page=aeppi>)

Το ηθικό δικαίωμα, σε αντίθεση με το περιουσιακό, δε μεταφράζεται σε επιπλέον αμοιβή του δημιουργού, *δεν εξαγοράζεται*. Οι επιμέρους εξουσίες που απορρέουν από το ηθικό δικαίωμα είναι:

- **Η δημοσίευση:** ο δημιουργός έχει το δικαίωμα να αποφασίσει αν, πότε και πώς θα δημοσιεύσει το έργο του. Οποιαδήποτε πράξη ή συμφωνία που θα τον υποχρεώνει ή θα του απαγορεύει τη δημοσίευση του έργου του αντίκειται στο ηθικό του δικαίωμα. Η εξουσία αυτή αφορά φυσικά μόνο την πρώτη δημοσίευση: αν συγγραφέας παραχωρήσει σε εκδοτικό οίκο αποκλειστική άδεια να εκδώσει έργο του, δεν μπορεί κατόπιν επικαλούμενος το ηθικό του δικαίωμα να αποφασίσει κατά παράβαση της συμφωνίας με τον εκδοτικό οίκο να παραχωρήσει τα δικαιώματα και σε άλλον εκδότη. Απορρέει όμως από το ηθικό δικαίωμα του δημιουργού η υποχρέωση του εκδότη-αποκλειστικού αδειούχου να εκδώσει το έργο μέσα σε εύλογο χρόνο.
(<http://www.copyright.com.gr/index.php?page=aeppi>)
- **Η πατρότητα:** ο δημιουργός έχει πάντοτε την αξίωση να γίνεται μνεία του ονόματός του σε κάθε αντίτυπο του έργου του ή σε κάθε δημόσια παρουσίαση/εκτέλεσή του. Αντίστοιχα έχει δικαίωμα να κρατάει την ανωνυμία του ή να χρησιμοποιεί ψευδώνυμο. Είναι άκυρη π.χ. η συμφωνία να συγγράψει κάποιος τμήματα βιβλίου (ακόμη και με αμοιβή) με τον όρο να μην αναφέρεται το όνομά του. (<http://www.tanea.gr/ellada/article/?aid=4722182>)

- **Η ακεραιότητα του έργου:** ο δημιουργός έχει την εξουσία να απαγορεύσει την αλλοίωση ή μετατροπή του έργου του, ακόμη κι αν ο υλικός φορέας δεν του ανήκει πλέον. Ένας ζωγράφος μπορεί να απαγορεύσει στον αγοραστή του έργου του να το τροποποιήσει (να ζωγραφίσει π.χ. μουστάκια στους εικονιζόμενους). Προσβολή του δικαιώματος στην ακεραιότητα έχει θεωρηθεί για παράδειγμα στη Γαλλία ο χρωματισμός παλαιών ασπρόμαυρων ταινιών. Το δικαίωμα αυτό δημιουργεί συγκρούσεις με το δικαίωμα αυτού που απέκτησε το έργο.
- **Η προσπέλαση στο έργο:** ο δημιουργός έχει το δικαίωμα να επικοινωνεί με το έργο του ακόμα και μετά την πώλησή του. Ένας ζωγράφος έχει π.χ. δικαίωμα πρόσβασης στα έργα του ακόμη κι αν βρίσκονται σε μια ιδιωτική συλλογή, στην οποία δεν έχει πρόσβαση το κοινό, και ο κύριος του έργου αντίστοιχα έχει υποχρέωση να επιτρέπει και να ανέχεται την πρόσβαση του δημιουργού.
- **Η μετάνοια:** ειδικά για τα έργα λόγου ή επιστήμης ο νόμος αναγνωρίζει στο δημιουργό το δικαίωμα να υπαναχωρήσει από συμβάσεις μεταβίβασης των δικαιωμάτων του ή εκμετάλλευσης του έργου του, αν έχουν μεταβληθεί οι πεποιθήσεις του ή οι περιστάσεις και μόνο έτσι μπορεί να προστατευθεί η προσωπικότητά του. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις (Κουμάντος, σ. 270) είναι αν ένας άθεος συγγραφέας αντιχριστιανικών βιβλίων γίνει αργότερα πιστός χριστιανός (μεταβολή πεποιθήσεων) ή ένας ιστορικός λόγω μεταγενέστερης εθνικής κρίσης δε θέλει να φανεί προδότης της πατρίδας του (μεταβολή περιστάσεων). Σε αυτές τις περιπτώσεις ο νόμος δίνει στο δημιουργό το δικαίωμα να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση και να απαιτήσει να σταματήσει η εκμετάλλευση του έργου του (αναπαραγωγή, διάθεση κλπ.). Θα πρέπει όμως να αποζημιώσει τον εκδότη για τη ζημία που υφίσταται από την υπαναχώρηση αυτή. (<http://www.aepi.gr/ellada/article/?aid=4722182>)

1.6 Περιορισμοί των πνευματικών δικαιωμάτων

Το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας έχει περιορισμούς, οι οποίοι σκοπό έχουν να συμβιβάσουν την προστασία του δημιουργού με το δικαίωμα του χρήστη να απολαμβάνει το αποκτηθέν αντίτυπο ή δημιούργημα και με το δημόσιο συμφέρον. Το σύστημα του *copyright* προβλέπει μια γενική ρήτρα εξαιρέσεως, την εύλογη χρήση (*fair use*): Δε χρειάζεται να πάρει κάποιος άδεια από τον κύριο του δικαιώματος για να χρησιμοποιήσει το έργο κατά τρόπο που συνιστά εύλογη χρήση. Αντίθετα το σύστημα *droit d'auteur* (συνεπώς και η ελληνική νομοθεσία) δεν περιέχει παρόμοια γενική ρήτρα, παρά μόνο συγκεκριμένες εξαιρέσεις που προβλέπει ρητά ο νόμος. Χρήσεις πέρα από αυτές τις εξαιρέσεις συνιστούν προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού. Οι περιορισμοί αφορούν μόνο το περιουσιακό δικαίωμα. Το ηθικό δικαίωμα του δημιουργού πρέπει πάντοτε να γίνεται σεβαστό.

(http://www.math.upatras.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=84&Itemid=1)

Αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση

Η πιο βασική εξαίρεση είναι η χρήση εντός της ιδιωτικής σφαίρας του κατόχου νόμιμου αντιτύπου του έργου. Ο χρήστης μπορεί να το αναπαράγει χωρίς να χρειάζεται να καταβάλλει αμοιβή. Ιδιωτική είναι η χρήση που γίνεται εντός του οικογενειακού και στενού κοινωνικού περιβάλλοντος. Παρ' όλα αυτά η ιδιωτική χρήση δεν επιτρέπεται να παρεμποδίζει την κανονική εκμετάλλευση του έργου. Ως παράδειγμα ιδιωτικής αναπαραγωγής που παρεμποδίζει την κανονική εκμετάλλευση του έργου αναφέρει ο νόμος την αναπαραγωγή αρχιτεκτονικού έργου σε μορφή κτηρίου (επιτρέπεται συνεπώς η ιδιωτική αναπαραγωγή αρχιτεκτονικών σχεδίων μόνο ως φωτοτυπία των σχεδίων και ποτέ ως κατασκευή βάσει αυτών κτηρίων).

Ιδιωτική χρήση είναι για παράδειγμα η αντιγραφή μουσικών CD, εφ' όσον τα αντίτυπα μένουν εντός του οικογενειακού και στενού κοινωνικού περιβάλλοντος. Αντίθετα δεν είναι ιδιωτική χρήση η αντιγραφή CD για κάποιον άγνωστο ή π.χ. μακρινό συγγενή. Επειδή όμως η αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση έχει πολλές φορές ως συνέπεια την απώλεια εσόδων για το δημιουργό, ο νόμος επιβάλλει στα τεχνικά μέσα που χρησιμοποιούνται για την αναπαραγωγή (φωτοτυπικά μηχανήματα, αντιγραφικά CD κλπ.) ειδικό τέλος επί της τιμής πώλησής τους, το οποίο αποδίδεται στους δημιουργούς μέσω των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και το οποίο θεωρείται εύλογη αμοιβή των δημιουργών.
<http://www.vcdc.gr/forum/viewtopic.php?f=44&t=18427&start=80>

Παράθεση αποσπασμάτων

Επιτρέπεται χωρίς άδεια του δημιουργού και χωρίς καταβολή αμοιβής η αναπαραγωγή σύντομων αποσπασμάτων έργων με σκοπό την υποστήριξη της γνώμης αυτού που αναπαράγει το απόσπασμα ή την κριτική της γνώμης του αρχικού δημιουργού και μόνο στο βαθμό που η αναπαραγωγή δικαιολογείται από το σκοπό αυτόν. Η εξαίρεση αυτή δεν αφορά μόνο έργα του λόγου. Δικαιολογείται από το γεγονός ότι τα πνευματικά δημιουργήματα συνήθως στηρίζονται σε προγενέστερά τους (η πνευματική δημιουργία αποτελεί συνέχεια και ο κάθε δημιουργός χτίζει στην προϋπάρχουσα γνώση ή δημιουργία), οπότε πρέπει να είναι δυνατός ο διάλογος μεταξύ των δημιουργών. Για να εξασφαλιστεί το ηθικό δικαίωμα του αρχικού δημιουργού, ο νόμος ορίζει ότι η παράθεση του αποσπάσματος πρέπει να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και των ονομάτων του δημιουργού και του εκδότη, εφόσον τα ονόματα αυτά εμφανίζονται στην πηγή. (Foroughi, Albin, Sharlett, 2002)

Χρήση για λόγους ενημέρωσης

Επιτρέπεται η αναπαραγωγή λόγων, αγορεύσεων, κηρυγμάτων κλπ. από μέσα μαζικής ενημέρωσης για λόγους ενημέρωσης του κοινού επί επίκαιρων γεγονότων, καθώς και περιλήψεων ή αποσπασμάτων διαλέξεων που έγιναν δημόσια. Επίσης επιτρέπεται η αναπαραγωγή και μετάδοση από ΜΜΕ έργων που παρουσιάζονται δημόσια, στο βαθμό που είναι απαραίτητες για λόγους περιγραφής επίκαιρων γεγονότων και ενημέρωσης του κοινού.

<http://nemertes.lis.upatras.gr/jspui/bitstream/10889/2607/1/BF.pdf>

Συγγενικά δικαιώματα

Εκτός από το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας η σχετική εθνική και διεθνής νομοθεσία προβλέπει και μια σειρά δικαιωμάτων, τα οποία αφορούν κλάδους και δραστηριότητες σχετικές με την πνευματική ιδιοκτησία. Οι δραστηριότητες αυτές δε θεωρούνται αρκετά πρωτότυπες για να δικαιολογούν πλήρες δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, αλλά ούτε και αμελητέες για να μείνουν απροστάτευτες.

Έτσι ο νόμος προβλέπει τα συγγενικά δικαιώματα για αυτές, τα οποία είναι μεν αποκλειστικά δικαιώματα, έχουν όμως μικρότερη διάρκεια και έκταση από την πνευματική ιδιοκτησία. Συγγενικό δικαίωμα αναγνωρίζεται στους ερμηνευτές – εκτελεστές καλλιτέχνες (ηθοποιούς, τραγουδιστές) για τις ερμηνείες – εκτελέσεις τους. Αυτό είναι το μόνο συγγενικό δικαίωμα, το οποίο εκτός του περιουσιακού περιλαμβάνει και (περιορισμένο) ηθικό δικαίωμα.

Επίσης συγγενικό δικαίωμα αναγνωρίζεται στους παραγωγούς φωνογραφημάτων και οπτικοακουστικών υλικών φορέων για τους υλικούς φορείς (CD, DVD κλπ.), στους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς για το πρόγραμμά τους, στους εκδότες και στους δημιουργούς βάσεων δεδομένων. Το συγγενικό δικαίωμα διαρκεί πενήντα χρόνια και η διάρκειά του δε συνδέεται με τη ζωή των κατόχων του (με εξαίρεση τους ερμηνευτές – εκτελεστές) αλλά με τη δημοσίευση του έργου. Το δικαίωμα αυτό παρέχει στους κατόχους του την εξουσία να απαγορεύουν (ή αντίστοιχα να απαιτούν αμοιβή) την αναπαραγωγή του προστατευόμενου αντικειμένου, τη διάθεσή του στο κοινό, τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση κλπ. (Wikipedia, 2007)

Συγγενικά δικαιώματα ονομάζεται μια κατηγορία δικαιωμάτων συναφών με την πνευματική ιδιοκτησία, τα οποία δεν αποτελούν μεν πλήρη πνευματικά δικαιώματα, αφορούν όμως δραστηριότητες σε άμεση συνάφεια με την πνευματική δημιουργία. Οι δραστηριότητες αυτές κατατάσσονται χοντρικά σε δύο μεγάλες κατηγορίες:

- την παρουσίαση έργων. Η παρουσίαση δεν είναι εξίσου πρωτότυπη με τη δημιουργία, αφού στηρίζεται στο παρουσιαζόμενο έργο. Από την άλλη περιέχει σαφώς στοιχεία πνευματικής δημιουργίας, αφού περιέχει στοιχεία της προσωπικότητας του ερμηνευτή (π.χ. δύο ηθοποιοί δε θα παίξουν ποτέ τον ίδιο ρόλο με τον ίδιο τρόπο).

- την οικονομική επένδυση στην πνευματική δημιουργία. Η οικονομική επένδυση είναι στο σύστημα του *droit d'auteur* δευτερεύουσα σε σχέση με τη δημιουργία, είναι όμως απαραίτητη και προωθεί την πνευματική δημιουργία. Οι επενδυτές δεν αποκτούν δικαίωμα στο έργο, παρά μόνο αν τους το μεταβιβάσει ο δημιουργός. Έχουν όμως κι αυτοί συμφέρον να ελέγχουν τη διακίνηση των αντιτύπων του έργου.

(http://www.proz.com/kudoz/english_to_greek/management/4783721-rr_work.html)

1.7 Τεχνολογικά μέτρα προστασίας

Το πρόβλημα

Η πρόοδος και διάδοση της ψηφιακής τεχνολογίας διευκόλυνε την αναπαραγωγή υλικών φορέων ήχου και εικόνας (πλέον κυρίως CD και DVD, αρχείων πολυμέσων κ.ά.). Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να αυξηθούν και οι προσβολές των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων μέσω της ανεξέλεγκτης αντιγραφής και της διάδοσης από δίκτυα p2p (peer to peer), αφού η αναπαραγωγή και του μεγαλύτερου αρχείου δε διαρκεί πάνω από λίγα λεπτά και το κόστος είναι αμελητέο. (<http://nemertes.lis.upatras.gr/jspui/bitstream/10889/2607/1/BF.pdf>)

Η λύση

Επικαλούμενοι αυτές τις μεγάλης έκτασης προσβολές οι παραγωγοί κατέφυγαν στη χρήση "τεχνολογικών μέτρων προστασίας" (*technical protection measures, technische Schutzmaßnahmen*). Τα τεχνολογικά αυτά μέτρα εμποδίζουν κατά κύριο λόγο την αναπαραγωγή ενός αρχείου ή ενός υλικού φορέα. Γενικότερα επιτρέπουν την "ψηφιακή διαχείριση δικαιωμάτων" (*DRM-Digital Rights Management*). Κατόπιν πιέσεων κυρίως των μουσικών παραγωγών τα τεχνολογικά μέσα προστασίας κατοχυρώθηκαν και με διεθνείς συνθήκες (με τη Διεθνή Συνθήκη του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας του 1996 για την πνευματική ιδιοκτησία, World Copyright Treaty).

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα εξέδωσε την Οδηγία 2001/29/EK για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (*infosoc directive*), με την οποία επίσης υποχρέωνε όλα τα κράτη-μέλη της να προστατεύσουν νομοθετικά τα τεχνολογικά μέτρα. Ο Έλληνας νομοθέτης θέσπισε τα άρθρα 66Α και 66Β στο ν. 2121/1993, τα οποία απαγορεύουν την εξουδετέρωση χωρίς την άδεια του δικαιούχου κάθε αποτελεσματικού τεχνολογικού μέτρου, την οποία πραγματοποιεί κάποιος εν γνώσει του ή έχοντας βάσιμους λόγους που του επιτρέπουν να γνωρίζει ότι επιδιώκει αυτόν το σκοπό και την αφαίρεση ή αλλοίωση οποιασδήποτε πληροφορίας με ηλεκτρονική μορφή σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων.

(<http://web.opi.gr/xres/p/EL/web.opi.gr/portal/page/portal/opi.html>)

Το νέο πρόβλημα

Η εφαρμογή των τεχνολογικών μέτρων προστασίας προκάλεσε και μια σειρά προβλημάτων, τα οποία έδωσαν την εντύπωση ότι η νομική τους κατοχύρωση και προστασία ήταν λίγο βιαστική χωρίς να έχουν αναλογιστεί τα κράτη τις συνέπειες αυτής της προστασίας. Τα προβλήματα που ανακύπτουν από τα τεχνολογικά μέτρα είναι κυρίως δύο:

- **το απεριόριστο των πνευματικών δικαιωμάτων:** η πνευματική ιδιοκτησία έχει νόμιμους περιορισμούς είτε με τη μορφή της εύλογης χρήσης (copyright) είτε με τη μορφή της ιδιωτικής χρήσης (droit d'auteur), οι οποίοι προσπαθούν να συμβιβάσουν το δικαίωμα του δημιουργού με την ελευθερία του χρήστη.
- **η διατήρηση του τέλους στα μηχανήματα αναπαραγωγής:** ο νόμος επιβάλλει στην Ελλάδα (και σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη) ένα τέλος 4 ή 6% σε μηχανήματα, τα οποία χρησιμοποιούνται για την αναπαραγωγή έργων πνευματικής ιδιοκτησίας (φωτοτυπικά, scanner, αντιγραφικά CD κλπ.). Το τέλος αυτό διανέμεται στους δημιουργούς και στους ερμηνευτές καλλιτέχνες μέσω των Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης και θεωρείται εύλογη αμοιβή για την (επιτρεπόμενη) αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση που γίνεται μέσω των μηχανημάτων αυτών.

Ο ιδιώτης επιτρέπεται δηλαδή να αναπαράγει ένα έργο για ιδιωτική χρήση, μέσω του τέλους όμως ο δημιουργός αποζημιώνεται γι' αυτό. Με την εφαρμογή των τεχνολογικών μέτρων η αναπαραγωγή δεν είναι πλέον δυνατή (τουλάχιστον η νόμιμη). Οι δημιουργοί και καλλιτέχνες των προστατευμένων με τεχνολογικά μέτρα έργων εξακολουθούν όμως να εισπράττουν το μερίδιό τους από το ειδικό τέλος των μηχανημάτων, παρ' όλο που τα μηχανήματα αυτά δε χρησιμοποιούνται για την αναπαραγωγή των δικών τους έργων. Έτσι δημιουργείται το παράδοξο ο χρήστης (αγοραστής του μηχανήματος) να καταβάλλει τέλος για τη δυνατότητα αναπαραγωγής, που μπορεί τότε να μην χρησιμοποιήσει, την οποία όμως από την άλλη του στερεί ο νόμος όταν υπάρχουν τεχνολογικά μέτρα προστασίας.

<http://web.opi.gr/xres/p/EL/web.opi.gr/portal/page/portal/opi.html>

1.8 Συλλογική διαχείριση

Η άυλη φύση της πνευματικής ιδιοκτησίας καθιστά πολλές φορές αδύνατο τον έλεγχο των προσβολών της: ένα τραγούδι μπορεί να εκτελείται χωρίς άδεια του δημιουργού ταυτόχρονα σε πολλά μέρη, αντίτυπα ενός κινηματογραφικού έργου να προβάλλονται ταυτόχρονα δημόσια χωρίς άδεια. Οι δυσκολίες αυτές οδήγησαν στη μορφή της συλλογικής διαχείρισης. Οι δημιουργοί αναθέτουν τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους σε αντίστοιχους οργανισμούς (οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, *collecting societies*, *sociétés de gestion collective*, *Verwertungsgesellschaften*), οι οποίοι ασχολούνται αποκλειστικά με αυτό το αντικείμενο.

Οι οργανισμοί αυτοί ελέγχουν αν γίνονται αναπαραγωγές, δημόσιες εκτελέσεις, αναμεταδόσεις κλπ. χωρίς άδεια, διαπραγματεύονται και συνάπτουν συμβάσεις για τα έργα με επίδοξους χρήστες, εισπράττουν την αμοιβή των δημιουργών και τους την αποδίδουν. Από τη συλλογική διαχείριση επωφελούνται τόσο οι δημιουργοί, οι οποίοι δε χρειάζεται να ασχολούνται με όλες τις λεπτομέρειες και να συνάπτουν ξεχωριστά σύμβαση με τον κάθε χρήστη, όσο και οι χρήστες, οι οποίοι γνωρίζουν πού να αποταθούν για να λάβουν άδεια χρήσης ενός έργου και δε χρειάζεται να συναλλάσσονται με όλους τους δημιουργούς ξεχωριστά.

Εμφανής είναι η χρησιμότητα της συλλογικής διαχείρισης στην περίπτωση ενός μπαρ: αν ο ιδιοκτήτης θέλει να παίζει μουσική στο μαγαζί του (δημόσια εκτέλεση), χωρίς τη συλλογική διαχείριση θα έπρεπε να αποταθεί στον κάθε συνθέτη, στον κάθε στιχουργό, στον κάθε τραγουδιστή και στην κάθε δισκογραφική εταιρία ξεχωριστά, ενώ τώρα μπορεί να αγοράσει ένα "πακέτο" τραγουδιών από την αντίστοιχη εταιρία συλλογικής διαχείρισης.

Αντίστοιχα και ο κάθε συνθέτης θα έπρεπε να γυρίζει κάθε νύχτα όλα τα μπαρ για να εξακριβώνει αν κανείς παίζει τα τραγούδια του χωρίς άδεια, ενώ τώρα τον έλεγχο αυτόν τον αναλαμβάνει οργανωμένα για όλους τους συμβεβλημένους δημιουργούς η εταιρία. Η συλλογική διαχείριση είναι πλην ελαχίστων εξαιρέσεων προαιρετική τόσο στην ύπαρξη όσο και στην έκτασή της για τους δημιουργούς (αν και ποιες εξουσίες θα αναθέσουν στον αντίστοιχο οργανισμό).

<http://web.opi.gr/xres/p/EL/web.opi.gr/portal/page/portal/opi.html>

2.ΑΕΠΙ- Γενικά

Η ΑΕΠΙ είναι η εταιρεία που έχει αναλάβει την προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των ελλήνων μουσικοσυνθετών και μουσουργών δούμε μερικά στοιχεία που βοηθούν στη κατανόηση της λειτουργίας της.

2.1 Σκοπός Λειτουργίας

Η Ελληνική Εταιρεία Προστασίας της Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΑΕΠΙ), λειτουργεί ως Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης με βάση τις διατάξεις του Νόμου 2121/1993. Σκοπός του Οργανισμού, σύμφωνα με το νόμο και το καταστατικό του, είναι η διαχείριση και προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, για όλα τα έργα που έχουν συνθέσει ή/και συγγράψει κατά το παρελθόν και για όσα πρόκειται να συνθέσουν ή/και να συγγράψουν στο μέλλον οι συμβαλλόμενοι με αυτόν δημιουργοί /δικαιούχοι μουσικών έργων.

http://aepi.gr/index.php?option=com_content&task=blogsection&id=4&Itemid=30

2.2 Ιστορικό Δημιουργίας

Η Ελληνική Εταιρεία Προστασίας της Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΑΕΠΙ) ιδρύθηκε το 1930, σε μια εποχή που ο όρος «πνευματικό δικαίωμα» και η έννοια της προστασίας των πνευματικών δημιουργών ήταν στη χώρα μας πρωτόγνωρα. Μετά από οκτώ και πλέον δεκαετίες συνεχούς λειτουργίας και αγώνων για την προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των δημιουργών μουσικών έργων, η ΑΕΠΙ εκπροσωπεί περισσότερους από 11.000 Έλληνες καθώς και 2.200.000 και πλέον ξένους πνευματικούς δημιουργούς που της εμπιστεύτηκαν το έργο τους και τη διαχείρισή του. Σήμερα στην ΑΕΠΙ ΑΕ απασχολούνται 123 άτομα (εκ των οποίων τα 7 στη Θεσσαλονίκη) ως εξαρτώμενο προσωπικό και 15 έμμισθοι Δικηγόροι. Επίσης, στον οργανισμό μας απασχολούνται 83 άτομα ως τοπικοί αντιπρόσωποι ανά την Ελλάδα αλλά και αρκετοί εποχιακοί συνεργάτες.

http://aepi.gr/index.php?option=com_content&task=blogsection&id=4&Itemid=30

2.3 Ιδρυτικά Μέλη

Ιδρυτικά μέλη της ΑΕΠΙ ήταν κατά αλφαβητική σειρά οι: Σώσος Ιωαννίδης, Μανόλης Καλομοίρης, Ιωάννης Κομνηνός, Ιωάννης Κυπαρίσης, Κωνσταντίνος Λάβδας, Νικόλαος Λάβδας, Ζαχαρίας Μακρής, Τάκης Μαρίνος, Κυριάκος Μαυρέας, Ανδρέας Παπαδόπουλος, Γρηγόρης Σκαρλάτος, Γιώργος Τσακατσιάνος.

2.4 Συμβάσεις Αμοιβαιότητας

Η ΑΕΠΙ έχει συνάψει συμβάσεις αμοιβαιότητας με 125 ομόλογες εταιρείες από 181 εδαφικές περιοχές του κόσμου.

2.5 Εκπροσωπούμενα Μέλη

Η ΑΕΠΙ εκπροσωπεί:

- 1150 Έλληνες δημιουργούς / δικαιούχους δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας (συνθέτες, στιχουργούς, κληρονόμους, εκδότες μουσικής).
- περισσότερους από 2.200.000 αλλοδαπούς συνθέτες – στιχουργούς και εκδότες μουσικής. (http://aepi.gr/index.php?option=com_frontpage&Itemid=1)

2.6 Διεθνής Δραστηριότητα

Η ΑΕΠΙ συμμετέχει ενεργά στο παγκόσμιο γίνεσθαι σε θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Αμέσως μετά την ίδρυσή της, έγινε μέλος δύο παγκόσμιων Οργανισμών Συνομοσπονδιών, του ΒΙΕΜ (Συνομοσπονδία Οργανισμών Προστασίας Πνευματικής Ιδιοκτησίας για τα Μηχανικά Δικαιώματα) και της CISAC (Συνομοσπονδία Οργανισμών Προστασίας Πνευματικής Ιδιοκτησίας για τα Εκτελεστικά Δικαιώματα). Στα πλαίσια της αποτελεσματικότερης εκπροσώπησης των μελών της η ΑΕΠΙ δραστηριοποιείται - συμμετέχει ενδεικτικά στα ακόλουθα:

- Διεθνή συνέδρια, που αφορούν σε νομικές, οικονομικές και τεχνολογικές εξελίξεις στον τομέα της Προστασίας της Πνευματικής Ιδιοκτησίας.
- Έρευνες, εισηγήσεις και προτάσεις προς την εκάστοτε Ελληνική Κυβέρνηση και την Ευρωπαϊκή Ένωση για θέματα που αφορούν στους δημιουργούς (οικονομικά, φορολογικά, κοινωνική ασφάλιση κ.α.) και στην πάταξη της μουσικής πειρατείας. Η ΑΕΠΙ συμμετείχε επίσης στην ίδρυση της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Οργανισμών Πνευματικής Ιδιοκτησίας GESAC για την προώθηση οικονομικών και νομικών θεμάτων των πνευματικών δημιουργών στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η διεθνής συνεργασία για την εκπροσώπηση και προστασία του έργου των Ελλήνων πνευματικών δημιουργών σε 180 εδαφικές περιοχές του κόσμου και αντίστοιχα των ξένων δημιουργών στην Ελλάδα, υλοποιείται μέσω:
 1. Της συνεχούς ανταλλαγής πληροφοριών και στοιχείων σχετικά με το εκπροσωπούμενο ρεπερτόριο κάθε οργανισμού.
 2. Της ανταλλαγής στοιχείων σχετικά με ονόματα νέων δημιουργών, καταλόγους εκδοτών μουσικής και ποσότητες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας σε κάθε χώρα.
 3. Νομοθετικών και τεχνολογικών εξελίξεων σε επίπεδο εθνικό, Ευρωπαϊκής Ένωσης κτλ.

http://aepi.gr/index.php?option=com_content&task=blogsection&id=4&Itemid=30

2.7 Επιτροπή Δημιουργών

Παράλληλα με το Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΕΠΙ, έχει συσταθεί με τον κανονισμό λειτουργίας της η Επιτροπή Δημιουργών-μελών της, με σκοπό αφενός έναν εξελεγκτικό, γνωμοδοτικό και συμβουλευτικό ρόλο στη λήψη αποφάσεων του Οργανισμού και αφετέρου την ουσιαστική και συνεχή ενημέρωση των πνευματικών δημιουργών σχετικά με όλες τις τρέχουσες εξελίξεις, που αφορούν σε θέματα διαχείρισης της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Επίσης, παράλληλα με την Επιτροπή μελών Αθήνας, έχει συσταθεί ανάλογη επιτροπή με έδρα στη Θεσσαλονίκη. Οι εργασίες των Επιτροπών μελών της ΑΕΠΙ, είναι ανοιχτές σε όλα τα μέλη της ΑΕΠΙ που επιθυμούν να συμμετέχουν είτε παρακολουθώντας, είτε εκθέτοντας και παρουσιάζοντας τις απόψεις-προτάσεις τους.

3. Τομείς Λειτουργίας ΑΕΠΙ

3.1 Τομέας μελών

Ο Τομέας Μελών της ΑΕΠΙ είναι ένα από σημαντικότερα κομμάτια της δραστηριότητας του Οργανισμού και ασχολείται αποκλειστικά με την υποδοχή του μέλους αλλά και την όλη πορεία της σχέσης του με αυτόν.

Είναι η πρώτη επαφή του δημιουργού με την ΑΕΠΙ. Ο Τομέας αυτός είναι ιδιαίτερα νευραλγικός αφού έχει αποκλειστικά επαφή με τους εντολείς της ΑΕΠΙ τους δημιουργούς και συνεργάζεται με ολόκληρο τον Οργανισμό, αλλά και τρίτους, για την εξυπηρέτησή τους και την επίλυση θεμάτων όταν αυτά προκύπτουν. Στην ουσία ακούει τα θέματα και μεταφέρει σε εκείνους που είναι υπεύθυνοι για την επίλυση ή διευθέτησή τους, την βούληση του δημιουργού, συμβάλλοντας ενεργά στην επαφή του με όλους τους λειτουργικούς τομείς της ΑΕΠΙ. Ο Τομέας Μελών σταθερά αναπτύσσει τις παρακάτω κατά βάση δραστηριότητες:

- ✓ Ενημέρωση για το περιεχόμενο της σύμβασης που υπογράφει ο πνευματικός δημιουργός καθώς και των τυπικών διαδικασιών που απαιτούνται με την υπογραφή της.
- ✓ Διατήρηση αρχείου συμβάσεων και προσωπικών δεδομένων (ονοματεπώνυμο, διεύθυνση, τηλέφωνα κλπ).
- ✓ Τήρηση και παρακολούθηση ατομικής λογιστικής καρτέλας που αφορά την πίστωση των εκκαθαρισμένων πνευματικών δικαιωμάτων και την καταβολή τους.
- ✓ Υποδοχή και ακρόαση των δημιουργών/μελών για θέματα που αφορούν στη συμβατική σχέση μέλους ΑΕΠΙ.
- ✓ Διατήρηση καθημερινής επαφής με όλα τα τμήματα και τους τομείς λειτουργίας της ΑΕΠΙ, για την αμεσότητα της επίλυσης των θεμάτων που αφορούν στη διαχείριση των έργων και στα δικαιώματα που απορρέουν από αυτή.
- ✓ Διαμεσολάβηση για την επίλυση προβλημάτων που μπορεί να προκύψουν σε σχέση πάντα με την πατρότητα έργων δημιουργών/μελών της ΑΕΠΙ.
- ✓ Επιμέλεια για τακτική επικοινωνία και ενημέρωση των μελών για θέματα πρακτικά που προκύπτουν από τις χρήσεις των έργων τους.

Συμβουλευτικός ρόλος προς τους δημιουργούς για παροχή (σε συνεργασία και με τη νομική Υπηρεσία) πληροφόρησης και ενημέρωσής τους σχετικά με την καλλιτεχνική.

Καταβολή Δικαιωμάτων: Η ΑΕΠΙ εκδίδει και παραδίδει σε κάθε δημιουργό/δικαιούχο αναλυτική εκκαθάριση πνευματικών δικαιωμάτων για κάθε περίοδο διανομής. Βάσει αυτών των εκκαθαρίσεων κάθε δημιουργός/δικαιούχος γνωρίζει τα ποσά που δικαιούται να εισπράξει για την χρήση των μουσικών του έργων καθώς και την εκάστοτε πηγή της προέλευσής τους.

<http://web.opi.gr/xres/p/EL/web.opi.gr/portal/page/portal/opi.html>)

3.2 Τομέας Τεκμηρίωσης Μουσικών Έργων

Ο τομέας τεκμηρίωσης μουσικών έργων έχει την ευθύνη για την καταγραφή των στοιχείων ταυτότητας ενός μουσικού έργου, έτσι ώστε όταν γίνεται χρήση του έργου να απονέμονται τα πνευματικά δικαιώματα στους συγκεκριμένους δημιουργούς /δικαιούχους. Η διαδικασία τεκμηρίωσης τόσο του ελληνικού όσο και του διεθνούς ρεπερτορίου, καθορίζεται επακριβώς από τον Ενιαίο Κωδικοποιημένο Κανονισμό της ΑΕΠΙ και τους κανονισμούς των συνομοσπονδιών BIEM και CISAC .

Η Τεκμηρίωση αναφέρεται στην καταγραφή των στοιχείων ταυτότητας ενός μουσικού έργου έτσι ώστε όταν γίνεται χρήση του να αποδίδονται τα πνευματικά δικαιώματα στους συγκεκριμένους δικαιούχους.

Τα στοιχεία ταυτότητας ενός μουσικού έργου είναι:

- Ο τίτλος του
- Τα ονόματα των δημιουργών και η ιδιότητά τους (συνθέτης, στιχουργός)
- Το ποσοστό συμμετοχής κάθε δημιουργού
- Η χρονική του διάρκεια
- Η ημερομηνία της πρώτης έκδοσης ή δημόσιας εκτέλεσης

Όταν ένα μουσικό έργο συμπεριλαμβάνεται σε φορέα ήχου ή ήχου και εικόνας, καταγράφονται αναλυτικά ο γενικός τίτλος του φορέα, η δισκογραφική εταιρεία, το σήμα, ο αριθμός καταλόγου, η ημερομηνία πρώτης κυκλοφορίας κ.α.

http://aepi.gr/index.php?option=com_content&task=blogsection&id=4&Itemid=30)

Δήλωση έργου

Βασική συμβατική υποχρέωση του δημιουργού / δικαιούχου είναι η ενυπόγραφη δήλωση των έργων του που έχουν τεθεί ή πρόκειται να τεθούν:

A) Σε κυκλοφορία μέσω:

- Υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας (π.χ. CD, DVD, κλπ.)
- Κινηματογραφικών ταινιών
- Ραδιοφωνικών / τηλεοπτικών παραγωγών

B) Σε δημόσια εκτέλεση ή μετάδοση / διάθεση μέσω δικτύων (internet, κινητή τηλεφωνία κτλ).

Σημείωση: Ο δημιουργός / δικαιούχος φέρει την αποκλειστική ευθύνη για την ακρίβεια των δηλωμένων στοιχείων, τόσο έναντι της ΑΕΠΙ όσο και έναντι οποιουδήποτε τρίτου, συνδημιουργού ή χρήστη.

(http://aepi.gr/index.php?option=com_content&task=blogsection&id=4&Itemid=30)

Διεθνή αρχεία μουσικών έργων

Τα ελληνικά μουσικά έργα καταχωρίζονται στη βάση δεδομένων της ΑΕΠΙ και ταυτόχρονα στο διεθνές αρχείο μουσικών έργων WID. Η ΑΕΠΙ είναι ο αρμόδιος φορέας που δίνει στα ελληνικά μουσικά έργα το μοναδικό κωδικό ISWC (International Standard Work Code) ώστε κάθε έργο να έχει μία μοναδική διεθνή ταυτότητα, που επιτρέπει σε όλα τα διεθνή αρχεία και τις βάσεις δεδομένων να το αναγνωρίζουν με ασφάλεια.

http://aepi.gr/index.php?option=com_content&task=blogsection&id=4&Itemid=30

Καταχώρηση στο αρχείο της ΑΕΠΙ διεθνών (international) μουσικών έργων διεθνούς ρεπερτορίου.

Η βάση δεδομένων της ΑΕΠΙ ενημερώνεται διαρκώς με διεθνή μουσικά έργα που χρησιμοποιούνται στη χώρα μας και εκπροσωπούνται από την ΑΕΠΙ μέσω των συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης με ομόλογους οργανισμούς του εξωτερικού, αλλά και μέσω συμβάσεων με τους τοπικούς εκδότες μουσικής.

Προκειμένου να τεκμηριωθεί ένα έργο γίνεται χρήση των διεθνών αρχείων, όπως το IPI SYSTEM (Interested Parties Information), WID (Works Information Database) και CISNET (Common Information System Net), τα οποία ενημερώνονται από τους ομόλογους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης του εξωτερικού και στα οποία έχει πρόσβαση η ΑΕΠΙ με μόνιμη online (επιγραμμική) σύνδεση.

http://www.fa3.gr/nomothesia_2/nomoth_gen/17-copyright_2.htm

3.3 Αρχείο Ελληνικής Μουσικής

Το Αρχείο Ελληνικής Μουσικής της ΑΕΠΙ δημιουργήθηκε το 1994 και με τη βοήθεια ειδικών μουσικολόγων και εκπαιδευμένων ερευνητών της Ελληνικής μουσικής ξεκίνησε την καταγραφή, συλλογή, ταξινόμηση και διάσωση όλων των ελληνικών μουσικών έργων που έχουν εκδοθεί από το 1896 (που έχει καταγραφεί η πρώτη ηχογράφιση ελληνικού τραγουδιού στην Αμερική) μέχρι και σήμερα. Για αυτό συγκεντρώνει στοιχεία για τα πρόσωπα της ελληνικής δισκογραφίας (στιχουργοί, συνθέτες, ερμηνευτές, οργανοπαίχτες, ηχολήπτες, εκδότες κ.α.), συλλέγει και ταξινομεί δίσκους 78, 45 και 33 στροφών, ψηφιακούς δίσκους[cd], παρτιτούρες μουσικά βιβλία και περιοδικά, δημοσιεύματα, βιογραφικά στοιχεία, φωτογραφικό υλικό κ.α.

Η δημιουργία του Αρχείου Ελληνικής Μουσικής αποτελεί μια πολιτιστική και ιστορική αναγκαιότητα για την ΑΕΠΙ. Αξιοποιώντας τις πληροφορίες που εξ αντικειμένου έχει συγκεντρώσει γύρω από την Ελληνική μουσική στα 70 και πλέον χρόνια λειτουργίας της και προσθέτοντας νέες πληροφορίες δημιουργεί ένα εξαιρετικά χρήσιμο εργαλείο για την ακριβή τεκμηρίωση των μουσικών έργων αλλά και για την έγκυρη επίλυση τυχόν διαφορών ανάμεσα στα μέλη της. Επιπλέον είναι μοναδική πηγή πληροφορίας στην Ελλάδα με αυτό το εύρος στοιχείων όσον αφορά τα δισκογραφημένα Ελληνικά μουσικά έργα. Απευθύνεται σε ερευνητές, σπουδαστές, καλλιτέχνες, παραγωγούς ή απλούς ακροατές και φίλους της ελληνικής μουσικής που θέλουν να χρησιμοποιήσουν το συγκεντρωμένο υλικό.

Η υποστήριξη για την εξέλιξη του Αρχείου αυτού αποτελεί ένα από τα βασικότερα έργα που έχει εκπονήσει τα τελευταία χρόνια η ΑΕΠΙ στοχεύοντας στην γνωστοποίηση της ιστορίας, αλλά και του πλούτου της Ελληνικής μουσικής και έξω από τα σύνορα της χώρας (είναι μέλος του IASA- International Association of Sound and Audiovisual Archives).

Στόχος του Αρχείου είναι η ψηφιοποίηση του υπάρχοντος υλικού, εργασία που ήδη έχει ξεκινήσει και βρίσκεται σε εξέλιξη και ο διαρκής εμπλουτισμός του με ηχογραφήματα, συνεντεύξεις, βιβλία, παρτιτούρες, φωτογραφίες κ.α. Τέλος, η γρήγορη και ασφαλής πρόσβαση σε αυτό το ψηφιοποιημένο υλικό με πολλές επιλογές και συνδυασμούς αναζήτησης θα αποτελέσει ένα εργαλείο που θα βοηθήσει όσους αναζητούν πληροφορίες γύρω από την ελληνική μουσική. (http://aepi.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=23&Itemid=32)

3.4 Τομέας Μηχανικών Δικαιωμάτων και Χορήγησης Αδειών

Ο τομέας των Μηχανικών δικαιωμάτων έχει την ευθύνη :

- Για τη χορήγηση αδειών μηχανικής εγγραφής και αναπαραγωγής σε υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας (LP, CD, DVD....) και αφορά στο εκπροσωπούμενο από την ΑΕΠΙ ρεπερτόριο.

- Για την είσπραξη των πνευματικών δικαιωμάτων που προκύπτουν από τη μηχανική εγγραφή και αναπαραγωγή των υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας.

Η χορήγηση αδειών καθώς και η είσπραξη των πνευματικών δικαιωμάτων γίνονται με βάση :

- ❖ Την τυποποιημένη σύμβαση BIEM - IFPI για την φωνογραφική βιομηχανία.
- ❖ Την τυποποιημένη σύμβαση BIEM για τους κατασκευαστές υλικών φορέων.
- ❖ Τις συμβάσεις κεντρικοποιημένων αδειών (Central Licensing).

Σημείωση: Για τη νόμιμη παραγωγή και κυκλοφορία ηχογραφημάτων που περιλαμβάνουν έργα του ρεπερτορίου που εκπροσωπεί η ΑΕΠΙ, πρέπει να προηγείται η γραπτή άδειά της, η οποία σε κάθε περίπτωση είναι μη αποκλειστική.

(http://aepi.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=23&Itemid=32)

3.5 Τομέας Δημόσιας Εκτέλεσης

Ο Τομέας Δημόσιας Εκτέλεσης έχει την ευθύνη για την έκδοση των αδειών χρήσης και εκμετάλλευσης του εκπροσωπούμενου από την ΑΕΠΙ μουσικού ρεπερτορίου, όταν αυτό εκτελείται δημόσια, σε οποιονδήποτε δημόσιο χώρο και με οποιοδήποτε μέσο.

Για την καλύτερη εξυπηρέτηση των χρηστών μουσικής που επιθυμούν να εφοδιαστούν με την άδεια Δημόσιας Εκτέλεσης της ΑΕΠΙ, ο τομέας δημόσιας εκτέλεσης περιλαμβάνει τα ακόλουθα τμήματα:

- Τηλεφωνικής εξυπηρέτησης πελατών.
- Τομεαρχών.
- Νομικής Υπηρεσίας.
- Αδειών καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος.
- Αδειών εμπορικών καταστημάτων.
- Αδειών συναυλιών.
- Αδειών κινηματογράφων.

Οι χρήστες μουσικής, μπορούν να απευθυνθούν στα κεντρικά γραφεία του Οργανισμού αλλά και στους τοπικούς αντιπροσώπους της εκάστοτε περιοχής.

Με σκοπό την προστασία του έργου των εντολέων της (συνθέτες, στιχουργοί, εκδότες & υποεκδότες μουσικής, κληρονόμοι, ιδιοκτήτες), η ΑΕΠΙ εξελίσσει την οργανωτική δομή και μεθοδολογία του Τομέα Δημόσιας Εκτέλεσης, με βάση τις κοινωνικές, οικονομικές και τεχνολογικές τάσεις και εξελίξεις της αγοράς.
(http://www.fa3.gr/nomothesia_2/nomoth_gen/17-copyright_2.htm)

Η οργανωτική αναδιάρθρωση περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Επιλογή εξειδικευμένων αντιπροσώπων.
- Οριοθέτηση της περιοχής ευθύνης κάθε αντιπροσώπου με κριτήρια πληθυσμιακά, έκτασης κτλ., με σκοπό:
 - Την καταγραφή των χώρων όπου εκτελούνται δημόσια μουσικά έργα.
 - Τη διεύρυνση και ενίσχυση των στελεχών του νομικού τμήματος στην Αθήνα και την περιφέρεια.
 - Την αποκέντρωση του συστήματος αδειοδότησης με εκχώρηση αρμοδιοτήτων στους τοπικούς αντιπροσώπους.
 - Τη διεύρυνση και ενίσχυση του Τομέα Ελέγχου με την υποδιαίρεσή του σε τομείς ανά γεωγραφικό διαμέρισμα.
- Συνεχής εκπαίδευση και ενημέρωση των αντιπροσώπων για τις νέες συνθήκες και εξελίξεις στο πλαίσιο τόσο της εσωτερικής νομοθεσίας όσο και των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αφορούν στα πνευματικά δικαιώματα και τις νέες τεχνολογικές μεθόδους (π.χ.: διαχείριση λογισμικού) κ.α.
- Έλεγχος των αντιπροσώπων για την πιστή και ενιαία τήρηση του αμοιβολογίου και την εν γένει εφαρμογή των κανονισμών που ισχύουν διεθνώς για την τιμολόγηση των δικαιωμάτων με βάση τα κριτήρια που την διαμορφώνουν.
- Δημιουργία και υποστήριξη της τεχνολογικής υποδομής για την εξυπηρέτηση των τοπικών αντιπροσώπων σε ολόκληρη την Ελλάδα.
- Online συνδέσεις των πρακτορείων με το κεντρικό σύστημα μηχανογράφησης της ΑΕΠΙ για την άμεση εξυπηρέτηση των χρηστών, (έκδοση αδειών, παρακολούθηση οικονομικών εκκρεμοτήτων των εισπραττομένων πηγών κλπ). Η οργανωτική αναδιάρθρωση και η αυστηρή τήρηση των τρεχουσών νομοθετικών ρυθμίσεων και όρων των διεθνών συμβάσεων, συμβάλλει σημαντικά στην αποτελεσματικότερη προστασία του έργου των εντολέων της και τη συνεχώς αυξανόμενη είσπραξη των πνευματικών δικαιωμάτων.

3.6 Υποτομείς Δημόσιας Εκτέλεσης

Τηλεφωνική εξυπηρέτηση πελατών

Το τμήμα αυτό έχει σκοπό την άμεση τηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ χρηστών μουσικής και οργανισμού.

Σκοποί του Τμήματος:

- Ανάπτυξη προσωπικής επαφής με χρήστες μουσικής, δημιουργία γέφυρας επικοινωνίας με τον οργανισμό.
- Ενημέρωση- πληροφόρηση χρηστών μουσικής περί πνευματικής ιδιοκτησίας, περί πνευματικών δικαιωμάτων, περί απαραίτητων διαδικασιών για την έκδοση της Άδειας Δημόσιας Εκτέλεσης μουσικής.

Έκδοση Αδειών

Γενικών εισπραττομένων πηγών (μπαρ, εστιατόρια, χώροι ψυχαγωγίας, κλπ.). Έχει την ευθύνη για τη χορήγηση αδειών Δημόσιας Εκτέλεσης και είσπραξη πνευματικών δικαιωμάτων.

1.Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών

Ο τομέας αυτός δημιουργήθηκε, οργανώθηκε και άρχισε να λειτουργεί όταν άρχισε να διαφαίνεται η διεύρυνση της αγοράς των ραδιοτηλεοπτικών μέσων και στους ιδιώτες.

Στις αρμοδιότητες του τομέα των ραδιοτηλεοπτικών μέσων είναι η ενημέρωση των ενδιαφερομένων σχετικά με τα θέματα τα οποία άπτονται της πνευματικής ιδιοκτησίας και προκύπτουν από την μετάδοση η αναμετάδοση του εκπροσωπούμενου ρεπερτορίου του οργανισμού μας από τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα. Επίσης, χορηγεί την προβλεπόμενη από τον νόμο άδεια ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης εισπράττοντας τα αναλογούντα και συνήθως καταβαλλόμενα πνευματικά δικαιώματα.

2.Κινηματογράφου

Σκοπός του υποτομέα είναι η χορήγηση άδειας δημόσιας εκτέλεσης και η είσπραξη των πνευματικών δικαιωμάτων από τα νομικά ή φυσικά πρόσωπα, που εκμεταλλεύονται τις αίθουσες προβολής κινηματογραφικών ταινιών σε όλη την Ελλάδα.

Για κάθε αίθουσα ο επιχειρηματίας είναι υποχρεωμένος να παραδίδει αναλυτική κατάσταση των προβαλλομένων ταινιών με τις αντίστοιχες εισπράξεις προκειμένου να τιμολογηθούν τα αναλογούντα πνευματικά δικαιώματα για κάθε μία από τις ταινίες αυτές.

3.Συναυλιών

Ο υποτομέας έχει την ευθύνη ενημέρωσης των διοργανωτών μουσικών εκδηλώσεων- συναυλιών, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου (Εταιρείες, Δήμοι κλπ.) για:

A) Τις υποχρεώσεις τους για τη λήψη άδειας χρήσης εκπροσωπούμενου μουσικού ρεπερτορίου.

B) Την πληρωμή των αναλογούντων πνευματικών δικαιωμάτων.

Γ) Την δήλωση των εκτελεσθέντων έργων.

Τομεάρχες

Για τη εύρυθμη λειτουργία, άμεση εξυπηρέτηση και επίλυση προβλημάτων των αντιπροσώπων ο Ελλαδικός χώρος διαιρέθηκε σε περιφέρειες. Των περιφερειών προϊστάται οι Τομεάρχες οι οποίοι συντονίζουν, κατευθύνουν, ελέγχουν και υποστηρίζουν το έργο των αντιπροσώπων τους.

(http://aepi.gr/index.php?option=com_content&task=blogsection&id=5&Itemid=32)

Αντιπρόσωποι

Για την αποτελεσματικότερη παροχή υπηρεσίας στα μέλη της, όσον αφορά τον έλεγχο των δημοσίων εκτελέσεων των έργων τους και την είσπραξη των δικαιωμάτων τους πανελλήνια, η ΑΕΠΙ συνεργάζεται με τοπικούς αντιπροσώπους. Οι τοπικοί αντιπρόσωποι έχουν την αρμοδιότητα να:

- Ενημερώνουν τους χρήστες μουσικών έργων (επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν μουσική) για θέματα τα οποία άπτονται της πνευματικής ιδιοκτησίας.
- Χορηγούν την απαιτούμενη άδεια δημόσιας εκτέλεσης.
- Εισπράττουν τα αναλογούντα πνευματικά δικαιώματα.

(http://aepi.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=23&Itemid=32)

3.7 Τομέας Επικοινωνίας -Πολιτιστικά

Η επικοινωνιακή δραστηριότητα που αναπτύσσει η ΑΕΠΙ, απευθύνεται στα μέλη της δημιουργούς και δικαιούχους μουσικών έργων, στους χρήστες μουσικού ρεπερτορίου και στο κοινό γενικότερα. Η λειτουργία του τομέα Επικοινωνίας επιμερίζεται σε εξωτερικές (τοπικές & διεθνείς) και ενδοεταιρικές δραστηριότητες. Η λειτουργία του τομέα Επικοινωνίας επιμερίζεται σε εξωτερικές (τοπικές & διεθνείς) και ενδοεταιρικές δραστηριότητες.

Η **Εξωτερική Επικοινωνία** μεταξύ άλλων περιλαμβάνει:

- Επικοινωνία με τους χρήστες του μουσικού ρεπερτορίου της ΑΕΠΙ.
- Επικοινωνία με τα μέλη, δημιουργούς και δικαιούχους μουσικών έργων.
- Συνεργασία με τους εκπροσώπους του τύπου για ενημέρωση σε θέματα που αφορούν στην ειδησεογραφία αλλά και τις νομικές και τεχνικές εξελίξεις για την πνευματική ιδιοκτησία (αποστολή δελτίων τύπου, ενημερωτικού υλικού κτλ.).
- Οργάνωση συνεντεύξεων Τύπου για θέματα που αφορούν στη δραστηριότητά της.
- Προτάσεις και οργανωτική υποστήριξη πολιτιστικών δραστηριοτήτων.
- Οργάνωση διεθνών συνεδρίων στην Ελλάδα, με θέματα τεχνικά, νομικά κτλ. που αφορούν στην πνευματική ιδιοκτησία.
- Συνεργασία με πανεπιστημιακά και μορφωτικά ιδρύματα καθώς και οργανισμούς μέσω ειδικών σεμιναρίων σε φοιτητές και σπουδαστές για θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας.
- Επιμέλεια, σύνταξη και έκδοση του ενημερωτικού εντύπου "ΑΕΠΙ: Η Εφημερίδα Μας".
- Ανάπτυξη ειδικού προγράμματος επικοινωνίας με επί τόπου επισκέψεις κλιμακίου της ΑΕΠΙ για την ενημέρωση των διωκτικών αρχών και του κοινού σχετικά με τη μουσική πειρατεία κ.α.
- Πολιτιστική δραστηριότητα.

(http://www.fa3.gr/nomothesia_2/nomoth_gen/17-copyright_2.htm)

Επικοινωνία σε Διεθνές Επίπεδο

Σε διεθνές επίπεδο, στα πλαίσια ενός ευρύτερου πολιτιστικού προγράμματος που αναπτύσσεται για την προβολή της Ελληνικής μουσικής στο εξωτερικό, ο τομέας απευθύνεται σε πολιτιστικούς Οργανισμούς και Κέντρα Μουσικής Πληροφόρησης του εξωτερικού.

Παράλληλα, η ΑΕΠΙ συμμετέχει σε διεθνείς εκθέσεις της μουσικής αγοράς (MIDEM, WOMEX, κ.α.) για την προβολή της Ελληνικής μουσικής στο εξωτερικό και την προώθηση πολιτιστικών ανταλλαγών μεταξύ ξένων και Ελλήνων δημιουργών.

Για τον ίδιο σκοπό έχει υποστηρίξει στο παρελθόν τη συμμετοχή Ελλήνων δημιουργών σε μουσικά σεμινάρια (workshops) που διοργανώθηκαν στο εξωτερικό, από ομόλογους της ΑΕΠΙ οργανισμούς.

Ενδοεταιρική επικοινωνία

Στο πλαίσιο της προσπάθειας αλληλοενημέρωσης των επιμέρους τομέων της για θέματα που άπτονται του αντικειμένου τους, η ενδοεταιρική επικοινωνία λειτουργεί μέσω συχνών συσκέψεων στελεχών, αλλά και μέσω ομάδων εργασίας με σκοπό:

- Την αλληλοενημέρωση για την πορεία των ενεργειών τους.
- Την ανταλλαγή ειδήσεων και γνώσης που προκύπτουν από τις δραστηριότητές τους.
- Την έρευνα και παρακολούθηση νέων μορφών ή φαινομένων εκμετάλλευσης μουσικών έργων (νέες τεχνολογίες, μουσική πειρατεία κλπ.).

3.8 Τομέας Παρακολούθησης Διαδικασιών

Η ΑΕΠΙ εφαρμόζει διαδικασίες μέσω των οποίων εξασφαλίζεται η αποτελεσματική, ποιοτική παροχή υπηρεσιών, τόσο προς τα μέλη της δημιουργούς-δικαιούχους, όσο και στους χρήστες των πνευματικών τους έργων.

Για το σκοπό αυτό, έχει δημιουργήσει τμήμα παρακολούθησης των διαδικασιών της εταιρείας. Το τμήμα αυτό ασχολείται με την καταγραφή/ προσαρμογή/ αναθεώρηση των τηρούμενων διαδικασιών, λαμβάνοντας υπόψη τα διεθνή πρότυπα καθώς και την εμπειρία των αδελφών εταιρειών του Εξωτερικού, με σκοπό την διαρκή παροχή υπηρεσιών υψηλού επιπέδου. Σε αυτό το πλαίσιο διενεργείται επιχειρησιακός και οικονομικός έλεγχος.

Ο μεν Επιχειρησιακός Έλεγχος

1. Εξετάζει την αποτελεσματικότητα όλων των επιπέδων των διοικητικών υπηρεσιών, όσον αφορά στη διαχείριση των πόρων της εταιρείας και την πιστή εφαρμογή των καθιερωμένων πολιτικών και διαδικασιών.
2. Υποβάλλει προτάσεις για τη βελτίωση των διοικητικών ελέγχων, με στόχο τη διασφάλιση των πόρων της εταιρείας, την προώθηση της ανάπτυξής της και την τήρηση των νόμων και ρυθμίσεων του Κράτους.
3. Εξετάζει εάν οι διαδικασίες που εφαρμόζει η εταιρεία είναι κατάλληλες για την επίτευξη των προκαθορισμένων στόχων της και αξιολογεί τις πολιτικές και τα σχέδια που αφορούν τις ελεγχόμενες δραστηριότητες και λειτουργίες.
4. Συντάσσει τις τελικές αναφορές προς τη Διοίκηση της εταιρείας και συζητεί μαζί της για προτάσεις - αλλαγές.

Ο δε Οικονομικός Έλεγχος

- Εξετάζει την τήρηση των διαδικασιών που αφορούν στην οικονομική διαχείριση των μεγεθών της επιχείρησης.

(http://www.fa3.gr/nomothesia_2/nomoth_gen/17-copyright_2.htm)

3.9 Τομέας Ραδιοτηλεοπτικών μέσων

Ο τομέας αυτός δημιουργήθηκε, οργανώθηκε και άρχισε να λειτουργεί όταν άρχισε να διαφαίνεται η διεύρυνση της αγοράς των ραδιοτηλεοπτικών μέσων και στους ιδιώτες. Στις αρμοδιότητες του τομέα των ραδιοτηλεοπτικών μέσων είναι η ενημέρωση των ενδιαφερομένων σχετικά με τα θέματα, τα οποία άπτονται της πνευματικής ιδιοκτησίας και προκύπτουν από την μετάδοση ή αναμετάδοση του εκπροσωπούμενου ρεπερτορίου του οργανισμού μας από τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα. Επίσης, χορηγεί την προβλεπόμενη από τον νόμο άδεια ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, εισπράττοντας τα αναλογούντα και συνήθως καταβαλλόμενα πνευματικά δικαιώματα.

Ραδιοτηλεοπτικά (ερτζιανή χρήση)

Ραδιοφωνικοί σταθμοί ποσοστό 2,2% επί όλων ανεξαιρέτως των ακαθαρίστων εσόδων τους ή εξόδων τους ή των συνδυασμένων ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων πλην των συνδρομών για τις οποίες καθορίζεται ποσοστό 1,6% επί των εσόδων τους εκ συνδρομών συμβατικώς καθοριζομένων ή υπό του νόμου προβλεπομένων εισπραττομένων απευθείας ή μέσω τρίτου.

Τηλεοπτικοί σταθμοί ποσοστό 2,2% επί όλων ανεξαιρέτως των ακαθαρίστων εσόδων τους ή εξόδων τους ή των συνδυασμένων ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων πλην των συνδρομών, για τις οποίες καθορίζεται ποσοστό 1,6% επί των εσόδων τους εκ συνδρομών συμβατικώς καθοριζομένων ή υπό του νόμου προβλεπομένων εισπραττομένων απευθείας ή μέσω τρίτου.

3.10 Άδειες Διαφήμισης

Η εν λόγω άδεια χορηγείται από τον οργανισμό μας αφού πρώτα εξασφαλιστεί η συναίνεση των δημιουργών, με σκοπό τη διαφήμιση ενός εμπορικού προϊόντος. Πιο συγκεκριμένα, αφορά στην ενσωμάτωση μουσικών έργων (με την έννοια τόσο της μουσικής σύνθεσης, όσο και του πνευματικού έργου του λόγου που είναι πρόσφορο για μελοποίηση - είτε το καθένα χωριστά ή σε συνδυασμό μεταξύ τους) σε διαφημιστικά σπότ, τα οποία προορίζονται για μετάδοση σε μέσα όπως τηλεόραση, ραδιόφωνο, κινηματογράφο, ιστοσελίδα κλπ.

Οι διαφημιστικές εταιρίες ή οι εταιρίες παραγωγής θα πρέπει να μας ενημερώνουν εγκαίρως για τα συγκεκριμένα έργα που επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν στα διαφημιστικά σποτ, αποστέλλοντας συμπληρωμένη τη σχετική αίτηση άδειας, ώστε να εξασφαλιστεί η νομιμότητα της χρήσης αυτών όσον αφορά στα πνευματικά δικαιώματα, με την καταβολή της σχετικής αμοιβής πριν την πραγματοποίηση της χρήσης.

Η ως άνω άδεια καλύπτει μόνο την ενσωμάτωση των μουσικών έργων στα διαφημιστικά σποτ και δεν αφορά ούτε και καλύπτει τις παρακάτω χρήσεις:

1) Δημόσια Εκτέλεση

Τη χρήση-παρουσίαση-εκτέλεση του διαφημιστικού σποτ σε δημόσια εκτέλεση αυτού με οποιοδήποτε τρόπο, μορφή ή μέσο για τις οποίες προορίζεται, αλλά και σε κάθε άλλο δημόσιο χώρο όπως ενδεικτικά, επιχειρήσεις, τηλεφωνικά κέντρα, εκθέσεις, καταστήματα, στάδια – γήπεδα, εκδηλώσεις κτλ. Οι χρήστες της δημόσιας εκτέλεσης-παρουσίασης οφείλουν να λαμβάνουν από πριν, την ξεχωριστή γραπτή άδεια του οργανισμού μας για τη δημόσια χρήση – παρουσίαση – εκτέλεση, ανάλογα την περίπτωση, τους τρόπους, τις μορφές και τα μέσα χρήσης – εκτέλεσης σύμφωνα με τον ισχύον αμοιβολόγιο της ΑΕΠΙ.

2) Online (δηλαδή το Διαδίκτυο και η Κινητή Τηλεφωνία)

Την εγγραφή (uploading) των μουσικών έργων – διαφημιστικών σποτ στη κεντρική μνήμη των διακομιστών (servers) με ηλεκτρονικά μέσα β) παρουσίαση στο κοινό / μετάδοση / δημόσια εκτέλεση αυτών με την μέθοδο streaming (ροής) κατ'επιλογή και αίτηση των επισκεπτών – χρηστών των ιστοσελίδων σε χρόνο και τόπο επιλογής τους, γ) την μηχανική αναπαραγωγή αυτών (downloading) στο σκληρό δίσκο του υπολογιστή των χρηστών. Για τις χρήσεις αυτές απαιτείται ξεχωριστή άδεια που χορηγείται από τον οργανισμό της ΑΕΠΙ στους αντίστοιχους ανά περίπτωση χρήστες.

3)Μηχανική αναπαραγωγή

Σε περίπτωση μηχανικής αναπαραγωγής της μουσικής επένδυσης, είτε αυτοτελώς είτε του διαφημιστικού σποτ στο οποίο συμπεριλαμβάνεται, σε υλικούς φορείς ήχου ή ήχου και εικόνας, όπως π.χ. CD, DVD, CD-ROM, VDC κτλ, απαιτείται η προηγούμενη άδεια μηχανικής αναπαραγωγής που χορηγείται από τον οργανισμό μας.

4.Χρήση –Χρήστες Πνευματικών δικαιωμάτων

4.1Εκτελεστικά Δικαιώματα

Αναπαραγωγή ή εκτέλεση μουσικής

Ο **N. 2121/1993** καθορίζει την υποχρέωση λήψης άδειας πριν από οποιαδήποτε δημόσια εκτέλεση ενός μουσικού έργου "...που γίνεται προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο περιβάλλον..." με την ταυτόχρονη καταβολή των αναλογούντων πνευματικών δικαιωμάτων.

Η άδεια δημόσιας εκτέλεσης χορηγείται από την ΑΕΠΙ εκ μέρους των Ελλήνων και ξένων μελών της (συνθετών, στιχουργών, εκδοτών / υποεκδοτών, κληρονόμων, ιδιοκτητών), που συμβατικά της έχουν εκχωρήσει το δικαίωμα της εκπροσώπησης, προστασίας και διαχείρισης του έργου τους.

Καμία συναλλαγή στη διαδικασία της είσπραξης πνευματικών δικαιωμάτων δε γίνεται χωρίς την έκδοση τιμολογίου ή αντίστοιχου νομίμου παραστατικού είσπραξης.

Ο Τομέας Ελέγχου της ΑΕΠΙ επιμελείται τον έλεγχο των τιμολογίων που εκδίδονται καθημερινά σε όλη την Ελλάδα. Αφού ελεγχθούν λογιστικά και καταχωρηθούν ηλεκτρονικά, τα τιμολόγια φυλάσσονται σε ειδικό αρχείο του οργανισμού.

Με τη διαδικασία αυτή, η ΑΕΠΙ εισπράττει έσοδα από πηγές / χρήστες μουσικής όλων των κατηγοριών (κέντρα διασκέδασης, μπαρ, εστιατόρια, καφενεία, εμπορικά καταστήματα, super markets, ξενοδοχεία, χώροι συναυλιών, εκθεσιακοί χώροι, κινηματογράφοι , ραδιοφωνικοί / τηλεοπτικοί σταθμοί κ.λ.π).

Το ύψος των καταβαλλόμενων πνευματικών δικαιωμάτων για Δημόσια Εκτέλεση στην Ελλάδα είναι πολύ χαμηλότερο από τον μέσο όρο των πνευματικών δικαιωμάτων των αντίστοιχων ομόλογων οργανισμών διεθνώς.

Στις παραμέτρους για τον καθορισμό της τιμολόγησης, λαμβάνονται υπόψη από την ΑΕΠΙ συγκριτικά στοιχεία και αποτελέσματα ερευνών που προκύπτουν από διεθνείς συνεργασίες νομικών και οικονομικών επιτροπών της CISAC (Επιτροπή Ταριφών).

Γενικά κριτήρια τιμολόγησης

- Η εσωτερική νομοθεσία κάθε χώρας.
- Οι διεθνείς συμβάσεις.
- Η εσωτερική κοινωνική / οικονομική κατάσταση και το βιοτικό επίπεδο κάθε χώρας.

Ειδικά κριτήρια τιμολόγησης

- Το εμβαδόν του χώρου.
- Η περιοχή (αστικές ή μη περιοχές, παραμεθόριες, εποχικότητα κτλ.).
- Η σπουδαιότητα χρήσης της μουσικής (απαραίτητη, αναγκαία ή χρήσιμη).
- Ο τρόπος παρουσίασης της μουσικής στο κοινό (ζωντανή, αναπαραγωγή με μηχανικά μέσα κτλ.).

Αυτό σημαίνει ότι όσοι προτίθενται να εκτελέσουν δημόσια ή να χρησιμοποιήσουν με οποιονδήποτε τρόπο μέρος του ρεπερτορίου που εκπροσωπεί η ΑΕΠΙ, θα πρέπει προηγουμένως:

- ❖ Να συμπληρώσουν ηλεκτρονικά ή να εκτυπώσουν και συμπληρώσουν χειρόγραφα την κατάλληλη -ανάλογα με τη χρήση- αίτηση αδείας δημόσιας εκτέλεσης.
- ❖ Να δηλώσουν στην αίτηση τα έργα που πρόκειται να εκτελέσουν δημόσια.
- ❖ Να καταβάλουν τα αναλογούντα πνευματικά δικαιώματα.

4.2 Μηχανικά δικαιώματα

4.2.1 Παραγωγή μουσικής

Τα μηχανικά δικαιώματα αφορούν στην αποτύπωση μουσικών έργων (με στίχο ή χωρίς) σε υλικούς φορείς ήχου ή ήχου και εικόνας, με σκοπό την κυκλοφορία τους για την εμπορική ή άλλη εκμετάλλευσή τους.

Την υποχρέωση για λήψη αδείας και καταβολής των πνευματικών δικαιωμάτων έχει ο παραγωγός του φορέα ήχου ή ήχου και εικόνας (φυσικό ή νομικό πρόσωπο).

Η άδεια μηχανικής εγγραφής και αναπαραγωγής είναι πάντοτε μη αποκλειστική και χορηγείται:

1. Στις φωνογραφικές εταιρείες με τις οποίες η ΑΕΠΙ έχει υπογράψει την τυποποιημένη σύμβαση BIEM / IFPI για τη φωνογραφική βιομηχανία.
2. Στα εργοστάσια χάραξης και εκτύπωσης με τα οποία η ΑΕΠΙ έχει υπογράψει την τυποποιημένη σύμβαση BIEM για τους κατασκευαστές υλικών φορέων.
3. Σε ανεξάρτητους Έλληνες παραγωγούς που απευθύνονται στο εξωτερικό προκειμένου να εκτυπώσουν φορείς ήχου ή ήχου και εικόνας, σε εργοστάσια συμβεβλημένα με τις αντίστοιχες εταιρείες Προστασίας Πνευματικής Ιδιοκτησίας.
4. Στους παραγωγούς/ διανομείς οπτικοακουστικών έργων που έχουν υπογράψει την τυποποιημένη σύμβαση με την ΑΕΠΙ.
5. Στους παραγωγούς/ διανομείς οπτικοακουστικών έργων που δεν έχουν υπογράψει σύμβαση με την ΑΕΠΙ.
6. Σε χρήστες (ιδρύματα, συλλόγους, επιχειρήσεις κτλ.) που πραγματοποιούν περιστασιακές παραγωγές φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας.

4.2.2 Ύψος Καταβαλλόμενων Μηχανικών Δικαιωμάτων

Τα καταβαλλόμενα δικαιώματα για τη μηχανική εγγραφή και αναπαραγωγή υλικών φορέων καθορίζονται από την τυποποιημένη διεθνή σύμβαση για τη φωνογραφική βιομηχανία μεταξύ BIEM και IFPI.

Με βάση αυτή τη σύμβαση το ύψος των πνευματικών δικαιωμάτων καθορίζεται σε ποσοστό 11% επί της χονδρικής τιμής πώλησης των ηχογραφήματων, όπως αυτή διαμορφώνεται κάθε φορά από τις δισκογραφικές εταιρείες.

Σύμφωνα με τις προβλεπόμενες εκπτώσεις στη σύμβαση αυτή, ο παραγωγός καταβάλλει σήμερα ποσοστό 9,009% επί της χονδρικής τιμής πώλησης του ηχογραφήματος. Τα ανωτέρω ποσοστά ισχύουν για όσους παραγωγούς έχουν υπογράψει την εν λόγω σύμβαση.

(http://artemis.cslab.ntua.gr/el_thesis/artemis.ntua.ece/DT2007-0101/DT2007-0101.pdf)

Όσον αφορά στην τιμολόγηση των DVD, το ύψος των δικαιωμάτων καθορίζεται σε ποσοστό 6% επί της χονδρικής τιμής κατ' αναλογία (pro rata) χωρίς άλλη έκπτωση. Για τους παραγωγούς που δεν έχουν υπογράψει την τυποποιημένη σύμβαση για τη φωνογραφική βιομηχανία, τα δικαιώματα με βάση την καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη και τους κανόνες του ανταγωνισμού καθορίζονται στο ίδιο ύψος με εκείνους που έχουν υπογράψει.

4.2.3 Χρήση ρεπερτορίου άλλων παραγωγών

Οι χρήστες ηχογραφημένων εκτελέσεων έργων άλλων παραγωγών, παρακαλούνται όπως μας γνωστοποιούν εγγράφως την προέλευση των χρησιμοποιούμενων εκτελέσεων. Η παραπάνω χρήση προϋποθέτει την εξασφάλιση της αδειάς της παραγωγού εταιρείας.

Υποχρεωτικές ενδείξεις που αφορούν στο «σώμα» και το εξώφυλλο/ένθετο του φορέα

Στο χώρο της δισκογραφίας είθισται να αναγράφονται τα ακόλουθα στοιχεία του φορέα, που αποτελούν την ταυτότητά του:

- Το σήμα της παραγωγού εταιρείας.
- Ο αριθμός καταλόγου του φορέα (ο οποίος είναι μοναδικός για το συγκεκριμένο σήμα της εταιρείας).
- Ο γενικός τίτλος του φορέα.

Σε όλους τους νομίμως παραγόμενους φορείς (αυτούς που η ΑΕΠΙ έχει χορηγήσει τις σχετικές άδειες του ρεπερτορίου που εκπροσωπεί) θα πρέπει να αναγράφεται η ένδειξη ΑΕΠΙ.

4.2.4 Πρίμιουμ

Premium ονομάζονται οι παραγωγές φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, οι οποίες διατίθενται ως πρόσθετη παροχή στο κοινό ταυτόχρονα με ένα άλλο προϊόν (π.χ. περιοδικό, εφημερίδα, κλπ).

Για να κυκλοφορήσει μία παραγωγή σε μορφή premium, θα πρέπει να αναγράφεται στον φορέα η ένδειξη «Όχι προς πώληση».

Εγγραφή Μουσικών Έργων σε Υλικά Μέσα

- Εγγραφή μουσικών έργων σε υλικά μέσα (σκληρό δίσκο Η/Υ, digital recorders κλπ. Με σκοπό τη διάθεση αυτών σε χώρους όπου εκτελούνται δημόσια μουσικά έργα (καφετέριες, ξενοδοχεία κλπ.).
- Εγγραφή μουσικών έργων σε USB και Flash Memories.

http://aepi.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=23&Itemid=32

4.3 Δικαιώματα από Χρήση Έργων σε Οπτικοακουστικές Παραγωγές

Για τη χρήση/ενσωμάτωση προϋπαρχόντων μουσικών έργων* σε μία οπτικοακουστική παραγωγή (ταινία μεγάλου ή μικρού μήκους, ντοκιμαντέρ, ραδιοφωνικό ή τηλεοπτικό σποτ κλπ.), η οποία προορίζεται να προβληθεί σε κινηματογραφικές αίθουσες ή/ και φεστιβάλ ή/ και τηλεόραση, απαιτείται η πρότερη άδεια των πνευματικών δημιουργών/ δικαιούχων τους. Στην περίπτωση μουσικών έργων δημιουργών-μελών της ΑΕΠΙ, η εν λόγω άδεια χορηγείται από τον οργανισμό μας αφού εξασφαλιστεί η απαραίτητη συναίνεσή τους σε κάθε συγκεκριμένη χρήση.

* Με την έννοια τόσο της μουσικής σύνθεσης, όσο και του πνευματικού έργου του λόγου που είναι πρόσφορο για μελοποίηση (είτε το κάθε ένα χωριστά ή σε συνδυασμό μεταξύ τους, με εξαίρεση τα έργα που έχουν δημιουργηθεί ειδικά για τις ανάγκες της εκάστοτε οπτικοακουστικής παραγωγής).

Ο παραγωγός ενός οπτικοακουστικού έργου θα πρέπει να μας ενημερώνει εγκαίρως για τα συγκεκριμένα έργα που επιθυμεί να χρησιμοποιήσει σε αυτό. Προς τούτο θα πρέπει να μας αποστείλει συμπληρωμένη τη σχετική αίτηση άδειας, ώστε να εξασφαλιστεί η νομιμότητα χρήσης αυτών και καταβολή της σχετικής αμοιβής όσον αφορά στα πνευματικά δικαιώματα, πριν την πραγματοποίηση της χρήσης. Συμπληρώστε ηλεκτρονικά ή εκτυπώστε και συμπληρώστε χειρόγραφα την κατάλληλη –ανάλογα με τη χρήση- αίτηση ώστε να εξασφαλίσετε τη νόμιμη άδεια. Διευκρινίζεται ότι η άδεια της ΑΕΠΙ δεν αφορά σε συγγενικά ή άλλα δικαιώματα (π.χ. παραγωγών ηχογραφημάτων, ερμηνευτών, εκτελεστών).

4.4 Εισπρακτική Διαδικασία Εκτελεστικών Δικαιωμάτων

Καμία συναλλαγή στη διαδικασία της είσπραξης πνευματικών δικαιωμάτων δε γίνεται χωρίς την έκδοση τιμολογίου ή αντίστοιχου νομίμου παραστατικού είσπραξης.

Ο Τομέας Ελέγχου της ΑΕΠΙ επιμελείται τον έλεγχο των τιμολογίων που εκδίδονται καθημερινά σε όλη την Ελλάδα. Αφού ελεγχθούν λογιστικά και καταχωρηθούν ηλεκτρονικά, τα τιμολόγια φυλάσσονται σε ειδικό αρχείο του οργανισμού. Με τη διαδικασία αυτή, η ΑΕΠΙ εισπράττει έσοδα από περισσότερες από 45.000 πηγές / χρήστες μουσικής όλων των κατηγοριών.

<http://www.openaccess.gr/openaccess/copyrights.dot>

Γενικά κριτήρια τιμολόγησης

- Η εσωτερική νομοθεσία κάθε χώρας.
- Οι διεθνείς συμβάσεις.
- Η εσωτερική κοινωνική / οικονομική κατάσταση και το βιοτικό επίπεδο κάθε χώρας.

Ειδικά κριτήρια τιμολόγησης

- Το εμβαδόν του χώρου.
- Η περιοχή (αστικές ή μη περιοχές, παραμεθόριες, εποχικότητα κτλ.).
- Η σπουδαιότητα χρήσης της μουσικής (απαραίτητη, αναγκαία ή χρήσιμη).
- Ο τρόπος παρουσίασης της μουσικής στο κοινό (ζωντανή, αναπαραγωγή με μηχανικά μέσα κτλ.).

5.Αμοιβολόγια

5.1 Αμοιβολόγιο επιγραμμικών χρήσεων(ON LINE) μουσικής

Η ισχύουσα νομοθεσία περί πνευματικής ιδιοκτησίας (Ν. 2121/1993), οι Ευρωπαϊκές οδηγίες και οι διεθνείς συνθήκες παρέχουν στους δημιουργούς των μουσικών έργων, απόλυτα και αποκλειστικά δικαιώματα επί των έργων τους(περιουσιακό –ηθικό) τα οποία υφίστανται και στις περιπτώσεις επιγραμμικών(online) χρήσεων μουσικής (Διαδίκτυο, κινητή τηλεφωνία, IPTV/VOD κ.τ.λ).

(http://aepi.gr/images/pdf_aepi/amivologio_epigramikes_xrxis_online.pdf)

Για τις ως άνω νόμιμες χρήσεις (μηχανική εγγραφή σε διακομιστές / servers) μηχανική αναπαραγωγή ,παρουσίαση στο κοινό όπως επίσης και το να καθίστανται τα έργα προσιτά στο κοινό χρόνο και από τόπο που ο χρήστης επιλέγει, προαπαιτείται η έγγραφη άδεια της ΑΕΠΙ όσον αφορά στο εκπροσωπούμενο ρεπερτόριο. Έτσι πριν την έναρξη παροχής υπηρεσιών που στις οποίες συμπεριλαμβάνεται μουσικό ρεπερτόριο, απαιτείται η υπογραφή σχετικής σύμβασης, με τους ακόλουθους οικονομικούς όρους ανά υπηρεσία:

	ΥΠΗΡΕΣΙΑ	ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
1	<ul style="list-style-type: none"> Μουσική κατά την πλοήγηση (background music). 	<ul style="list-style-type: none"> 1,5 % επί των συνολικών εσόδων του διαδικτυακού τόπου.
2	<ul style="list-style-type: none"> Διαδικτυακή παρουσίαση στο κοινό ραδιοφωνικών / τηλεοπτικών προγραμμάτων (simulcasting – webcasting). 	<ul style="list-style-type: none"> 2,2% επί των συνολικών εσόδων του διαδικτυακού τόπου ή της υπηρεσίας κινητής τηλεφωνίας ανά περίπτωση.
3	<ul style="list-style-type: none"> Podcasting. 	<ul style="list-style-type: none"> 3,5 % επί των συνολικών εσόδων του διαδικτυακού τόπου.
4	<ul style="list-style-type: none"> Ακρόαση μουσικών έργων και θέαση οπτικοακουστικών έργων με μουσική επένδυση κατ' επιλογήν (Streaming on demand). User Generated site. 	<ul style="list-style-type: none"> 3,5 % επί των συνολικών εσόδων του διαδικτυακού τόπου ή της υπηρεσίας κινητής τηλεφωνίας ανά περίπτωση.
5	<ul style="list-style-type: none"> Διαδραστικά Ραδιοφωνικά / Τηλεοπτικά portals. 	<ul style="list-style-type: none"> 3,5% επί των συνολικών εσόδων του διαδικτυακού τόπου.
6	<ul style="list-style-type: none"> Καταφόρτωση (downloading) μουσικών έργων. 	<ul style="list-style-type: none"> 12% επί των συνολικών εσόδων του διαδικτυακού τόπου ή της υπηρεσίας κινητής τηλεφωνίας ανά περίπτωση.
7	<ul style="list-style-type: none"> Ringtones / Realtones/ Videotones/ Ringbacktones. 	<ul style="list-style-type: none"> 12% επί των συνολικών εσόδων του διαδικτυακού τόπου ή της υπηρεσίας κινητής τηλεφωνίας ανά περίπτωση.
8	<ul style="list-style-type: none"> IPTV (Τηλεόραση μέσω ιντερνετικού πρωτοκόλλου) και VOD (οπτικοακουστικά έργα κατ' επιλογήν, δηλαδή κινηματογραφικές ταινίες, ντοκιμαντέρ, σειρές κλπ). 	<ul style="list-style-type: none"> 2,2 % επί των συνολικών εσόδων της υπηρεσίας. 3,5 % επί των συνολικών εσόδων της υπηρεσίας.

<http://www.et.gr/>

- ❖ Επί όλων των ανωτέρω ποσοστιαίων αμοιβών, ποσόν ελαχίστων δικαιωμάτων, κυμαινόμενο ανά υπηρεσία.
- ❖ Στα ανωτέρω ποσά προστίθεται και ο αναλογών ΦΠΑ σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία ,όπως ισχύει σήμερα ή θα ισχύει στο μέλλον.
- ❖ Τα δικαιώματα του ως άνω (αμοιβές) αμοιβολογίου δύνανται να αναπροσαρμόζονται ετήσια σύμφωνα με τις συνθήκες της αγοράς και τους κανόνες της καλής πίστης και των χρηστών ηθών, λαμβάνοντας υπόψη και τα διεθνώς ισχύοντα.

http://www.helex.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=374&Itemid=10080)

5.2 Ραδιοτηλεοπτικά (Ερτζιανή χρήση)

Ραδιοφωνικοί σταθμοί ποσοστό 2,2% επί όλων ανεξαιρέτως των ακαθαρίστων εσόδων τους ή εξόδων τους ή των συνδυασμένων ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων πλην των συνδρομών για τις οποίες καθορίζεται ποσοστό 1,6% επί των εσόδων τους εκ συνδρομών συμβατικώς καθοριζομένων ή υπό του νόμου προβλεπομένων εισπραττομένων απευθείας ή μέσω τρίτου.

Τηλεοπτικοί σταθμοί ποσοστό 2,2% επί όλων ανεξαιρέτως των ακαθαρίστων εσόδων τους ή εξόδων τους ή των συνδυασμένων ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων πλην των συνδρομών, για τις οποίες καθορίζεται ποσοστό 1,6% επί των εσόδων τους εκ συνδρομών συμβατικώς καθοριζομένων ή υπό του νόμου προβλεπομένων εισπραττομένων απευθείας ή μέσω τρίτου.

(<http://www.openaccess.gr/openaccess/copyrights.dot>)

5.3 Παράμετροι καθορισμού αμοιβής

Η αμοιβή του δημιουργού/δικαιούχου (πνευματικό δικαίωμα) καθορίζεται με το αμοιβολόγιο ,που προβλέπεται υποχρεωτικά στο άρθρο 56,παρ.3,παρ. 2 του ν.2121/93, τόσο σε ελάχιστο ποσοστό επί το εσόδων-εξόδων της πηγής, όσο και σε ελάχιστο ποσό, ανάλογα με τις ειδικότερες συνθήκες και τους ιδιαίτερους λόγους και τις εξαιρέσεις, που προβλέπονται από την ίδια διάταξη του νόμου(αρθ.32 παρ.1) για την διευκόλυνση όλων των πλευρών (Οργανισμού –ΑΕΠΙ, Δημιουργών και Χρηστών).

Σύμφωνα με την ΑΕΠΙ το ελάχιστο εφ' άπαξ ποσό καθορίζεται βάσει σειράς αντικειμενικών παραμέτρων , πραγματικών στοιχείων που έχουν σχέση με:

- Τα πραγματικά δεδομένα και τις δυσκολίες που ισχύουν στον χώρο της αγοράς και των συναλλαγών με τους ίδιους χρήστες που προβάλλουν αντιρρήσεις και δεν παρέχουν συνέχεια και σταθερά τα επίσημα φορολογικά στοιχεία των εσόδων ή εξόδων της επιχείρησης τους που απαιτούνται από τον νόμο ως βάση για τον υπολογισμό της αμοιβής ποσοστιαία.
- Την βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής ,διότι είναι αντικειμενικά και πρακτικά αδύνατο να βρεθούν με άλλον νόμιμο τρόπο τα επίσημα και πραγματικά στοιχεία των εσόδων-εξόδων χιλιάδων επιχειρήσεων, με διαφορετικές νομικές μορφές και υποχρεώσεις τήρησης στοιχείων και μάλιστα με ελέγχους διαρκείας ανά μήνα , ανά σαιζόν λειτουργίας ή ανά ετήσια ή περιοδική λειτουργία για κάθε ένα εξ' αυτών αλλά και για χιλιάδες πηγές (καταστήματα, επιχειρήσεις κτλ) με αποτέλεσμα να έχουμε άμεση διακινδύνευση είσπραξης της αμοιβής, σε βάρος των δικαιωμάτων των δημιουργών.
- Την διακινδύνευση, σε μεγάλο βαθμό, της είσπραξης της αμοιβής ,λόγω και των αλλεπάλληλων μεταβιβάσεων των επιχειρήσεων αυτών, της ανεξέλεγκτης διακοπής των εργασιών τους(προσωρινά ή οριστικά),της μεταβολής ή αλλαγής των χρήσεων και της λειτουργίας αυτών, όπως και των επιχειρηματικών και εταιρικών σχέσεων, με αποτέλεσμα η ποσοστιαία βάση υπολογισμού της αμοιβής να λειτουργεί αποτρεπτικά και σε βάρος του περιουσιακού δικαιώματος, και στην ουσία να καθιστά απροστάτευτο λειτουργικά και αναποτελεσματική τη προστασία του περιουσιακού δικαιώματος(αμοιβής).
- Τα έξοδα που θα απαιτηθούν και θα επιβαρύνουν είτε τους επιχειρηματίες – χρήστες είτε τους δημιουργούς για τον επιπρόσθετο έλεγχο ,την παροχή, τη συλλογή ,την επεξεργασία ,την φερεγγυότητα ,την διασταύρωση και την αξιοπιστία των απαιτούμενων επίσημων οικονομικών στοιχείων της εφορίας(εσόδων και εξόδων)της κάθε πηγής(καταστήματος) προκειμένου να γίνει ο ποσοστιαίος υπολογισμός της αμοιβής ,είναι προφανώς δυσανάλογα σε σχέση με την εισπραττόμενη σε ποσό ελάχιστη αμοιβή.

- Τα έξοδα που ήδη σήμερα, καθημερινά ,και επί σειρά ετών επιβαρύνονται οι δημιουργοί και η ΑΕΠΙ για την αντιμετώπιση και την πάταξη της τρέχουσας και παράνομης δημόσιας εκτέλεσης και την πάταξη της πειρατείας, και την εν γένει προστασία των περιουσιακών δικαιωμάτων τους, είναι ήδη πολύ υψηλά και επιβαρύνουν την ήδη εισπραττόμενη αμοιβή(π.χ. μαγνητοφωνήσεις, συλλογή στοιχείων, έξοδα για διώξεις, απαγορεύσεις ,εξώδικα ,αγωγές, δικαστήρια σε διάφορα μέρη της Ελλάδας.)
- Την φύση και τα στοιχεία εκμετάλλευσης που καθιστούν σε ορισμένες κατηγορίες και περιπτώσεις πηγών αδύνατη τη μορφή του ποσοστού, λόγω του ότι στις κατηγορίες και τις ομάδες των πηγών(καταστημάτων και επιχειρήσεων)αυτών, υπάρχει άλλη κύρια λειτουργία(π.χ. αεροπορική ,ναυτιλιακή ,μετρό, σουπερ μάρκετ) και η μουσική είναι μεν χρήσιμη ωφέλιμη ή απαραίτητη στον χώρο αυτών, αλλά αποτελεί δευτερεύοντα παράγοντα του κύριου σκοπού και της λειτουργίας της πηγής, και εκ των πραγμάτων αντικειμενικά να διευκολύνει τις συναλλαγές ο προσδιορισμός της αμοιβής σε ελάχιστο ποσό.
- Την διευκόλυνση των συναλλαγών και όλων των χρηστών και με τον ορισμό σε ελάχιστο εφ' άπαξ μηνιαίο ποσό της αμοιβής, κατηγοριοποιημένα, αναλογικά διαβαθμισμένα, και αντικειμενικά με το αμοιβολόγιο και με τα αντικειμενικά κριτήρια που έχουν ορισθεί, και ισχύουν στην Ευρώπη γεγονός που διευρύνει την σχέση εμπιστοσύνης και την πίστη των μερών στις καθημερινές επαφές, την συνεργασία και την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και των συναλλαγών, σε σχέση με όλους και για όλους, χωρίς επιπρόσθετα άλλα έξοδα και δαπάνες για τους δημιουργούς ή τους χρήστες της μουσικής. (<http://www.et.gr/>)
- Την αναγνώριση, αποδοχή και επιβεβαίωση του αμοιβολογίου, και όπως αυτό καθορίστηκε με τα αντικειμενικά κριτήρια και τις κατηγορίες πηγών και χρήσεων, στον χώρο των συναλλαγών από τους χρήστες και τα δικαστήρια.

<http://www.openaccess.gr/openaccess/copyrights.dot>)

5.4 Αμοιβολόγια (ενδεικτικά)

ΧΩΡΟΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ (ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗΣ- ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ) ΜΕ ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ	
ΕΜΒΑΔΟΝ ΣΕ τ.μ.	ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
0 - 100	260 €
101 – 150	320 €
151 – 200	367 €
201 – 250	489 €
251 – 300	611 €
301 – 350	733 €
351 – 400	916 €
401 – 450	1.100 €
451 – 500	1.283 €
501 – 550	1.466 €
551 – 600	1.649 €
601 – 650	1.832 €
651 – 700	1.954 €
701 – 750	2.076 €
751 – 800	2.198 €
801 – 850	2.320 €
851 – 900	2.442 €
901 - 950	2.558 €
951 - 1000	2.668 €
1001 - 1200	2.875 €
1201 - 1400	3.070 €
1401 - 1600	3.461 €
1601 - 1800	3.827 €
1801 - 2000	4.168 €
2001 - 2200	4.486 €
2201 - 2400	4.778 €
2401 - 2600	5.047 €
2601 - 2800	5.291 €
2801 - 3000	5.510 €

1.Χώροι διασκέδασης με ζωντανή μουσική

http://aepr.gr/images/pdf_aepr/timokatalogos_dimosia_ektelesi_2011.pdf

ΧΩΡΟΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ (ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗΣ - CLUB DISCO - ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗΣ ΜΕ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ BAR) ΜΕ DISC JOCKEY	
ΕΜΒΑΔΟΝ ΣΕ τ.μ.	ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
0 - 100	250 €
101 - 150	310 €
151-200	387 €
201 - 250	463 €
251 - 300	616 €
301 -350	770 €
351-400	843 €
401 -450	916 €
451-500	993 €
501 -550	1.070 €
551-600	1.146 €
601 - 650	1.221 €
651-700	1.298 €
701 - 750	1.374 €
751-800	1.451 €
801 - 850	1.527 €
851-900	1.604 €
901 - 950	1.680 €
951-1000	1.753 €
1001 - 1200	1.825 €
1201 - 1400	1.963 €
1401 - 1600	2.223 €
1601 - 1800	2.468 €
1801 - 2000	2.697 €
2001 - 2200	2.912 €
2201 - 2400	3.111 €
2401 - 2600	3.294 €
2601 - 2800	3.462 €

2.Χώροι Ψυχαγωγίας με disc jockey

http://aeqi.gr/images/pdf_aeqi/timokatalogos_dimosia_ektelesi_2011.pdf

ΧΩΡΟΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ STRIP SHOW	
ΕΜΒΑΔΟΝ ΣΕ τ.μ.	ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
0 - 50	189 €
51 - 100	212 €
101 - 150	234 €
151 - 200	257 €
201 - 250	280 €
251 - 300	325 €
301 - 350	370 €
351 - 400	417 €
401 - 450	463 €
451 - 500	507 €
501 - 550	550 €
551 - 600	559 €
601 - 650	611 €
651 - 700	688 €
701 - 750	764 €
751 - 800	840 €
801 - 850	916 €
851 - 900	993 €
901 - 950	1.069 €
951 - 1000	1.150 €

3.Χώροι ψυχαγωγίας-strip show

http://aepi.gr/images/pdf_aepi/timokatalogos_dimosia_ektelesi_2011.pdf

ΧΩΡΟΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΜΕ ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ						
ΕΜΒΑΔΟΝ ΣΕ τ.μ.	1 - 2 μουσικοί και τραγ/στές	3 - 4 μουσικοί και τραγ/στές	5 - 6 μουσικοί και τραγ/στές	7 - 8 μουσικοί και τραγ/στές	9 - 10 μουσικοί και τραγ/στές	11 - 12 μουσικοί και τραγ/στές
	ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ					
0 - 100	76 €	108 €	134 €	158 €	182 €	206 €
101 - 150	92 €	153 €	183 €	213 €	243 €	273 €
151 - 200	122 €	184 €	220 €	256 €	292 €	328 €
201 - 250	153 €	214 €	256 €	298 €	340 €	382 €
251 - 300	184 €	245 €	291 €	337 €	383 €	429 €
301 - 350	208 €	269 €	319 €	369 €	419 €	469 €
351 - 400	232 €	294 €	351 €	371 €	425 €	479 €
401 - 450	254 €	315 €	373 €	431 €	489 €	547 €
451 - 500	275 €	336 €	398 €	460 €	522 €	584 €
501 - 550	310 €	371 €	433 €	495 €	557 €	619 €
551 - 600	343 €	404 €	466 €	528 €	590 €	652 €
601 - 650	375 €	436 €	498 €	560 €	622 €	684 €
651 - 700	405 €	466 €	528 €	590 €	652 €	714 €
701 - 750	432 €	493 €	555 €	617 €	679 €	741 €
751 - 800	458 €	519 €	581 €	643 €	705 €	767 €
801 - 850	482 €	543 €	605 €	667 €	729 €	791 €
851 - 900	504 €	565 €	627 €	689 €	751 €	813 €
901 - 950	525 €	586 €	648 €	710 €	772 €	834 €
951 - 1000	543 €	604 €	666 €	728 €	790 €	852 €

4.Χώροι ψυχαγωγίας με ζωντανή μουσική

http://aeppi.gr/images/pdf_aeppi/timokatalogos_dimosia_ektelesi_2011.pdf

ΧΩΡΟΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΜΕ ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΜΕΣΑ	
ΕΜΒΑΔΟΝ ΣΕ τ.μ.	ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
0 - 30	35 €
31 – 60	47 €
61 – 90	59 €
91 – 120	71 €
121 – 150	83 €
151 –200	110 €
201 – 250	165 €
251 - 300	193 €
301 – 350	220 €
351 - 400	248 €
401 – 450	275 €
451 - 500	301 €
501 - 550	327 €
551 - 600	352 €
601 - 650	377 €
651 - 700	400 €
701 - 750	424 €
751 - 800	446 €
801 - 850	468 €
851 - 900	488 €
901 - 950	509 €
951 - 1000	547 €
1001 - 1200	586 €
1201 - 1400	657 €
1401 - 1600	723 €
1601 - 1800	784 €
1801 - 2000	839 €

5.Διασκέδασ με μηχανικά μέσα

http://aeqi.gr/images/pdf_aeqi/timokatalogos_dimosia_ektelesi_2011.pdf

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΑΣΤΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΜΕ ΑΠΛΑ ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΜΕΣΑ (ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ, ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ, ΚΑΣΣΕΤΟΦΩΝΟ-CD)	
ΕΜΒΑΔΟΝ ΣΕ Τ.μ.	ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
0 - 50	10 €
51 - 100	12 €
101 - 150	15 €
151 - 200	18 €
201 - 250	21 €
251 - 300	22 €
301 - 350	23 €
351 - 400	24 €
401 - 450	26 €
451 - 500	27 €

ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΣΕ ΧΩΡΟΥΣ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΜΕ ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ή DISC JOCKEY ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ, ΓΑΜΟΙ, ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ και ΛΟΙΠΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΕ ΚΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΧΩΡΟΥΣ				
ΕΜΒΑΔΟΝ ΣΕ Τ.μ.	ΕΛΑΧΙΣΤΑ <u>ΗΜΕΡΗΣΙΑ</u> ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ		ΕΛΑΧΙΣΤΑ <u>ΜΗΝΙΑΙΑ</u> ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ	
	ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΜΕΣΑ (DJ)	ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ	ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΜΕΣΑ (DJ)	ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
0 - 50	35 €	70 €	150 €	280 €
51 - 100	40 €	75 €	160 €	300 €
101 - 150	45 €	80 €	180 €	320 €
151 - 200	50 €	85 €	200 €	340 €
201 - 250	55 €	90 €	220 €	360 €
251 - 300	60 €	95 €	240 €	380 €
301 - 350	65 €	100 €	260 €	400 €
351 - 400	70 €	105 €	280 €	420 €
401 - 450	75 €	110 €	300 €	440 €
451 - 500	80 €	115 €	320 €	460 €
501 - 550	85 €	120 €	340 €	480 €
551 - 600	100 €	135 €	398 €	538 €
601 - 650	114 €	149 €	456 €	596 €
651 - 700	128 €	163 €	510 €	650 €
701 - 750	141 €	176 €	564 €	704 €
751 - 800	154 €	189 €	614 €	754 €
801 - 850	166 €	201 €	664 €	804 €
851 - 900	190 €	225 €	760 €	900 €
901 - 950	214 €	249 €	856 €	996 €
951 - 1000	237 €	272 €	946 €	1.086 €
1001 - 1200	259 €	294 €	1.036 €	1.176 €
1201 - 1400	301 €	336 €	1.204 €	1.344 €
1401 - 1600	340 €	375 €	1.360 €	1.500 €
1601 - 1800	376 €	411 €	1.504 €	1.644 €
1801 - 2000	409 €	444 €	1.636 €	1.776 €
2001 - 2200	439 €	474 €	1.756 €	1.896 €
2201 - 2400	466 €	501 €	1.864 €	2.004 €
2401 - 2600	490 €	524 €	1.960 €	2.100 €
2601 - 2800	511 €	546 €	2.044 €	2.184 €
2801 - 3000	530 €	570 €	2.120 €	2.264 €

Συμπεράσματα επι αμοιβολογιών και τιμοκαταλόγων

Παρατηρείται από την εξέταση των άνωθεν αμοιβολογιών ότι τα κριτήρια τιμολόγησης είναι τα εξής:

- Το εμβαδό του χώρου ψυχαγωγίας ή διασκέδασης σε τετραγωνικά μέτρα
- Η ύπαρξη μηχανικών μέσων ή ζωντανής μουσικής
- Ύστερα υπεισέρχεται και το κριτήριο πόσοι μουσικοί συνεισφέρουν στη εκτέλεση των μουσικών έργων
- Ακόμα ,αν και δεν είναι άμεσα εμφανές, σημαντικό ρόλο παίζει και η γενικότερη διάρθρωση και η φύση του μαγαζιού. Ειδικότερα προσμετρούνται τα μηνιαία του έσοδα κατά προσέγγιση. Γίνεται ιδιαίτερα εμφανές από την διαφορά στην τιμολόγηση καφενείου-strip show.

Μετά από την εξέταση των παραπάνω κριτηρίων μπορούν να γίνουν οι ακόλουθες παρατηρήσεις.

Η τιμολόγηση βάσει εμβαδού υπόκειται σε μια λογική επεξεργασία, προφανώς αναντίρρητη ,λόγω της διάστασης και της φύσης του προβλήματος. Ωστόσο, κάποιες τιμολογήσεις είναι υπερβολικές και διέπονται από μια αυθαιρεσία μιας και δεν αναφέρεται η συνειρμική διαδικασία που οδηγεί στην κοστολόγηση ανά τετραγωνικό μετρό.

Αποτελεί επίσης ισχυρή αντίρρηση και σημείο διαμάχης η κοστολόγηση που δεν λαμβάνει υπ' όψιν τις μέρες λειτουργίας. Αντιθέτως είναι μηνιαία και ανεξάρτητη αυτών. Έτσι ,όπως είναι εμφανές, οι διάφοροι καταστηματάρχες χρεώνονται για μεγάλα νεκρά χρονικά διαστήματα.

Τέλος , ένσταση υπάρχει και στην αντιστοιχία τιμολόγησης – αριθμού μουσικών .Κάθε μουσικό έργο θα έπρεπε να κοστολογείται ανάλογα με το πόσες φορές παίζεται και όχι με το πόσοι μουσικοί συμμετέχουν στην εκτέλεση του. Θεωρούμε αυτονόητο πως ο λήπτης της «ευχαρίστησης- ψυχαγωγίας» είναι ο ακροατής και όχι ο εκτελεστής, επομένως είναι άστοχο να θεωρείται επαύξηση της εκμετάλλευσης του έργου η χρησιμοποίηση παραπάνω μουσικών.

6.ΑΕΠΙ και Δικαστικές Εμπλοκές

6.1 Πρόλογος

Όπως είναι λογικό και εύλογο η ΑΕΠΙ στα 81 χρόνια ζωής της είχε διαφωνίες σε ζωτικά ζητήματα είτε με δημιουργούς είτε με ανώνυμες εταιρείες. Κάποιες από αυτές, για τις οποίες δε βρέθηκε εν τέλει μια συμβιβαστική, συναινετική λύση, οδηγήθηκαν στις αίθουσες των δικαστηρίων για την επίλυση τους.

Όπως θα παρατηρήσουμε και παρακάτω κάποια σημεία στη νομοθεσία όσον αφορά τα μηχανικά και τα εκτελεστικά δικαιώματα είναι ιδιαιτέρως λεπτά και επιδέχονται πληθώρα ερμηνειών και από τα δυο αντιμαχόμενα στρατόπεδα.

Ας δούμε λοιπόν κάποιες περιπτώσεις –υποθέσεις οι οποίες «λύθηκαν» νομικά με τη μεσολάβηση δικαστηρίου. Για λόγους εμφανείς θα ερευνηθούν δικαστικές αποφάσεις που «αθώνουν» και αντίστοιχες που καταδικάζουν την ΑΕΠΙ. Ανάλογα θα πράξουμε και με τους αντίδικους. Ο νόμος 2121/193 παρατίθεται ολόκληρος και κωδικοποιημένος όπως ισχύει με όλες τις τροποποιήσεις μέχρι και τον νόμο 3524/2007 στο τέλος της παρούσας εργασίας. Η κάθε περίπτωση θα εξετάζεται βάσει της δικαστικής απόφασης που εκδόθηκε για έκαστη.

6.2 1^η Υπόθεση – Μήνυση ΑΕΠΙ κατά ιδιοκτήτη κινηματογράφου

Περίληψη

Στην προκειμένη περίπτωση ασκήθηκε μήνυση σε νομικό πρόσωπο(ως συνδιαχειριστής σε Α.Ε στην οποία ανήκει κινηματογράφος). Αυτό γιατί προβλήθηκε ταινία (σε κινηματογράφο, οπού είναι διαχειριστής) η οποία είχε ως soundtrack μουσικό κομμάτι συνθέτη που έχει εκχωρήσει τα δικαιώματα του στην ΑΕΠΙ.

Ο μουσικοσυνθέτης διατηρεί δικαίωμα χωριστής εκμεταλλεύσεως έργου του, δεν μπορεί, όμως, να διεκδικεί δικαιώματα από κάθε προβολή κινηματογραφικής ταινίας, στην οποία έχει ενσωματωθεί μουσική του, κατόπιν συμφωνίας και καταβολής εφάπαξ αμοιβής. Επιτρεπτή εκχώρηση δικαιωμάτων ενσωματώσεως. Για αποβολή εγκλήσεως από ΑΕΠΙ απαιτείται πληρεξούσιο από το μουσικό, ενώ κατηγορία στηρίζεται μόνο αν αποδειχθεί ότι ο δημιουργός έχει επιτύχει να περιληφθεί ρητώς στη συμφωνία του με τον παραγωγό διατήρηση πνευματικών δικαιωμάτων για κάθε προβολή της ταινίας.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο:	ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟ
Τόπος:	ΑΘΗΝΑ
Αριθ. Απόφασης:	2693
Ετος:	1988

Κείμενο Απόφασης

Με το παραπάνω βούλευμα έγινε δεκτή η πρόταση του Αντεισαγγελέα Γ. Κτιστάκη που έχει κατά το ενδιαφέρον μέρος της ως εξής:

Κατά του κατηγορουμένου ασκήθηκε ποινική δίωξη για το ότι ως συνδιαχειριστής της "Γ.Τ.- Ι.Τ. και Σία ΟΕ" στην Αθήνα στις 15/10/87 πρόβαλε στον κινηματογράφο Φ. που εκμεταλλεύεται η εταιρία του, την ταινία "Ο μάγος έρωτας" στην οποία έχει επενδυθεί η **μουσική** του δημιουργού Μ.ΔΦ, χωρίς την άδεια της μηνύτριας εταιρίας ΑΕΠΙ, στην οποία ο παραπάνω δημιουργός είχε εκχωρήσει τα **πνευματικά του δικαιώματα**. Σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2387/20, όπως αυτές ισχύουν τώρα, οι πνευματικοί δημιουργοί διατηρούν εφ' όρου ζωής το αποκλειστικό δικαίωμα στην πνευματική τους ιδιοκτησία. Ο με οποιοδήποτε τρόπο πολλαπλασιασμός, εκτέλεση κ.λπ. έργου, χωρίς την άδεια του δημιουργού απαγορεύεται, οι δε παραβάτες τιμωρούνται ποινικά.

Οι παραπάνω διατάξεις έχουν επεκταθεί και ισχύουν για τις κινηματογραφικές ταινίες και η μουσική που έχει επενδυθεί σε αυτές. Σύμφωνα με τον ορισμό που δίνεται, κινηματογραφικό έργο είναι "... κινούμενες εικόνες με λόγια ή χωρίς λόγια, με μουσική ή χωρίς μουσική, ενσωματωμένες σε φωτοχημικές ή μαγνητικές ταινίες που προβάλλονται σε επίπεδη επιφάνεια και σε δημόσιους χώρους..." (βλ. Γ. Κ ο υ μ ά ν τ ο υ Πνευματική ιδιοκτησία, τετάρτη έκδοση, σελ. 120). Στη δημιουργία της ταινίας συμπράττουν πρόσωπα που παρέχουν καλλιτεχνική ή απλά τεχνική εισφορά. Στην πρώτη περίπτωση ας αναφερθούν ο σκηνοθέτης, ο σεναριογράφος, ο μουσικοσυνθέτης κ.λπ., προσφέροντας πνευματικό προϊόν με ή χωρίς αυτοτέλεια.

Πρόβλημα προκαλεί η διαπίστωση του ποιος τελικά είναι ο δημιουργός του κινηματογραφικού έργου, αν δηλαδή δημιουργοί είναι οι καλλιτεχνικοί συντελεστές του έργου και κύρια ο σκηνοθέτης ή είναι ο παραγωγός - χρηματοδότης του έργου. Η παραδοχή της δεύτερης εκδοχής θα οδηγούσε στο άτοπο, δημιουργός να θεωρείται ο μόνος που δεν συνεισέφερε πνευματικό έργο. Από την άλλη μεριά θα ήταν αδύνατο να θεωρηθεί ο κάθε συντελεστής σαν δικαιούχος, αφού το έργο, ενιαίο πλέον, είναι περισσότερο από το δικό του πνευματικό προϊόν.

Τελικά με το άρθρο 14παρ.2 του ν.2387/20 αναγνωρίζονται στους δημιουργούς των "καθ' έαστα καλλιτεχνικών στοιχείων" δικαιώματα. Ερμηνευμένο αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα ότι συνήθως ο σκηνοθέτης είναι ο δικαιούχος της πνευματικής ιδιοκτησίας στο κινηματογραφικό, οι δε δημιουργοί της κάθε εισφοράς διατηρούν το δικαίωμα της χωριστής εκμετάλλευσής της, αφού για το συγκεκριμένο κινηματογραφικό έργο, όταν κατέληξαν σε συμφωνία με τον παραγωγό αυτή έγινε στη βάση κάποιων οικονομικών ανταλλαγμάτων που δόθηκαν αντί της ενσωμάτωσης της εισφοράς τους στην κινηματογραφική ταινία (βλ. Γ. Κουμάντος σ.π. παρ. σ. 141 επ., 161 επ. κυρίως 166).Αναγκαία συνέπεια του παραπάνω είναι ότι η συμφωνία για την ενσωμάτωση της εισφοράς του δημιουργού στην ταινία περιλαμβάνει και την κατοπινή δημόσια προβολή της. Και όπως ο παραγωγός - χρηματοδότης της ταινίας γίνεται δευτερογενής δικαιούχος του έργου, αφού σε αυτόν τελικά μεταβιβάζονται συμβατικά τα δικαιώματα των καλλιτεχνών αυτός είναι που θα κάνει τη συμφωνία με τον κινηματογραφιστή ("επιχειρηματία κινηματογραφικής αίθουσας") για τη δημόσια προβολή του έργου (βλ. Γ. Κουμάντος.π.,παρ.σ.221 επ.).Η χωριστή εκμετάλλευση του καλλιτεχνικού προϊόντος από τον καλλιτέχνη, το δικαίωμα στην οποία το διατηρεί, σημαίνει ότι. ναι μεν ο καλλιτέχνης έχει συμφωνήσει με τον παραγωγό να ενσωματωθεί στην ταινία η δημιουργία του, πλην όμως αυτός μπορεί - σε περίπτωση που το πνευματικό του προϊόν έχει αυτοτέλεια - να κάνει άλλη συμφωνία για τη διαφορετική δημοσιοποίηση του προϊόντος του. Για παράδειγμα ο σεναριογράφος μπορεί με αυτοτελή συμφωνία με εκδότη να δημοσιεύσει σε βιβλίο το σενάριο, ή ο μουσικοσυνθέτης να εκδώσει σε δίσκο τη μουσική του. Και τότε, είναι φυσικό, μπορεί να διεκδικήσει τα πνευματικά του δικαιώματα σε περίπτωση προσβολής τους. Αντίθετα δεν είναι λογικό, και οδηγεί σε μάλλον απαράδεκτη κατάσταση, ο πνευματικός, δημιουργός να διεκδικεί δικαιώματα από την κάθε προβολή της κινηματογραφικής ταινίας.

Παρόμοια συμφωνία θα πρέπει να είναι ρητή και επιφυλάσσεται, συνήθως, στο σκηνοθέτη ή τους ηθοποιούς οι οποίοι μπορεί να αμείβονται με ποσοστά από τις εισπράξεις. Οπωσδήποτε όμως μια τέτοια συμφωνία θα πρέπει να αποδεικνύεται. Ενδεχομένη αντίθετη άποψη ότι δηλαδή ο δημιουργός διατηρεί το δικαίωμα στα πνευματικά του προϊόντα και μπορεί να διεκδικεί αμοιβή από την κάθε προβολή της κινηματογραφικής ταινίας δεν μπορεί να γίνει αποδεικτική, είτε εκπορεύεται από τις διατάξεις των άρθρων 7 παρ.1 β, 9 παρ. 3, 4, 14 παρ.2 του ίδιου νόμου, είτε από το συνδυασμό τους. Και τούτο γιατί: α) Όπως αναφέρθηκε, ο παραγωγός, δευτερογενής δικαιούχος, συμφωνεί την ενσωμάτωση της καλλιτεχνική εισφοράς και καταβάλλει εφάπαξ αμοιβή στο δημιουργό. Ο δημιουργός μπορεί να επικαλεστεί τις παραπάνω διατάξεις, μόνο όταν η ενσωμάτωση έγινε χωρίς να προϋπάρξει συμφωνία με τον παράγωγο. β) Οι δημιουργοί των "καθ' έκαστα καλλιτεχνικών στοιχείων" (άρθρ. 14 παρ. 2 του νόμου) έχουν τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στους δημιουργούς κατά το άρθρο 1. Δηλαδή να συμφωνούν για την εκχώρηση των δικαιωμάτων τους σε άλλον. αυτό δεν το αρνείται κανείς. Απλά σημειώθηκε ήδη ότι ο μουσικοσυνθέτης εκχωρεί τα δικαιώματά του στη μουσική, όσον αφορά την ενσωμάτωσή της στην ταινία και στη δημόσια προβολή του τελικού καλλιτεχνικού προϊόντος και γ) Το ίδιο, με άλλη διατύπωση, λέει και το άρθρο 9 παρ.3 του νόμου. πρέπει να υπάρχει προηγούμενη άδεια του δημιουργού για την ενσωμάτωση.

"Όσο για την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου ας γίνει η διάκριση. Ο κινηματογράφος εξομοιώνεται με τα κέντρα και ο λόγος είναι για την εκτέλεση μουσικών συνθέσεων. Η μουσική που έχει ενσωματωθεί σε μια κινηματογραφική ταινία σε καμιά περίπτωση δεν εκτελείται κατά την προβολή της ταινίας. Κατά την προβολή "παίζεται" μια ταινία, ένα καλλιτεχνικό προϊόν που χαρακτηρίζεται σαν σύνολο από τις καλλιτεχνικές εισφορές που το απαρτίζουν. Δεν αναλύεται στο "καθ' έκαστα καλλιτεχνικά στοιχεία", δηλαδή την ηθοποιία, τη μουσική, τα ντεκόρ κ.λπ., αλλά λαμβάνεται ως όλον, όπως το έχει σκηνοθετήσει ο δημιουργός - σκηνοθέτης. Κατά συνέπεια η διατύπωση της διάταξης πρέπει να ληφθεί ως αναφερομένη στην δίκην συναυλίας, εκτέλεση μιας μουσικής ως αυτοτελούς καλλιτεχνικού προϊόντος σε κινηματογράφο, όπως μπορεί αυτή η εκτέλεση να λάβει χώρα σε ένα γήπεδο, ή σε ένα θέατρο. Ενδεχόμενη ερμηνεία του νόμου ότι κατοχυρώνει το δικαίωμα των μουσικοσυνθετών, συντελεστών μιας κινηματογραφικής ταινίας να διεκδικούν **πνευματικά δικαιώματα** από την κάθε προβολή της κινηματογραφικής ταινίας στην οποία ενσωματώθηκε η **μουσική** τους (όπως διεκδικούν **δικαιώματα** από κάθε δημόσια εκτέλεση της μουσικής τους που περιέχεται σε δίσκο) θα αποτελούσε αναλογική εφαρμογή, η οποία όμως στο Ποινικό Δίκαιο απαγορεύεται για τη θεμελίωση ή την επαύξηση του αξιοποίνου (βλ. Νικ. Χωραφά Ποινικό Δίκαιον έκδ. 9η, σελ.5 7, Ν. Α νδρουλάκη Ποινικόν Δίκαιον Πανεπιστημιακά παραδόσεις, τεύχ. Β σελ. 156 επ. κυρίως 159, Γ. Α. Μ α γ κ α κ η Ποινικό Δίκαιο σελ.89 επ. 92 επ., 1. Μ α ν ω λ ε δ ά κ η Ποινικό Δίκαιο, επιτομή γενικού μέρους σ. 22, αλλά και Ι. Α ρ α β α ν τ ι ν ο ύ Στοιχεία Μεθοδολογίας του Δικαίου σελ. 80). Τέλος ας αναφερθεί και το εξής. Η εγκαλούσα ενώθυμη εταιρία με την επωνυμία "ΑΕΠΙ Ελληνική Εταιρία προς Προστασία της Πνευματικής Ιδιοκτησίας" επικαλείται το μαχητό τεκμήριο του άρθρου 5 ν. 4301/ 29 και υποστηρίζει ότι από το σκοπό της ίδρυσης της (προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας) και ύστερα από εκχώρηση σε αυτήν των σχετικών δικαιωμάτων εκ μέρους των οικείων συνθετών κ.λπ. ή των δικαιωπαρόχων τους, έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει ή απαγορεύει τη δημόσια εκτέλεση όλων των έργων των μελών της και των μελών των εταιριών, των συνθετών και συγγραφέων προς προστασία των εκτελεστικών δικαιωμάτων, που η ίδια αντιπροσωπεύει. Προσκομίζει δε έναν κατάλογο των έργων που προστατεύει συνταγμένο εφ' απλού χάρτου και επικυρωμένο από την αρμόδια αρχή.

Το τεκμήριο όμως αυτό είναι μαχητό και ενώ όφειλε να αποδείξει ότι έχει δοθεί σ αυτήν η πληρεξουσιότητα του συγκεκριμένου δημιουργού, ή των αντιπροσώπων του, ή των με κάθε άλλο τρόπο εκδοχέων των δικαιωμάτων του. δεν προσκόμισε κανένα τέτοιο στοιχείο. Πολύ περισσότερο δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι ο δημιουργός είχε επιτύχει να περιληφθεί στη συμφωνία του με τον παραγωγό ρητά η διατήρηση των πνευματικών του δικαιωμάτων για κάθε προβολή της κινηματογραφικής ταινίας και το δικαίωμά του σε ιδιαίτερη αμοιβή από την προβολή αυτή (βλ. και τη με αρ.14/1987 απόφαση ασφαλιστικών μέτρων του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών φύλλο 5 επ., δημοσίευτη). Το παραπάνω δεν αναιρεί μεν το δικαίωμα της εγκαλούσας στην υποβολή της έγκλησης, αφού δεν αμφισβητείται ούτε η παραχώρηση από το δημιουργό των δικαιωμάτων του στη συγκεκριμένη εταιρία, ούτε ότι η τελευταία αντιπροσωπεύεται στην Ελλάδα από την εγκαλούσα, ασκεί όμως ουσιώδη επιρροή στην απόδειξη του καταγγελλομένου γεγονότος, αφού αμφισβητείται ότι ο δημιουργός διατήρησε τα δικαιώματά του στην προβολή της ταινίας και έδωσε πληρεξουσιότητα στην εγκαλούσα να τα διεκδικήσει στην Ελλάδα.

Από την προανάκριση που διενεργήθηκε, δηλαδή τις καταθέσεις των εξετασθέντων μαρτύρων, τα έγγραφα της δικογραφίας και την απολογία του κατηγορουμένου προέκυψαν τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά. Ο κατηγορούμενος μίσθωσε από την εταιρία "Νέα Κίνηση Κινηματογραφικά Επιχειρήσεις ΑΕ" την ταινία (Α) μάγος έρωτας" και την πρόβαλε στον κινηματογράφο του στο διάστημα 15/10-21/10/87, κατέβαλε δε στην εκμισθώτρια το ποσό των 93.296 δρχ. ως δικαιώματα (βλ. το με αρ.0010894 παραστατικό). Σε αυτό δεν αναφέρεται ότι η μισθώτρια πρέπει να καταβάλει σε οποιοδήποτε άλλο φορέα κάποιο ποσό για άλλο λόγο. Το γεγονός δε αυτό δεν προκύπτει από κάποιο άλλο στοιχείο της δικογραφίας.

Η μόνη δηλαδή υποχρέωση του κατηγορουμένου ήταν να καταβάλει το ποσό που πράγματι κατέβαλε. Κατά συνέπεια των όσων αναφέρθηκαν παραπάνω και αφού δεν στοιχειοθετείται το αδίκημα θα πρέπει το Συμβούλιο σας να αποφανθεί, σύμφωνα με τα άρθρα 309 41 α, 310 παρ. 11 ΚΠΔ να μη γίνει κατηγορία κατά του κατηγορουμένου και να επιβάλει τα δικαστικά έξοδα και τέλη σε βάρος του δημοσίου, αφού δεν διαπιστώθηκε ότι συντρέχει κάποια από τις προϋποθέσεις του άρθρου 585 παρ.1 ΚΠΔ.

Πρόεδρος: Μ. Λέτσης

Εισηγητές: Γ. Κατιστάκης

Μέλη: Β. Φούκας, Γ. Λέκκας

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Δημοσίευση: Ποινικά Χρονικά
ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

Ετος: 1988

Τόμος: ΛΗ

Σελ.: 913

6.3 2^η Υπόθεση - ΑΕΠΙ εναντίον Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Αθηναίων

Περίληψη

Η εκτέλεση αποκριάτικων μουσικών εκδηλώσεων από τον Πολιτιστικό Οργανισμό του Δήμου Αθηναίων, χωρίς την έγγραφη άδεια των πνευματικών δημιουργών ή της εκπροσώπησης αυτούς «Α.Ε.Π.Ι.», συνιστά παραβίαση του άρθρου 27 περ. α' και 66 παρ. 1 του ν. 2121/1993, έστω και αν ο φορέας που τις οργανώνει είναι Δημόσιος ή Δημοτικός και δεν επιδιώκει οικονομικό όφελος, αφού οι εκδηλώσεις αυτές δεν εμπίπτουν στην έννοια των επίσημων τελετών, για τις οποίες κατ' εξαίρεση δεν απαιτείται κατά τις αναφερόμενες διατάξεις, άδεια. Επομένως το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών που έκρινε αντίθετα, ότι δηλαδή οι αποκριάτικες εκδηλώσεις των Δήμων, εμπίπτουν στην αναφερόμενη εξαίρεση, προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της διατάξεως το άρθρου 27 περ. α' του ν. 2121/1993 και κατέστησε το βούλευμά του αναιρετέο. Κατά τη μειοψηφία (δέκα έξι μελών), η κρίση αυτή του Συμβουλίου είναι ορθή.

Κείμενο

ΑΡΙΘΜΟΣ 1/2009

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΛΗΡΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ - ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Βασίλειο Νικόπουλο, Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, Γεώργιο Καλαμίδα, Ιωάννη Παπανικολάου, Γρηγόριο Μάμαλη, Εμμανουήλ Καλούδη, Γεώργιο Πετράκη, Αντιπρόεδρους. Ελισάβετ Μουγάκου - Μπρίλλη, Χρήστο Αλεξόπουλο, Ειρήνη Αθανασίου, Ιωάννη-Σπυρίδωνα Τέντε, Μίμη Γραμματικόδη, Λεωνίδα Ζερβομπεάκο, Σπυρίδωνα Ζιάκα, Χαράλαμπο Ζώη, Δημήτριο Πατινίδη, Χαράλαμπο Παπαηλιού, Αθανάσιο Κουτρομάνο, Βασίλειο Λυκούδη, Ελευθέριο Νικολόπουλο, Αναστάσιο Λιανό, Ανδρέα Τσόλια, Ιωάννη Παπουτσή, Βασίλειο Φούκα, Αθανάσιο Πολυζωνόπουλο, Γεώργιο Χρυσικό, Δήμητρα Παπαντωνο-πούλου, Νικόλαο Λεοντή, Βιολέττα Κυτέα, Βαρβάρα Κριτσωτάκη, Ελευθέριο Μάλλιο, Γεωργία Λαλούση, Αντώνιο Αθηναίο, Γρηγόριο Κουτσόπουλο, Σπυρίδωνα Μιτσιάλη, Νικόλαο Κωνσταντόπουλο, Γεώργιο Γεωργέλλη, Παναγιώτη Κομνηνάκη, Δημήτριο Μαζαράκη, Χαράλαμπο Αθανασίου, Παναγιώτη Ρουμπή, Ανδρέα Δουλιγεράκη, Κωνσταντίνο Φράγκο - Εισηγητή, Σαράντη Δρινέα και Νικόλαο Πάσσο, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 18 Δεκεμβρίου 2008, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ρούσσου-Εμμανουήλ Παπαδάκη (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Ευδοκίας Φραγκίδη, για να δικάσει την αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, περί αναρέσεως υπέρ του νόμου του 3324/2007 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών. Με κατηγορούμενο τον Χ, κάτοικο

Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, με το ως άνω βούλευμά του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτό, και ο αναιρεσείων Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ζητεί τώρα την αναίρεση αυτού, για τους λόγους που αναφέρονται στην με αριθμό και ημερομηνία 38/30-6-2008 έκθεση αναρέσεως, η οποία συντάχθηκε ενώπιον της Γραμματέως του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου Ελένης Γιαννέλη και καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1169/2008.

Έπειτα ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ρούσσος-Εμμανουήλ Παπαδάκης εισήγαγε για κρίση στο Συμβούλιο τη σχετική δικογραφία με την 540/24.11.2008 πρότασή του, στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα:

II) Εισάγω υπό την κρίση του Υμετέρου Συμβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των αρ. 32 παρ. 1 + 4, 138 παρ. 2β, 483 παρ. 3β, 484 παρ. 1β, 485 παρ. 1, 513 παρ. 1 Κ.Π.Δ. την υπ'αρ. 38/2008 αναίρεσή μου υπέρ του Νόμου κατά του υπ'αρ. 3324/2007 αμετακλήτου απαλλακτικού βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών για εσφαλμένη ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διατάξεως και εκθέτω τ'ακόλουθα:

Κατά την διάταξη του άρθρου 483 παρ. 3 ΚΠΔ ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος με σχετική δήλωση στον γραμματέα του Αρείου Πάγου μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 479, το δεύτερο εδάφιο της οποίας εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Μετά την προθεσμία αυτή ο ίδιος εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει αναίρεση του βουλεύματος υπέρ του νόμου και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλάπτονται τα δικαιώματα των διαδίκων.

Κατά το άρθρο 484 § 1β του Κ.Ποιν.Δ. λόγον αναρέσεως συνιστά και η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ποινικής διατάξεως. Εσφαλμένη ερμηνεία τέτοιας διατάξεως υπάρχει όταν το δικαστικό συμβούλιο αποδίδει σε αυτήν διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή υφίσταται όταν το δικαστικό συμβούλιο δεν υπήγαγε ορθώς τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν, στην εφαρμοσθείσα διάταξη. Περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διατάξεως υπάρχει και όταν η παραβίαση αυτής γίνεται εκ πлагίου, πράγμα που συμβαίνει όταν στο πόρισμα του έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο έλεγχος από τον 'ρειο Πάγο της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου, οπότε το βούλευμα δεν έχει νόμιμη βάση (Α.Π. 1307/2004 Π.Χρ. ΝΕ/535). Κατά την διάταξη του αρ. 485 παρ. 1 ΚΠΔ εφαρμόζεται και στην παρούσα περίπτωση η διάταξη του αρ. 513 παρ. 1 Κ.Π.Δ. η οποία ορίζει ότι η αίτηση αναρέσεως υπέρ του Χ, Προέδρου του Δ.Σ. του "Πολιτισμικού Οργανισμού" του Δήμου Αθηναίων έπειτα από έγκληση της ΑΕΠΙ ασκήθηκε ποινική δίωξη για παράβαση του αρ. 66 §1 Ν.2121/93 διότι με την πιο πάνω ιδιότητά του με τις υπ' αρ και συμβάσεις (πράξεις αναθέσεως) του άνω νομικού προσώπου ανέθεσε στο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα σωματείο με την επωνυμία "Λύκειο των Ελληνίδων" και Πρόεδρο την Α την διενέργεια των εκδηλώσεων που περιγράφονται σ' αυτές, μεταξύ των οποίων και εκείνη στην Αθήνα στις 18-2-2004 (.....) με τίτλο "Αθηναϊκή Αποκρίά" με δημόσια εκτέλεση

μουσικών συνθέσεων και τραγουδιών χωρίς άδεια της εγκαλούσας εταιρίας (ΑΕΠΙ) των οποίων αυτή είχε την προστασία και διαχείριση.

III) Κατά την διάταξη του άρθρου 54 §1 Ν.2121/93: "Οι δημιουργοί μπορούν να αναθέτουν σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας, που έχουν αποκλειστικά αυτόν τον σκοπό, την διαχείριση ή την προστασία ή την διαχείριση και την προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή εξουσιών που απορρέουν από αυτό...", ενώ κατά την διάταξη του άρθρου 66 §1 ιδίου Νόμου: "Τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900 έως 15.000 ευρώ όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ... εκτελεί δημόσια ... στο κοινό έργα ... που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας ... χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού και γενικά εκμεταλλεύεται έργα ...". Εξάλλου κατά την διάταξη του αρ. 27 άνω Νόμου "Δημόσια παράσταση ή εκτέλεση σε ειδικές περιστάσεις": Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή η δημόσια παράσταση ή εκτέλεση έργου: α) σε περίπτωση επίσημων τελετών στο μέτρο που δικαιολογείται από την φύση αυτών των τελετών ...

Ως τελετή νοείται: α) επίσημος εορτασμός ενός πολιτικού, στρατιωτικού, κοινωνικού ή θρησκευτικού γεγονότος ή μιας επετείου, β) διεξαγωγή ενός θρησκευτικού μυστηρίου σύμφωνα με μια τυπική διαδικασία ιεροτελεστία (Ηλεκτρονικό Λεξικό Νεοελληνικής Ινστιτούτου Τριανταφυλλίδη, Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος - LAROUSSE - BRITANNICA έκδοση 2006 Τόμος 49 σελ. 365), ενώ Καρναβάλι νοείται: Οι μεταμφιέσεις και οι διασκεδάσεις που γίνονται κατά τις ημέρες των Απόκρεω στις οποίες εξέχουσα θέση έχει ο Καρνάβαλος (Λεξικό της Ελληνικής Γλώσσας "Πρωΐα" σελ. 1279, Επίτομο Λεξικό Ηλίου σελ. 2252).

Συνεπώς οι πάσης φύσεως εορταστικές εκδηλώσεις των Απόκρεω δεν περιλαμβάνονται στην κατά τα ανωτέρω έννοια της τελετής και σαφώς δεν υπάγονται στην περίπτωση α' του αρ. 27 Ν.2121/93 και γι' αυτό δεν επιτρέπεται να εκτελεστούν κατά τις εκδηλώσεις αυτές παραστάσεις ή μουσικά έργα χωρίς την άδεια του δημιουργού (που αποκαθίσταται από την ΑΕΠΙ Α.Ε.) και χωρίς αμοιβή. Τυχόν εκτέλεση μουσικών έργων ασμάτων κ.λ.π. σε εορταστικές εκδηλώσεις των Απόκρεω χωρίς την σχετική άδεια επισύρει τις ποινές του αρ. 64 §1 ιδίου Νόμου. IV) Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών με το προσβαλλόμενο υπ' αρ. 3324/07 βούλευμα εδέχθη με βάση τα (μνημονευόμενα κατ' είδος) αποδεικτικά μέσα ότι: Ο κατηγορούμενος Χ, κατά το έτος 2004, τύγχανε Αντιδήμαρχος του Δήμου Αθηναίων και με την υπ' αριθμ. πρωτ. Απόφαση της Δημάρχου Αθηναίων είχε οριστεί ως Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του ν.π.δ.δ. με την επωνυμία "Πολιτισμικός Οργανισμός του Δήμου Αθηναίων" (στο εξής Π.Ο.Δ.Α.), το οποίο είχε ως σκοπό την ανάπτυξη κάθε μορφής πνευματικής και εν γένει πολιτιστικής δραστηριότητας τόσο στο κέντρο όσο και στα Διαμερίσματα και τις συνοικίες της Αθήνας. Στα πλαίσια της εν λόγω δραστηριότητας του Π.Ο.Δ.Α., το Διοικητικό του Συμβούλιο αποφάσισε τη διοργάνωση εκδηλώσεων και ανέθετε τη διεξαγωγή τους σε τρίτους, υπογράφοντας σχετικές συμβάσεις μέσω του Προέδρου του (κατηγορούμενου). Κατ' αυτό τον τρόπο, στις 10-2-2004 ο κατηγορούμενος υπέγραψε τις υπ' αριθμ. πρωτ. 734, 735 και 739 συμβάσεις, με τις οποίες ο Π.Ο.Δ.Α., μέσω αυτού, ανέθεσε στο σωματείο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με την επωνυμία "Λύκειον των Ελληνίδων", εκπροσωπούμενο από την Πρόεδρο του Διοικητικού του Συμβουλίου Α, την πραγματοποίηση αποκριάτικων εκδηλώσεων στο Κέντρο της Αθήνας και στα Διαμερίσματα του Δήμου Αθηναίων, καθώς και την πραγματοποίηση εκδηλώσεων την Καθαρά Δευτέρα στο Λόφο του Φιλοπάππου, αντί συμφωνηθείσας αμοιβής για κάθε εκδήλωση χωριστά, ποσού □ 245.000, □ 205.000 και □ 50.000, αντίστοιχα, επιπλέον δε, ορίστηκε ρητά στο άρθρο 4 των ίδιων συμβάσεων, ότι το "Λύκειον των Ελληνίδων" αναλάμβανε να καλύψει τις πάσης φύσεως δαπάνες που θα απαιτούνταν για την πραγματοποίηση εκδηλώσεων, όπως για διαφήμιση, για ασφάλιση των συμμετασχόντων, για μεταφορά προσωπικού και υλικών, για αμοιβή συμμετασχόντων, εικαστικών καλλιτεχνών κ.λ.π.

Η συναυλία πραγματοποιήθηκε χωρίς να έχει χορηγηθεί προηγουμένως έγγραφη άδεια από την εταιρία με την επωνυμία "ΑΕΠΙ - ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ Α.Ε.", στην οποία, ως οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και προστασίας του άρθρου 54 Ν.2121/1993, οι συνθέτες, στιχουργοί και γενικά δημιουργοί των μουσικών συνθέσεων και τραγουδιών, που εκτελέστηκαν δημόσια, είχαν μεταβιβάσει τα δικαιώματά τους στα προαναφερθέντα πνευματικά έργα τους. Τέτοια άδεια, όμως, δεν απαιτείτο στη συγκεκριμένη περίπτωση, αφού η συναυλία πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια των αποκριάτικων εκδηλώσεων του Δήμου Αθηναίων, χωρίς να έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα, ενώ συγχρόνως αποτελούσε μορφή επίσημης τελετής μουσικού αποκριάτικου προγράμματος προς τους δημότες του Δήμου Αθηναίων και ως εκ τούτου δεν ήταν απαραίτητη η χορήγηση σχετικής άδειας της ΑΕΠΙ, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27 του Ν.2121/1993. Περαιτέρω και ανεξαρτήτως της εφαρμογής ή μη της διάταξης του άρθρου 27 του Ν.2121/1993 στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει να σημειωθεί ότι με την υπογραφή των συμβάσεων ανάθεσης της διεξαγωγής των αποκριάτικων εκδηλώσεων του Δήμου Αθηναίων για το έτος 2004 στο "Λύκειον των Ελληνίδων", στο Διοικητικό Συμβούλιο του οποίου δεν προέκυψε ότι μετείχε ο κατηγορούμενος, το τελευταίο ανέλαβε την υποχρέωση, κατά τα αναφερόμενα στις συμβάσεις αυτές, να καλύψει μεταξύ άλλων και τις δαπάνες δημιουργικού (άρθρο 4 περ. Ι'), στις οποίες περιλαμβάνεται, κατόπιν ερμηνείας του άρθρου αυτού σε συνδυασμό με την υψηλή αμοιβή του εργολήπτη του έργου (σωματείου), και η δαπάνη για τη χορήγηση άδειας

από την ΑΕΠΙ, με συνέπεια να μην βαρύνει η ίδια υποχρέωση και τον κατηγορούμενο, που, όπως προέκυψε, μετά την υπογραφή των προαναφερόμενων συμβάσεων δεν αναμείχθηκε καθόλου στην επιλογή και εκτέλεση του προγράμματος των αποκριάτικων εκδηλώσεων. Με βάση τις σκέψεις που παρατέθηκαν κρίνεται ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις που να μπορούν να στηρίξουν δημόσια στο ακροατήριο την κατηγορία σε βάρος του κατηγορουμένου για το πλημμέλημα της παράβασης του άρθρου 66 §1 Ν.2121/1993, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 81 §9 Ν.3057/2002 και συνεπώς δεν πρέπει να γίνει κατηγορία κατά του κατηγορουμένου για την πράξη αυτή.

Ν) Με τις παραδοχές όμως αυτές ότι δηλ. η συναυλία πραγματοποιήθηκε χωρίς να έχει χορηγηθεί προηγουμένως έγγραφη άδεια από την εταιρία με την επωνυμία ΑΕΠΙ Α.Ε. στην οποία, ως οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και προστασίας του άρθρου 54 Ν.2121/93, οι συνθέτες, στιχουργοί και γενικά δημιουργοί των μουσικών συνθέσεων και τραγουδιών που εκτελέστηκαν δημόσια, είχαν μεταβιβάσει τα δικαιώματά τους στα προαναφερθέντα πνευματικά έργα τους, ως και ότι τέτοια άδεια, όμως δεν απαιτείτο στη συγκεκριμένη περίπτωση, αφού η συναυλία πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια των αποκριάτικων εκδηλώσεων του Δήμου Αθηναίων, χωρίς να έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα, ενώ συγχρόνως αποτελούσε μορφή επίσημης τελετής μουσικού αποκριάτικου προγράμματος προς τους δημότες του Δήμου Αθηναίων και ως εκ τούτου δεν ήταν απαραίτητη η χορήγηση σχετικής άδειας της ΑΕΠΙ, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27 Ν.2121/93, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της διατάξεως του αρ. 27 περ. α Ν.2161/93 σε συνδ. με αρ. 66 §1 αυτοδ. διότι οι εορταστικές εκδηλώσεις των Απόκρεω δεν αποτελούν τελετή κατά την έννοια του αρ. 27α και ως εκ τούτου η κατ' αυτές δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων και ασμάτων απαιτεί άδεια του δημιουργού ή του υπ' αυτού εξουσιοδοτημένου φορέα (ως ΑΕΠΙ Α.Ε.) και καταβολή της αντίστοιχης αμοιβής, ανεξαρτήτως του φορέα που αναλαμβάνει την πραγματοποίηση των εκδηλώσεων αυτών (ως οι Δημοτικές Επιχειρήσεις) θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι το προσβαλλόμενο βούλευμα αναφέρει ότι για τις εκδηλώσεις κατεβλήθη στους καλλιτέχνες κ.λ.π. μετασχόντες το ποσό των 500.000 €, όμως τούτο τελεί σε ανακολουθία με την παραδοχή ότι εξαιρούνται οι πνευματικοί δημιουργοί των οποίων τα έργα εξετέλεσθησαν.

Κατά συνέπεια θα πρέπει να γίνει δεκτή η υπ'αρ. 38/2008 αίτησή μου περί αναιρέσεως υπέρ του νόμου του υπ'αρ. 3324/2007 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών για εσφαλμένη ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διατάξεως αρ. 27α σε συνδυασμό με αρ. 66 παρ. 1 Ν. 2121/93.

Για τους λόγους αυτούς

Προτείνω

Να γίνει δεκτή η υπ'αρ. 38/2008 αίτηση αναιρέσεως του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου και να αναιρεθεί υπέρ του νόμου το υπ'αρ. 3324/2007 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών για εσφαλμένη ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διατάξεως αρ. 27α σε συνδ. με αρ. 66 παρ. 1 Ν. 2121/93 γενόμενου δεκτού ότι για την εκτέλεση μουσικών έργων, ασμάτων κλπ κατά τις εορταστικές εκδηλώσεις των Απόκρεω απαιτείται άδεια του πνευματικού δημιουργού ή του φορέως εις τον οποίον έχουν εκχωρηθεί τα σχετικά δικαιώματα διότι οι ανωτέρω εκδηλώσεις δεν συνιστούν τελετές κατά την έννοια του αρ. 27 περ. α' του Ν. 2121/93 και η εκτέλεση αυτών άνευ αδείας συνιστά αξιόποινη πράξη κατ'αρ. 66 παρ. 1 Ν. 2121/93.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Ρούσσοσ-Εμμανουήλ Παπαδάκης

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναρεί υπέρ του νόμου το με αριθμό 3324/2007 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 19 Φεβρουαρίου 2009. Και

Εκδόθηκε στην Αθήνα, στις 19 Μαρτίου 2009.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Πρόεδρος:

Βασίλειος Νικόπουλος

6.4 Υπόθεση 3^η - Σταύρος Ξαρχάκος, Νίκος Κυπουργός, Παναγιώτης Καλατζόπουλος, Θάνος Μικρούτσικος, Νικόλαος Μαμαγκάκης, Γιώργος Κουμεντάκης και του σωματείου με την επωνυμία ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ, κατά της ΑΕΠΙ

ΑΡΙΘ. ΑΠΟΦ. 245/III/2003

Θέμα της Συνεδριάσεως ήταν η από 2.12.1996 καταγγελία, σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ.1 του ν.703/77 όπως ισχύει, των μουσικοσυνθετών Σταύρου Ξαρχάκου, Νίκου Κυπουργού, Παναγιώτη Καλαντζόπουλου, Θάνου Μικρούτσικου, Νικολάου Μαμαγκάκη, Γιώργου Κουμεντάκη και του σωματείου με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ» κατά της «ΑΕΠΙ Ελληνικής Εταιρείας Προς Προστασία της Πνευματικής Ιδιοκτησίας Α.Ε.» (εφεξής ΑΕΠΙ) την οποία καταγγέλλουν για παράβαση του άρθρου 2 του ως άνω νόμου.

Με την ανωτέρω απόφαση, η Ε.Α, έκρινε ότι δεν καθίστανται διάδικοι στη δικαζόμενη υπόθεση, δεν αποκτούν πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου αυτής, δύνανται όμως να ενεργούν διαδικαστικές πράξεις (εξέταση μαρτύρων, υποβολή υπομνήματος κ.λ.π.) και να παρίστανται στη συζήτηση της υπόθεσης δια πληρεξουσίου δικηγόρου, καθόσον ως δημιουργοί και ενεργά μέλη της ΑΕΠΙ, έχουν έννομο συμφέρον να ακουστούν ως άμεσα θιγόμενοι, από την παραδοχή της καταγγελίας και την παραγόμενη από την εκδοθείσόμενη απόφαση, ιδιότυπη - λόγω της συλλογικής διαχείρισης – δεσμευτικότητα και για αυτούς (τρίτους).

ΑΠΟΦΑΣΗ1 ΑΡΙΘΜ. 245 / III / 2003 Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

VIII. Κατά το άρθρο 9 («Εξουσίες της Επιτροπής σε περίπτωση παράβασης των άρθρων 1 παρ. 1 και 2») παρ. 1,2 Ν. 703/77, όπως ισχύει, η Επιτροπή Ανταγωνισμού, αν διαπιστώσει, είτε αυτεπάγγελα, είτε κατόπιν καταγγελίας, είτε κατόπιν αιτήσεως του Υπουργού Ανάπτυξης για διεξαγωγή σχετικής έρευνας, παράβαση των άρθρων 1 παρ. 1, 2 μπορεί με απόφασή της :

- α) να απευθύνει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων συστάσεις να παύσουν την παράβαση,
- β) να υποχρεώσει τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να παύσουν την παράβαση και να παραλείψουν αυτή στο μέλλον,
- γ) να απειλήσει πρόστιμο ή χρηματική ποινή ή και τα δύο στην περίπτωση συνέχισης ή επανάληψης της παράβασης,
- δ) να θεωρήσει ότι κατέπεσε το πρόστιμο ή η χρηματική ποινή ή και τα δύο, όταν με απόφασή της βεβαιώνεται η συνέχιση ή η επανάληψη,
- ε) να επιβάλλει πρόστιμο στις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που υπέπεσαν στην παράβαση.

Το επιβαλλόμενο ή απειλούμενο πρόστιμο μπορεί να φτάνει μέχρι ποσοστού δεκαπέντε τοις εκατό (15%) των ακαθαρίστων εσόδων της επιχείρησης της τρέχουσας ή της προηγούμενης της παράβασης χρήσης. Για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα και η διάρκεια της παράβασης. Η δε χρηματική ποινή ανέρχεται μέχρι του ποσού των 5.869 Ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης συμμόρφωσης προς την απόφαση και από την ημερομηνία που θα ορίσει η απόφαση.

α) Η παράβαση προϋποθέτει σαφή κατά το περιεχόμενο κανόνα δικαίου, του οποίου έγινε παράβαση. Τούτο δεν ισχύει στην συγκεκριμένη περίπτωση.

Ειδικότερον :

(1) Το νομικό καθεστώς ως προς το ζήτημα της ατομικής διαχείρισεως δεν ήταν απολύτως σαφές, ή εν πάση περιπτώσει δεν ήταν απολύτως σαφές ως προς όλες του τις λεπτομέρειες, από πλευράς δικαίου του ελεύθερου ανταγωνισμού. Αφ' ενός δεν υπάρχει ρητή εθνική νομοθεσία ελεύθερου ανταγωνισμού στο ζήτημα αυτό, αλλ' ούτε και νομολογία της ΕΑ, και επομένως ούτε και νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων που ελέγχουν τις αποφάσεις της. Αντίστοιχα ισχύουν επί επιπέδου κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού. Ούτε το πρωτογενές (Συνθήκη των ΕΚ) ούτε το παράγωγο κοινοτικό δίκαιο (Κανονισμοί) ρυθμίζουν ρητώς το ζήτημα. Η νομολογία του ΔΕΚ, ακόμη και όταν υπάρχει (επ' αυτού πλείονα κατωτέρω), δεν μεταφέρεται αυτομάτως στο εθνικό δίκαιο. Βεβαίως αποτελεί σοβαρότατη πηγή εμπνεύσεως για την διάπλαση του εθνικού δικαίου του ανταγωνισμού. Αντίστοιχα ισχύουν και για την Νομολογία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΕπ). Τέλος πρέπει να ληφθεί υπ' όψη και το γεγονός οι σχέσεις του κοινοτικού και εθνικού δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας με το κοινοτικό δίκαιο του ελεύθερου ανταγωνισμού (άρθρα 82 επ. Σ.ΕΚ) είναι από τα δυσκολότερα θεωρητικά και πρακτικά ζητήματα του κοινοτικού δικαίου.

(2) Ειδικότερα ως προς την Νομολογία της ΕΕπ και του ΔΕΚ πρέπει να παρατηρηθούν τα εξής : η Νομολογία της ΕΕπ στις υποθέσεις GEMA I και GEMA II, η οποία ανάγεται στις αρχές της δεκαετίας του 1970, δεν αναφέρεται ευθέως στο εδώ κρινόμενο ζήτημα της εξ αρχής αναθέσεως μερικών μόνον εξουσιών στον ΟΣΔ (όταν δηλ. ο δημιουργός προσέρχεται για πρώτη φορά στην ΑΕΠΙ). Εμμέσως όμως φαίνεται να εκκινεί από την υποχρεωτική εκχώρηση στον γερμανικό ΟΣΔ όλων των εξουσιών των δημιουργών κατά το αρχικό αυτό στάδιο της καταρτίσεως της πρώτης συμβάσεως με αυτόν. Ο δημιουργός διατηρεί απλώς το δικαίωμα, στο τέλος κάθε έτους της εξαετούς συμβάσεως αναθέσεως να αποσύρει μία ή περισσότερες από τις επτά κατηγορίες της GEMA I ή στο τέλος της τριετούς συμβάσεως αναθέσεως να αποσύρει μία ή περισσότερες από τις δώδεκα κατηγορίες της GEMA.

II. Το ζήτημα αυτό δεν ετέθη υπ' αυτήν την σαφή μορφή ούτε στο πλαίσιο των δύο προδικαστικών ερωτημάτων, τα οποία έθεσε βελγικό δικαστήριο προς το ΔΕΚ σε σχέση με το άρθρο 86 Σ.ΕΚ στην υπόθεση, η οποία έγινε γνωστή ως BRT II, και η οποία (υπόθεση) αφορούσε πιθανή καταχρηστικότητα ρητρών του καταστατικού της βελγικής εταιρείας συλλογικής διαχείρισεως SABAM (υπόθεση C-127/23, Συλλογή 1974, 157 επ., έκδοση στην ελληνική γλώσσα). Τα δύο αυτά προδικαστικά ζητήματα ήσαν τα εξής :

«Με το πρώτο ερώτημα ερωτάται, αν μία επιχείρηση, που στην πράξη κατέχει σ' ένα κράτος μέλος το μονοπώλιο της διαχείρισεως των δικαιωμάτων του δημιουργού, εκμεταλλεύεται καταχρηστικά τη δεσπόζουσα θέση της αξιώνοντας την εκχώρηση του συνόλου των δικαιωμάτων του δημιουργού χωρίς να κάνει διάκριση ανάμεσά τους, μεταξύ ορισμένων κατηγοριών (ό.π. σκέψη 3).

«Με το δεύτερο ερώτημα ερωτάται, αν μπορεί να συνιστά κατάχρηση το γεγονός ότι μία επιχείρηση συνομολογεί την εκχώρηση από τον δημιουργό των παρόντων και μελλοντικών δικαιωμάτων του και ότι, χωρίς να παρίσταται ανάγκη καμιάς δικαιολογίας, η άσκηση των εκχωρηθέντων δικαιωμάτων ανήκει σ' αυτήν την επιχείρηση επί πέντε έτη μετά την παραίτηση του εταιρίου (ό.π. σκέψη 4).

Αρχικά το ΔΕΚ κάνει αξιόλογες σκέψεις γενικής φύσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 86 Σ.ΕΚ, οι οποίες ήδη ανεφέρθησαν ανωτέρω κατά την διατύπωση της απόψεως της πλειοψηφίας (σκέψεις 8,10,12), προστιθεμένης και της σκέψεως ότι «για να εκτιμηθεί υπ' αυτές τις συνθήκες, αν οι αναφερόμενες στην απόφαση περί παραπομπής πρακτικές αποτελούν ή όχι κατάχρηση κατά την έννοια του άρθρου 86 ΣΕΚ, πρέπει εν τούτοις να ληφθεί υπ' όψη το γεγονός ότι μία επιχείρηση, όπως η αντιμετωπιζόμενη, αποτελεί ένωση της οποίας ο σκοπός συνίσταται στην προστασία των δικαιωμάτων και συμφερόντων των ατομικών της εταιριών, έναντι κυρίως σημαντικών επιχειρηματιών που χρησιμοποιούν και διανέμουν μουσικά έργα, όπως οι ραδιοφωνικοί σταθμοί και οι παραγωγοί δίσκων γραμμοφώνου»

Τα δύο προδικαστικά ερωτήματα απήντησε το Δικαστήριο ως εξής : «Πρέπει, επομένως, να συναχθεί το συμπέρασμα ότι μπορεί να συνιστά καταχρηστική εκμετάλλευση το γεγονός ότι επιχείρηση, επιφορτισμένη με την εκμετάλλευση δικαιωμάτων του δημιουργού, η οποία κατέχει δεσπόζουσα θέση κατά την έννοια του άρθρου 86, επιβάλλει στα μέλη της υποχρεώσεις όχι απαραίτητες για την πραγμάτωση του κοινωνικού της σκοπού, και οι οποίες παρεμβάλλουν έτσι αδίκως εμπόδια στην ελευθερία του μέλους κατά την άσκηση του δικαιώματος του δημιουργού»

Από την ανωτέρω απάντηση γίνεται προφανές ότι το Δικαστήριο ενοποίησε τις δύο απαντήσεις σε μία, χωρίς στην πραγματικότητα να απαντήσει το πρώτο ερώτημα, στο οποίο εμπεριέχεται (επειδή είναι γενικά διατυπωμένο) το εδώ τεθέν ζήτημα της εξ αρχής ασκήσεως ατομικής διαχειρίσεως ορισμένων εξουσιών. Αλλά και ως απάντηση στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα η απάντηση του Δικαστηρίου δεν παρέχει την απαιτούμενη ασφάλεια δικαίου («μπορεί να συνιστά καταχρηστική εκμετάλλευση»). Το κριτήριο της αρχής της αναλογικότητας δεν δίνει εξ αρχής μία μονοσήμαντη απάντηση, η οποία θα καλύπτει όλες τους πιθανούς συνδυασμούς συγκρούσεως των δύο προστατευόμενων αγαθών.

Δύο όμως πράγματα μπορούν με βεβαιότητα να συναχθούν. Το πρώτο είναι ότι ο ΟΣΔ έχει το δικαίωμα να αρνηθεί την ατομική διαχείριση, όταν του ζητηθεί από τον δημιουργό, πλην πρέπει να αιτιολογήσει την απαίτησή του για εκχώρηση όλων των εξουσιών ως απολύτως αναγκαίο (*conditio sine qua non*) και πρόσφορο μέτρο για την επίτευξη του εταιρικού σκοπού του, όπως αυτός ορίσθηκε με την σκέψη 9, χωρίς ταυτοχρόνως η εκχώρηση αυτή να είναι υπερβολικά αυστηρή για τον δημιουργό.

Το δεύτερο είναι ότι ΟΣΔ και δημιουργοί πρέπει να εισέλθουν σε διάλογο και να διαμορφώσουν από κοινού σταδιακά την περιπτωσιολογία που θα δικαιολογεί την μία ή την άλλη λύση, ανάλογα με την εξατομικευμένη περίπτωση του κάθε δημιουργού.

Και ναι μεν μπορεί να εκληφθεί ως ελαφρυντικό για την ΑΕΠΙ ότι μέχρι την ημέρα της καταγγελίας δεν είχε φθάσει ενώπιον της ΕΕπ ή του ΔΕΚ τέτοια περιπτωσιολογία, ώστε να υπάρχει προηγούμενο και επομένως ασφάλεια δικαίου, πλην όμως είναι αναμφισβήτητο ότι η ΑΕΠΙ παρέβη το άρθρο 2 κατά το ελάχιστο, δηλ. κατά το ότι δεν εισήλθε σε διάλογο με τους καταγγέλλοντες, ώστε τουλάχιστον να γίνει καλόπιστη προσπάθεια να σταθμισθούν (με προβολή επιχειρημάτων για την συγκεκριμένη εκάστοτε περίπτωση) τα αντιτιθέμενα συμφέροντα. Στον διάλογο αυτόν δεν βοήθησε βεβαίως ούτε ο γενικός και αόριστος τρόπος, με τον οποίο οι δημιουργοί έθεσαν το αίτημά τους προς την ΑΕΠΙ.

Η απόφαση της ΕΕπ στην (προαναφερθείσα) υπόθεση *Banghalter & Homen Christo* κατά *SACEM* εξεδόθη στις 12 Αυγούστου 2002, δηλ. μετά την καταγγελία. Και αυτή δεν λύνει το εδώ τεθέν πρόβλημα, επιβεβαιώνοντας έτσι ότι το νομικό καθεστώς παραμένει 26 έτη μετά την *SABAM* αρκούντως ασαφές. Παρ' όλα αυτά βρίσκεται σε συμφωνία με τα όσα ανωτέρω συνήχθησαν από την απόφαση *SABAM* ως ελάχιστες υποχρεώσεις των ΟΣΔ.

β) Η ΑΕΠΙ δεν αρνείται γενικώς την ατομική διαχείριση, αφού δέχεται στη πράξη όπως οι δημιουργοί διαχειρίζονται μόνοι τους ορισμένες, ήδη αναφερθείσες εξουσίες. Την αρνήθηκε πάντως στις συγκεκριμένες περιπτώσεις των καταγγειλάντων.

γ) Εξ άλλου, σύμφωνα με τα προλεχθέντα, η επιβαλλόμενη κύρωση δεν επιτρέπεται να θέτει σε κίνδυνο αυτή ταύτη την ύπαρξη της επιχειρήσεως. Η επιβολή προστίμου 500.000 ευρώ, ήτοι δρχ. περίπου 170.000.000, είναι στην συγκεκριμένη περίπτωση δυσανάλογη κύρωση, διότι το άθροισμα των καθαρών κερδών της ΑΕΠΙ και της στον ίδιο όμιλο ανηκούσης εταιρείας ΕΔΙΣ για το έτος 2000 ανέρχεται μόλις στο ποσό των δρχ. 250.280.000 (επί συνολικού κύκλου εργασιών 3.373.231.000 δρχ). Η επιβολή προστίμου 500.000 ευρώ αυτήν την στιγμή θα συνεπήγετο ότι θα αφαιρούντο από την ΑΕΠΙ τα 2/3 των καθαρών κερδών της χρήσεως 2000, πράγμα το οποίο θέτει σε κίνδυνο την εταιρεία.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αποφασίζει:

α) Υποχρεώνει την καταγγελλομένη Ανώνυμη Εταιρεία Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΑΕΠΙ) εντός τριμήνου από τη κοινοποίηση της παρούσας να τροποποιήσει στις υφιστάμενες και μελλοντικές συμβάσεις ανάθεσης διαχείρισης, έτσι ώστε να καθίσταται σαφές ότι οι πνευματικοί δημιουργοί έχουν καταρχήν την επιλογή ανάθεσης όχι μόνο του συνόλου αλλά και ορισμένων μόνον των δώδεκα κατηγοριών εξουσιών που απαριθμούνται στην προαναφερθείσα απόφαση "GEMA II" της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (και όσων ενδεχομένως προσθέσει σε αυτές η ΑΕΠΙ) και ότι η ΑΕΠΙ μπορεί μόνο μετά από πλήρη και ειδική αιτιολογία να αρνηθεί τη μερική διαχείριση.

β) Υποχρεώνει την ΑΕΠΙ εντός τριμήνου από τη κοινοποίηση της παρούσας να διαμορφώσει τις παρακρατήσεις (προμήθειες) που επιβάλλει στους αντισυμβαλλομένους της δημιουργούς για την είσπραξη των μηχανικών και ειδικότερα των φωνογραφικών τους δικαιωμάτων κατ' ανώτατο όριο στο 15% επί των εισπράξεων.

γ) Απευθύνει σύσταση στην ΑΕΠΙ για τη βελτίωση της πληροφόρησης δημιουργών και χρηστών να δημοσιεύει στην ιστοσελίδα της στο διαδίκτυο αφενός τα εκάστοτε ισχύοντα πλήρη «Αμοιβολόγιο» και «Κανονισμό

Διανομής» και αφετέρου τα ποσά που προκύπτουν, βάσει συμφωνιών αμοιβαιότητας, από την παρακράτηση 10% επί των δικαιωμάτων δημόσιας εκτέλεσης που η ΑΕΠΙ εισπράττει για λογαριασμό αλλοδαπών ΟΣΔ (της ηπειρωτικής Ευρώπης) και τα κριτήρια διάθεσής τους για πολιτιστικούς και κοινωνικούς σκοπούς.

δ) Επιβάλλει, κατά πλειοψηφία, στην ΑΕΠΙ για την παράβαση του άρθρου 2 Ν. 703/77, όπως ισχύει, και ειδικότερα για την αδικαιολόγητη άρνησής της να δεχθεί τη μερική διαχείριση μερικών μόνον κατηγοριών των δικαιωμάτων πνευματικών δημιουργών, πρόστιμο πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) Ευρώ, το οποίο δεν υπερβαίνει το ανώτατο προβλεπόμενο από το νόμο ποσοστό επί των ακαθάριστων εσόδων της, για το έτος 2000.

ε) Απειλεί την ΑΕΠΙ με χρηματική ποινή 5.000 Ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης συμμόρφωσης προς τα υπό α) και β) μέρη του διατακτικού της παρούσας.

Η απόφαση εκδόθηκε στις 14 Ιουλίου 2003.

Η απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 7 του Κανονισμού Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμού (ΦΕΚ 361/ Β/ 4.4.2001).

Οι συντάξαντες την απόφαση

Ο Πρόεδρος Δημήτρης Ν. Τζουγανάτος

Η Γραμματέας
Σωτηρία Πανιέρα

6.5 Υπόθεση 4^η -«Α. - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», κατά Μπαρ - Εστιατορίου

Αντί προλόγου

Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων στην Ελλάδα

Στην Ελλάδα, η ΑΕΠΙ (Ανώνυμος Εταιρεία Πνευματικής Ιδιοκτησίας), προστατεύει τα πνευματικά δικαιώματα των συνθετών και στιχουργών, ενώ ταυτόχρονα αναλαμβάνει και τη διαχείριση των δικαιωμάτων αυτών. Με την διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων ασχολούνται οι οργανισμοί Ερατώ (Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Τραγουδιστών - Ερμηνευτών Συν.Π.Ε.), Απόλλων (Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Ελλήνων Μουσικών Συν.Π.Ε.) και Grammo (Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης & Προστασίας των Δικαιωμάτων των Παραγωγών Υλικών Φορέων Ήχου ή Εικόνας και Ήχου). Η Διεθνής Ομοσπονδία Φωνογραφικής Βιομηχανίας (International Federation of Phonographic Industry - IFPI) δεν αποτελεί διαχειριστικό οργανισμό. Στόχος της είναι η προστασία και η προώθηση της μουσικής και παρ' όλο που εκπροσωπεί τις δισκογραφικές εταιρίες, τα αποτελέσματα των ενεργειών της απολαμβάνει το σύνολο της μουσικής κοινότητας.

Σε αυτή τη περίπτωση θα εξετάσουμε μια δικαστική διαμάχη μεταξύ των οργανισμών «Ερατώ», «Απόλλων» και «Grammo» έναντι εστιατορίου της Αθήνας.

Θεωρούμε σκόπιμο και απαραίτητο να ερευνηθεί και μια τέτοια υπόθεση ώστε να προσδιοριστεί καλύτερο ο ρόλος της ΑΕΠΙ στο κοινωνικό και νομικό «γίγνεσθαι» και ο τρόπος με τον οποίο προστατεύει τα έννομα συμφέροντα των εκάστοτε δικαιούχων-πελατών.

Ακόμα θα οριοθετηθεί και θα διασαφηνιστεί όσο το δυνατόν περισσότερο η δικαιοδοσία της ΑΕΠΙ και το κατά πόσο είναι απαραίτητη η ύπαρξη συμπληρωματικών οργανισμών και οντοτήτων ώστε να διευθετείται οποιοδήποτε ζήτημα προκύπτει.

Τέτοιου είδους περιπτώσεις καθιστούν σαφές το αμφίσημο ,πολλές φορές, των συγγενικών δικαιωμάτων ,των οποίων ο δαιδαλώδης παραμετρικός χαρακτήρας δίνει πολυσήμαντη ερμηνεία στις σχετικές διατάξεις του νόμου.

Κείμενο Απόφασης **Αριθμός Αποφάσεως 4230/2008**

Κείμενο
Αριθμός Αποφάσεως

4230/2008

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

.....

Αποτελούμενο από τη Δικαστή, Μαλτέζου Μαρία, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ορίστηκε κατόπιν κληρώσεως σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3327/2005.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 2-4-2008, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων: 1) αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «Α. - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Σ. αρ. 10, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, 2) αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «Ε. - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Π. αρ. 130, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, 3) αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» με τον διακριτικό τίτλο «... », που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, στην οδό Α. αρ. 65, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, τους οποίους εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος Μαργαρίτης Μέλλιος.

ΚΑΤΑ

Της καθείς η αίτηση: Χ. Α., στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το μπαρ-ρεστοράν «Α. Η.», που βρίσκεται στην Αθήνα, οδός Ι. 8, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 14-1-2008 αίτησή τους που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό 809/2008 προσδιορίστηκε για την παραπάνω δικάσιμο και εκφωνήθηκε από τη σειρά του εκθέματος.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως ο πληρεξούσιος δικηγόρος των αιτούντων, ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε να γίνουν αυτοί δεκτοί και όσα αναφέρονται στα έγγραφα σημειώματά του.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι αιτούντες εκθέτουν στην αίτησή τους ότι έχουν αποκλειστικά τη συλλογική διαχείριση και προστασία των περιουσιακών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου, ελλήνων και ξένων, σε ολόκληρη την Ελληνική Επικράτεια και ότι η καθείς, αν και μεταδίδει μουσικό ρεπερτόριο, σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημα της, σε καθημερινή βάση, με τη χρήση υλικών φορέων ήχου, αρνείται να συμφωνήσει και να καταβάλει τις σχετικές αμοιβές που έχουν καθορίσει με το δημοσιευμένο αμοιβολόγιό τους. Ζητούν δε να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής τους για το έτος 2007 σε 10.000 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α., επιμεριζόμενο κατά τα αναφερόμενα στην αίτηση ποσοστά, μεταξύ των παραγωγών, μουσικών και τραγουδιστών, άλλως επικουρικής, σε περίπτωση που ήθελε κριθεί ότι ο ετήσιος τζίρος της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται η καθείς είναι κάτω των 42.000,00 ευρώ, να καθοριστεί το ύψος της εύλογης αμοιβής στο ποσό των 4.200,00 πλέον Φ.Π.Α. και περαιτέρω, επικαλούμενοι επείγουσα περίπτωση να υποχρεωθεί αυτή να τους καταβάλει προσωρινά το παραπάνω ποσό και να τους προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά την ως άνω χρονική περίοδο, προκειμένου να προβούν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, να συνεχίζει ανά μήνα να τους προσκομίζει κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί στο κατάστημα της και σε περίπτωση που δεν το κάνει, να καταδικαστεί σε χρηματική ποινή 1.000 ευρώ για κάθε παράβαση και στα δικαστικά τους έξοδα. Με τέτοιο περιεχόμενο και αίτημα, η αίτηση αρμόδια φέρεται για συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό και παραδεκτά προς εκδίκαση κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (αρθρ. 49 ν. 2121/93). Είναι δε ορισμένη, όσα δε αντίθετα υποστηρίζει η καθής είναι απορριπτέα ως αβάσιμα και νόμιμα, μόνον ως προς το ήμισυ του ποσού του οποίου ζητείται η επιδίκαση. Στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων, 1 επ. 32 παρ. 1, 49 παρ. 1 και 3, 54, 55, 56 παρ. 1, 3 εδ. ε' επ. και 4 ν. 2121/1993, 480 ΑΚ, 682 επ., 728 παρ. 1, περ. ζ', 729 παρ. 2, 731, 732, 946 παρ. 1 ΚΠολΔ) και πρέπει απομείνως να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν ερήμην της καθ' ης η αίτηση η οποία δεν παρέστη ενώπιον του ακροατηρίου του Δικαστηρίου τούτου και την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικασίμου αν και επιδόθηκε σ' αυτήν νομότυπα και εμπρόθεσμα ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την παραπάνω δικάσιμο (βλ. υπ' αριθμ. 272Δ/30-1-2008 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Χ. Τ. και τις όπισθεν από 30-1-2008 και 31-1-08 βεβαιώσεις του Α. Υ. του ΑΤ Πετραλώνων και υπαξιωμ. Ε...).

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα των αιτούντων Γ. Ι. Μ., που εξετάστηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και από τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι αιτούντες, πιθανολογήθηκαν τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά: Οι αιτούντες αστικοί μη κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί περιορισμένης ευθύνης, είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί και λειτουργούν σύμφωνα με τα άρθρα 54 επ. του νόμου 2121/1993 περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Σ' αυτούς έχουν ανατεθεί από τα μέλη τους, που είναι μουσικοί, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας αντίστοιχα, η διαχείριση και προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Η ίδρυσή τους έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-57 ν. 2121/1993 και η λειτουργία τους εγκρίθηκε με τις νόμιμα δημοσιευμένες στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, 11083/1997, 11089/1997 και 9528/1994 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 54 του άνω νόμου, την αντιπροσωπευτικότητά τους με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν. Επίσης πιθανολογήθηκε ότι οι αιτούντες, ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί, στην Ελληνική Επικράτεια, οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, έχουν συνάψει με αλλοδαπούς αντίστοιχους με αυτούς (αιτούντες), αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, μερικοί από τους οποίους αναφέρονται ενδεικτικά στην αίτηση, συμβάσεις αμοιβαιότητας, σύμφωνα με τις οποίες νομιμοποιούνται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αλλοδαποί δικαιούχοι (μουσικοί, τραγουδιστές και παραγωγοί) για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Πέραν αυτού, με το νόμο 2054/1992 κυρώθηκε και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού δικαίου, η διεθνής σύμβαση της Ρώμης, "περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφήματων", η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961 και η οποία α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους, με την παραχώρηση της "εθνικής μεταχειρίσεως" και β) παρέχει την "εθνική μεταχείριση" σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς φωνογραφήματων, αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο εντός τριάντα ημερών από την πρώτη δημοσίευση, παρουσιάστηκε και δημοσιεύθηκε επίσης και σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος. Είναι δε γνωστό ότι όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την ανωτέρω σύμβαση της Ρώμης (ιδίως τα αμερικάνικα), εντός τριάντα ημερών από την πρώτη δημοσίευση τους, σύμφωνα

με τα διδάγματα της κοινής πείρας σε σχέση με τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων μέσων επικοινωνίας, όπως το διαδίκτυο κ.λπ., έχουν δημοσιευθεί και παρουσιαστεί στην Ευρώπη και επομένως και στην Ελλάδα. Επομένως, οι αιτούντες νομιμοποιούνται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αλλοδαποί δικαιούχοι (μουσικοί, τραγουδιστές και παραγωγοί) για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα και κατά συνέπεια, να αξιώσουν την κατάρτιση συμβάσεων και σε περίπτωση διαφωνίας δικαστικά, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 του πιο πάνω νόμου, εύλογη αμοιβή από εκείνους που, χωρίς την άδεια των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και την καταβολή της αντίστοιχης αμοιβής, προβαίνουν στη χρήση έργων και προγραμμάτων στα οποία συμμετέχουν οι ως άνω δικαιούχοι-μέλη των αιτούντων οργανισμών. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι η καθείς η αίτηση, διατηρεί και εκμεταλλεύεται μπαρ-ρεστοράν επιφανείας 140 τ.μ. περίπου στην Αθήνα και επί της οδού Ι. αριθμ. 8 με το διακριτικό τίτλο «Α. Η.». Πρόκειται για επιχείρηση η οποία λειτουργεί σε καθημερινή βάση και επί 12 μήνες το χρόνο και από ώρα 18.00μμ. έως 0.3.00' της επόμενης με ετήσιο τζίρο κατώτερο των 100.000,00 ευρώ. Κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, (2007) η καθείς χρησιμοποίησε σε καθημερινή βάση και όλες τις ώρες λειτουργίας της επιχείρησης, υλικούς φορείς με ξένο μουσικό ρεπερτόριο για την ψυχαγωγία των πελατών της. Ο μάρτυρας των αιτούντων Γ. Μ., κατά το έτος 2007 επισκέφθηκε το παραπάνω κατάστημα της καθείς, ως πελάτης και διαπίστωσε ότι αυτή χρησιμοποιούσε στο κατάστημά της, ξένο μουσικό ρεπερτόριο, το οποίο περιελάμβανε μεταξύ των άλλων και τα έργα, μουσική και τραγούδια COLLINS PHIL-YOY'LLIN HEART, KYLIE MINOQUE - OVERTURE, MANSUN - SIX, FORWARD RUSSIA - TWELVE, NAUGHTY BOY - PHAT BEACH. Η χρήση από την καθείς τραγουδιών του ξένου μουσικού ρεπερτορίου, χωρίς την άδεια των αιτούντων, σε δημόσια εκτέλεση που ακούγεται καθημερινά στην πιο πάνω επιχείρησή της, αποτελώντας αντικείμενο εκμετάλλευσης από αυτή, είναι απολύτως απαραίτητη για τη λειτουργία του καταστήματός της. Οι αιτούντες οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ήδη καταρτίσει, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του Ν. 2121/1993, κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιήθηκε προς το κοινό με δημοσίευσή του στις πολιτικές εφημερίδες, «Α...» και "Ρ...Σ" και στην οικονομική εφημερίδα "Γ.Δ...". Με το αμοιβολόγιο αυτό η εύλογη ενιαία αμοιβή υπολογίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 32 παρ. 1 του ν. 2121/1993, σε ορισμένο ποσό, το οποίο προκειμένου για επιχειρήσεις, όπως της καθείς, στις οποίες, η μουσική είναι απαραίτητη καθορίστηκε σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρσίτων εισπράξεων, με ελάχιστο ποσό και ανάλογα με τη διάρκεια λειτουργίας τους, που προκειμένου για κατάστημα όπως της καθείς, επιφανείας 140 τετρ.μ. περίπου, με διάρκεια λειτουργίας 12 μηνών το χρόνο, έχει καθοριστεί στο ποσό των ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 19%. Η καθείς η αίτηση κλήθηκε εγγράφως με εξώδικη δήλωση πρόσκληση-διαμαρτυρία, που κοινοποιήθηκε νόμιμα σ' αυτήν, για τον καθορισμό και την πληρωμή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής των δικαιούχων-μελών των αιτούντων. Πλην όμως αυτή αρνείται να συμπράξει σε κάτι τέτοιο και μέχρι σήμερα δεν έχει καταβάλει οποιαδήποτε αμοιβή στους αιτούντες, ισχυριζόμενη μεταξύ των άλλων, α) ότι πληρώνει πνευματικά δικαιώματα στην ΑΕΠΙ και β) ότι το κατάστημά της λειτουργεί ως καφετέρια-εστιατόριο. Οι ισχυρισμοί όμως αυτοί είναι απορριπτέοι, ο πρώτος ως μη νόμιμος, διότι τα **πνευματικά δικαιώματα** αναφέρονται στους δημιουργούς (στιχουργούς και συνθέτες) και όχι στους μουσικούς, τραγουδιστές και παραγωγούς των υλικών φορέων που εκπροσωπούν οι αιτούντες, ο δε δεύτερος ως αβάσιμος, διότι τόσο από την άδεια, όσο και στην πραγματικότητα το κατάστημα της καθείς λειτουργεί, ως μπαρ-εστιατόριο-ζαχαροπλαστείο, στο οποίο η **μουσική** είναι απαραίτητη και όχι απλώς χρήσιμη, όπως ισχυρίζεται η καθείς. Η παραπάνω ελάχιστη αμοιβή που καθόρισαν οι αιτούντες, λαμβάνοντας υπόψη: α) τα έξοδα, στα οποία θα υποβαλλόταν η καθείς, εάν αντί των υλικών φορέων ήχου με τις εγγεγραμμένες ερμηνείες, χρησιμοποιούσε ζωντανή ορχήστρα μουσικών και τραγουδιστή και β) το γεγονός ότι η χρήση του ελληνικού μουσικού ρεπερτορίου από την καθείς είναι απαραίτητη, πιθανολογείται ότι είναι εύλογη και ανταποκρίνεται στην ωφέλεια που αποκομίζει η καθείς από τη χρήση σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημά της, του ξένου μουσικού ρεπερτορίου των αιτούντων. Επομένως η εύλογη και ενιαία αμοιβή των δικαιούχων αιτούντων πρέπει να καθοριστεί, για όλο το έτος 2007, στο ποσό των 4.998,00 (4.100,00 + 19% χ 4.200,00). Η κατανομή του ως άνω ποσού μεταξύ των αιτούντων πρέπει να γίνει, κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, α) κατά ποσοστό 25% για τον πρώτο αιτούντα (μουσικούς), δηλαδή ποσό 1.249,50 ευρώ, β) κατά ποσοστό 25% στο δεύτερο αιτούντα (τραγουδιστές), δηλαδή ποσό ευρώ 1.249,50 ευρώ και γ) κατά ποσοστό 50% στον τρίτο αιτούντα (παραγωγούς), δηλαδή ποσό 2.499,00 ευρώ. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του 1/2 του πιο πάνω προσδιορισθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής, για την κάλυψη άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν στο μοναδικό τους αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους, λαμβανομένου υπόψη και του ότι η καθείς έχει ήδη αποκομίσει, κατά το έτος 2003, οικονομικό όφελος από την εκμετάλλευση των έργων των μελών (τραγουδιστών, μουσικών και παραγωγών) των αιτούντων, χωρίς καμία αμοιβή.

Τέλος πιθανολογήθηκε ότι για τη διανομή από τους αιτούντες της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων που εκπροσωπούν, απαιτείται να εφοδιασθούν με κατάλογο με τους τίτλους του αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε η καθείς κατά το έτος 2007, που οποίο η τελευταία (καθείς) οφείλει να παραδώσει στους αιτούντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, χωρίς καμία καθυστέρηση, σύμφωνα με

το άρθρο 56 παρ. 4 του Ν. 2121/1993. Πρέπει, επομένως, η καθής να υποχρεωθεί να παραδώσει τον παραπάνω κατάλογο με την απειλή σε βάρος της χρηματικής ποινής υπέρ των αιτούντων, κατά το διατακτικό. Το αίτημα να υποχρεωθεί η καθής να συνεχίσει να παραδίδει στους αιτούντες κάθε μήνα κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που θα χρησιμοποιήσει, πρέπει να απορριφθεί, ως αβάσιμο, αφού δεν αφορά το επίδικο χρονικό διάστημα του έτους 2007. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη κατά το διατακτικό. Η καθής πρέπει να καταδικαστεί σε μέρος των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, τα δε υπόλοιπα να συμπληφιστούν μεταξύ των διαδίκων, λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας τους (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζοντας ερήμην της καθ' αυτής η αίτηση.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Καθορίζει προσωρινά, το ύψος της εύλογης και ενιαίας που οφείλει η καθής να καταβάλει στους αιτούντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, για λογαριασμό των δικαιούχων-μελών τους, παραγωγών, μουσικών και τραγουδιστών, για την αναφερόμενη στο σκεπτικό εκμετάλλευση του ρεπερτορίου τους, για όλο το έτος 2007 στο ποσό των τεσσάρων χιλιάδων εννιακοσίων ενενήντα οκτώ (4.998,00) ευρώ.

Καθορίζει την αμοιβή για κάθε κατηγορία δικαιούχων που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες, με βάση τα ποσοστά που αναφέρονται στο σκεπτικό: α) κατά ποσοστό 25% για τον πρώτο αιτούντα (μουσικούς), δηλαδή ποσό χιλίων διακοσίων σαράντα εννέα Ε και πενήντα λεπτών (1.249,50) ευρώ, β) κατά ποσοστό 25% στο δεύτερο αιτούντα (τραγουδιστές), δηλαδή ποσό χιλίων διακοσίων σαράντα εννέα Ε και πενήντα λεπτών (1.249,50) ευρώ και γ) κατά ποσοστό 50% στον τρίτο αιτούντα (παραγωγούς), δηλαδή ποσό δύο χιλιάδων τετρακοσίων ενενήντα εννέα (2.499,00) ευρώ.

Υποχρεώνει την καθής η αίτηση να καταβάλει προσωρινά στους αιτούντες το 1/2 των πιο πάνω ποσών.

Υποχρεώνει την καθής η αίτηση να παραδώσει στους αιτούντες κατάλογο με τους τίτλους του ελληνικού μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε στο κατάστημά της, που αναφέρεται στο σκεπτικό, κατά το έτος 2007.

Απειλεί, εναντίον της καθής, χρηματική ποινή υπέρ των αιτούντων, ποσού εξακοσίων (600,00) ευρώ, για την περίπτωση μη συμμόρφωσής της προς την πιο πάνω διάταξη. Και

Καταδικάζει την καθής η αίτηση σε μέρος των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ, τα δε υπόλοιπα τα συμπληφίζει μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους τους δικηγόρους στις 16-5-2008.

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Η ΔΑΚΤ/ΦΟΣ:Α.ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΗ

7.Ερμηνεία – Συμπεράσματα Δικαστικών αποφάσεων

7.1 Υπόθεση 1^η

Ερμηνεία – Συμπέρασμα

Συνοπτικά ,σε αυτά την υπόθεση η κατάσταση έχει ως εξής:

Ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά του κατηγορουμένου για το ότι ως συνδιαχειριστής της "Γ.Τ.- Ι.Τ. και Σία ΟΕ" στην Αθήνα στις 15/10/87 πρόβαλε στον κινηματογράφο Φ. που εκμεταλλεύεται η εταιρία του, την ταινία "Ο μάγος έρωτας" στην όποια έχει επενδυθεί η μουσική του δημιουργού Μ.ΔΦ, χωρίς την άδεια της μηνύτριας εταιρίας ΑΕΠΙ, στην οποία ο παραπάνω δημιουργός είχε εκχωρήσει τα πνευματικά του δικαιώματα.

Πρώτα πρέπει να καταστήσουμε σαφές ότι ο δημιουργός διατηρεί εφ' όρου ζωής τα δικαιώματα του πάνω σε οποιοδήποτε πνευματικό έργο. Επομένως η ενδεχόμενη χρήση του από κάποιο νομικό πρόσωπο για οποιοδήποτε σκοπό επιβάλλει την έκδοση άδειας από τον δημιουργό.

Στις περιπτώσεις των κινηματογραφικών ταινιών ως δημιουργός νοείται πρωτίστως ο σκηνοθέτης. Επίσης πρόσωπα τα οποία έχουν συμβάλλει με πνευματικές τους εισφορές θεωρούνται συνδημιουργοί και έχουν δικαιώματα στην αντίστοιχη καλλιτεχνική εισφορά με την οποία έχουν συμβάλλει.

Από εκεί και πέρα ,μετά την συμφωνία του σκηνοθέτη και όλων των συνδημιουργών με τον παραγωγό για τους όρους προβολής και δημοσιοποίησης μιας κινηματογραφικής ταινίας, ο παραγωγός καθίσταται δευτερογενής δικαιούχος. Οπότε αυτή η στιγμή της συμφωνίας είναι η κατάλληλη για το να τεθούν οι επιθυμητοί όροι από την πλευρά του καθενός.

Σε αυτό το σημείο δηλαδή ο συνθέτης θα έπρεπε να είχε θεσπίσει τον εξής όρο για να ευσταθεί ο λόγος που τον προέτρεψε να διεκδικήσει τα δικαιώματα του:

Για κάθε προβολή της εν λόγω ταινίας, ως συνδημιουργός και δικαιούχος, ζητώ να μου καταβάλλεται το τάδε ποσό μιας και εισέφερα καλλιτεχνικά σε αυτό το καλλιτεχνικό δημιούργημα.

Ενδεχομένη αντίθετη άποψη ότι δηλαδή ο δημιουργός διατηρεί το δικαίωμα στα πνευματικά του προϊόντα και μπορεί να διεκδικεί αμοιβή από την κάθε προβολή της κινηματογραφικής ταινίας δεν μπορεί να γίνει αποδεικτική.

Και αυτό γιατί:

- α)** Όπως αναφέρθηκε, ο παραγωγός, δευτερογενής δικαιούχος, συμφωνεί την ενσωμάτωση της καλλιτεχνική εισφοράς και καταβάλλει εφάπαξ αμοιβή στο δημιουργό. Ο δημιουργός μπορεί να επικαλεστεί τις παραπάνω διατάξεις, μόνο όταν η ενσωμάτωση έγινε χωρίς να προϋπάρξει συμφωνία με τον παράγωγο.
- β)** Οι δημιουργοί των "καθ' έκαστα καλλιτεχνικών στοιχείων" (άρθρ. 14 παρ. 2 του νόμου) έχουν τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στους δημιουργούς κατά το άρθρο 1. Δηλαδή να συμφωνούν για την εκχώρηση των δικαιωμάτων τους σε άλλον. αυτό δεν το αρνείται κανείς.
- γ)** Το ίδιο, με άλλη διατύπωση, λέει και το άρθρο 9 παρ.3 του νόμου. πρέπει να υπάρχει προηγούμενη άδεια του δημιουργού για την ενσωμάτωση.

Εδώ αξίζει να σημειωθεί πως η εκτέλεση ενός μουσικού έργου διαμέσου της προβολής μιας κινηματογραφικής ταινίας εξομοιώνεται κατά κάποιο τρόπο με την δημόσια εκτέλεση ενός έργου ως μέρος συναυλίας ,κονσέρτου κτλ . Είναι εύλογο πως δεν υπάρχει πλήρης ταύτιση αλλά πως είναι παρεμφερείς περιπτώσεις.

Οπότε δεν μπορεί ,αναλογικά, να ζητηθεί το ποσό που θα έπρεπε να καταβληθεί στην περίπτωση της χρήσης του έργου για δημόσια συναυλία μιας και θα αποτελούσε παράβαση του ποινικού δικαίου (απαγόρευση αναλογικής εφαρμογής για την θεμελίωση ή τη επαύξηση του αξιόποινου.)

Τέλος η ΑΕΠΙ διατύπωσε τον ισχυρισμό ότι έχει το δικαίωμα να επιτρέψει ή να απαγορεύει την δημοσιοποίηση ή προβολή των έργων των δημιουργών που έχουν εκχωρήσει τα δικαιώματά τους σε αυτή.

Προσκομίζει δε έναν κατάλογο των έργων που προστατεύει συνταγμένο σε απλό χαρτί και επικυρωμένο από την αρμόδια αρχή. Το τεκμήριο όμως αυτό είναι μαχητό και ενώ όφειλε να αποδείξει ότι έχει δοθεί σ αυτήν η πληρεξουσιότητα του συγκεκριμένου δημιουργού, ή των αντιπροσώπων του, ή των με κάθε άλλο τρόπο εκδοχένων των δικαιωμάτων του ,δεν προσκόμισε κανένα τέτοιο στοιχείο. Πολύ περισσότερο δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι ο δημιουργός είχε επιτύχει να περιληφθεί στη συμφωνία του με τον παραγωγό ρητά η διατήρηση των πνευματικών του δικαιωμάτων για κάθε προβολή της κινηματογραφικής ταινίας και το δικαίωμά του σε ιδιαίτερη αμοιβή από την προβολή αυτή .

Απλούστερα, όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως ο οποιοσδήποτε διακανονισμός σχετικά με τις εκάστοτε προβολές τις ταινίες και τα δικαιώματα των συνδικαιούχων θα έπρεπε να είχε πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια τη συμφωνίας με τον παραγωγό ,ο οποίος διένειμε τη ταινία.

Από την προανάκριση που διενεργήθηκε, δηλαδή τις καταθέσεις των μαρτύρων, τα έγγραφα της δικογραφίας και την απολογία του κατηγορουμένου προέκυψαν τα παρακάτω πραγματικά συμπεράσματα.

Ο κατηγορούμενος μίσθωσε από την εταιρία "Νέα Κίνηση Κινηματογραφικά Επιχειρήσεις ΑΕ" την ταινία (Α) μάγος έρωτας" και την πρόβαλε στον κινηματογράφο του στο διάστημα 15/10-21/10/87. Επίσης κατέβαλε στην εκμισθώτρια εταιρεία το ποσό των 93.296 δρχ. ως δικαιώματα. Σε αυτό δεν αναφέρεται ότι η μισθώτρια πρέπει να καταβάλει σε οποιοδήποτε άλλο φορέα κάποιο ποσό για άλλο λόγο. Το γεγονός δε αυτό δεν προκύπτει από κάποιο άλλο στοιχείο της δικογραφίας. Η μόνη δηλαδή υποχρέωση του κατηγορουμένου ήταν να καταβάλει το ποσό που πράγματι κατέβαλε.

Σε αυτή την περίπτωση η ΑΕΠΙ η οποία λειτούργησε ως μηνύτρια εταιρεία δεν δικαιώθηκε δικαστικά. Κοινώς έχασε τη δίκη.

7.2 Υπόθεση 2^η

Ερμηνεία - Συμπέρασμα

Κατά την εκτέλεση αποκριάτικων μουσικών εκδηλώσεων από το Πολιτιστικό οργανισμού του δήμου Αθηνών χρησιμοποιήθηκαν μουσικά έργα δημιουργών που έχουν εκχωρήσει τα δικαιώματα τους στην ΑΕΠΙ. Επομένως το νομικό τμήμα του πολιτιστικού οργανισμού του δήμου Αθηνών θα έπρεπε να είχε ζητήσει την έγγραφη άδεια των πνευματικών δημιουργών η της εκπροσωπούσας αρχής αυτών «ΑΕΠΙ».

Αυτό δεν αναιρείται παρά το γεγονός ότι ο φορέας της εκδήλωσης είναι δημόσιος ή δημοτικός και δεν επιδιώκει κανένα οικονομικό όφελος. Θα υπήρχε αναίρεση αυτού στην περίπτωση που οι εκδηλώσεις αυτές ήταν στα πλαίσια κάποιας επίσημης τελετής, στις οποίες κατ' εξαίρεση δεν απαιτείται, κατά τις αναφερόμενες και ισχύουσες διατάξεις, άδεια.

Αρχικά ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ρούσσοσ-Εμμανουήλ Παπαδάκης εισήγαγε για κρίση στο Συμβούλιο τη σχετική δικογραφία με την 540/24.11.2008 πρότασή του, στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα:

Α) Κατά την διάταξη του άρθρου 54 §1 Ν.2121/93:

"Οι δημιουργοί μπορούν να αναθέτουν σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας, που έχουν αποκλειστικά αυτόν τον σκοπό, την διαχείριση ή την προστασία ή την διαχείριση και την προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή εξουσιών που απορρέουν από αυτό...", ενώ κατά την διάταξη του άρθρου 66 §1 ιδίου Νόμου: "Τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900 έως 15.000 ευρώ όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας εκτελεί δημόσια στο κοινό έργα που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού και γενικά εκμεταλλεύεται έργα ".

Εξάλλου κατά την διάταξη του αρ. 27 άνω Νόμου "Δημόσια παράσταση ή εκτέλεση σε ειδικές περιστάσεις" : Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή η δημόσια παράσταση ή εκτέλεση έργου: α) σε περίπτωση επίσημων τελετών στο μέτρο που δικαιολογείται από την φύση αυτών των τελετών.

Ως «τελετή» βάσει των κύριων λεξικών της Ελληνικής που χρίζουν ευρείας αποδοχής ορίζονται:

1. επίσημοι εορτασμοί πολιτικών, στρατιωτικών και εθνικών γεγονότων και επετείων
2. διεξαγωγή θρησκευτικών μυστηρίων σύμφωνα με μια συγκεκριμένη ιεροτελεστία.

Είναι εμφανές πως οι αποκριάτικες εκδηλώσεις ενός οποιοδήποτε δημοτικού οργανισμού δεν υπάγονται σε καμιά από τις προαναφερθείσες κατηγορίες. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο δεν επιτρέπεται να εκτελεσθούν κατά τις εκδηλώσεις αυτές παραστάσεις ή μουσικά έργα χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή. Τυχόν εκτέλεση μουσικών έργων ασμάτων κ.λ.π. σε εορταστικές εκδηλώσεις των Απόκρεω χωρίς την σχετική άδεια επισύρει τις ποινές του αρ. 64 §1 ιδίου Νόμου.

Συνεπώς , κατά δε το άρθρο 66 παρ. 1, 2 ν. 2121/1993, ορίζεται: "όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, εγγράφει, αναπαράγει στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή διασκευή, θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία, χρησιμοποιεί ή κατά παράβαση περιοριστικών όρων, παρουσιάζει στο κοινό, εκτελεί δημόσια, μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά κατά οποιονδήποτε τρόπο και γενικά εκμεταλλεύεται έργο, που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας ή εισάγει αντίτυπα ή οργανώνει δημόσια εκτέλεση τέτοιου έργου ή προσβάλλει το δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού ν' αποφασίζει για την παρουσίαση του έργου στο κοινό και να το παρουσιάζει αναλλοίωτο χωρίς προσθήκη ή περικοπές, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή ενός (1) έως πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών (παρ.1) και με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία συγγενικών δικαιωμάτων: παρουσιάζει στο κοινό τη ζωντανή ερμηνεία ή εκτέλεση που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός από ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, χωρίς την άδεια του εκτελεστή ή ερμηνευτή καλλιτέχνη (παρ.2 δ)".

Τέλος για την οριστική διευθέτηση της νομικής ερμηνείας ,ας δούμε και ένα ακόμη νομοθέτημα σχετικά με την δημόσια εκτέλεση έργων και τις εκάστοτε περιστάσεις.

Κατά το άρθρο 27 του ιδίου ν. 2121/1993, ορίζεται: "Δημόσια παράσταση ή εκτέλεση σε ειδικές περιστάσεις. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η δημοσία παράσταση ή εκτέλεση έργου:

- α) σε περίπτωση επίσημων τελετών, στο μέτρο που δικαιολογείται από τη φύση αυτών των τελετών
- β) στο πλαίσιο της δραστηριότητας των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων από το προσωπικό και τους μαθητές ή σπουδαστές του ιδρύματος, εφόσον το κοινό απαρτίζεται αποκλειστικά από αυτούς ή από τους γονείς των μαθητών ή σπουδαστών ή όσους έχουν την επιμέλεια αυτών ή όσους συνδέονται άμεσα με τις δραστηριότητες του ιδρύματος".

Επομένως από την εκτίμηση και τον συνδυασμό των παραπάνω άρθρων εξάγεται το συμπέρασμα πως η δικαστική απόφαση εξαρτάται μόνο από την φύση της εν λόγω τελετής.

Πιο συγκεκριμένα, η εκτέλεση μουσικών έργων κατοχυρωμένων εξαρτάται από την ποσότητα αυτών, τη διάρκεια τους και το κοινό στο οποίο απευθύνεται η εκδήλωση –τελετή.

Η εν λόγω περίπτωση επιδέχεται σημαντικού αριθμού ερμηνειών μιας και οι παραμετρικές τις συντεταγμένες έχουν πολυδιάστατο χαρακτήρα. Εκεί ριζώνεται και η διπλή εκδίκαση της υπόθεσης μιας και η λήψη οποιασδήποτε απόφαση προκαλεί ενστάσεις και διαμαρτυρίες. Ενδεχομένως και εκατέρωθεν.

7.3 Υπόθεση 3^η

Ερμηνεία - Συμπέρασμα

Εδώ έχουμε με να κάνουμε με την πιο πολύκροτη υπόθεση η οποία είχε ως εμπλεκόμενο μέλος την ΑΕΠΙ. Πλήθος καλλιτεχνών όπως οι Σταύρος Ξαρχάκος, Νίκος Κυπουργός, Παναγιώτης Καλαντζόπουλος, Θάνος Μικρούτσικος, Νικόλαος Μαμαγκάκης, Γιώργος Κουμεντάκης και το σωματείο με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ» κινηθήκανε νομικά εναντίον της ΑΕΠΙ.

Ουσιαστικά μιλάμε για την επίλυση ενός χρόνου προβλήματος ,μιας αντιπαράθεσης που διαιωνιζότανε για χρόνια ανάμεσα στις δύο πλευρές.

Για αυτήν την υπόθεση η Επιτροπή Ανταγωνισμού εξέδωσε μια απόφαση 43 σελίδων για αυτήν την υπόθεση. Επομένως είναι εύλογο πως είναι αδύνατο να αναλυθεί η απόφαση στα επιμέρους τμήματα της και να φθάσουμε σε συμπεράσματα εφ' όλης της ύλης. Συνεπώς ας εξετάσουμε την εν λόγω διαμάχη και τις νομικές τις προεκτάσεις δίνοντας έμφαση στα κύρια σημεία της.

Οι θέσεις των καταγγελλόντων ήταν οι εξής:

- Να επιβληθεί πρόστιμο ύψους τουλάχιστον 10% του κύκλου εργασιών της καθής του έτους 2000 για καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης συνιστάμενης στην άρνηση της καθής να επιτρέψει στους δημιουργούς την ατομική διαχείριση οποιασδήποτε από τις κατηγορίες που προβλέπει η απόφαση GEMA II και μεταξύ άλλων της κατηγορίας των φωνογραφικών μηχανικών δικαιωμάτων.
- Να επιβληθεί πρόστιμο ύψους τουλάχιστον 10% για καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης συνιστάμενης σε επιβολή μη εύλογων τιμών και συγκεκριμένα προμήθειας 25% μέχρι το 1996 και 21% από το 1977 στις αμοιβές από τα φωνογραφικά δικαιώματα, προμήθειας 37,5% μέχρι το 1996 και 29% από το 1997 στις αμοιβές από το δικαίωμα δημόσιας εκτέλεσης στις ζωντανές συναυλίες και προμήθεια 37,5% μέχρι το 1996 και 25% από το 1997 στις αμοιβές από το δικαίωμα ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης.
- Να επιβληθεί πρόστιμο ύψους τουλάχιστον 10% του κύκλου εργασιών της καθής του έτους 2000 για καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης συνιστάμενης στην παράλειψη της καθής να προβεί σε λογοδοσία σχετικά με τα αναλυτικά της έσοδα και έξοδα ανά αυτοτελή τρόπο εκμετάλλευσης και με επιμερισμό ανά κατηγορία τρόπου εκμετάλλευσης μεταξύ αμέσων και εμμέσων κοστών.
- Να επιβληθεί πρόστιμο ύψους τουλάχιστον 10% του κύκλου εργασιών της καθής του έτους 2000 για καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης συνιστάμενης στην παράλειψη σύνταξης κανονισμού διανομής, γνωστοποίησής του στους δημιουργούς και ένταξής του στη σύμβαση ανάθεσης.
- Να επιβληθεί πρόστιμο ύψους τουλάχιστον 10% του κύκλου εργασιών της καθής του έτους 2000 για καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης συνιστάμενης στην παράλειψη δημοσίευσης και γνωστοποίησης στους δημιουργούς του αμοιολογίου της.
- Να επιβληθεί πρόστιμο ύψους τουλάχιστον 10% του κύκλου εργασιών της καθής του έτους 2000 για καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης συνιστάμενης στη διακριτική μεταχείριση που προβαίνει μεταξύ των δημιουργών με τη σταυροειδή επιδότηση των δαπανών για τη διαχείριση των εκτελεστικών δικαιωμάτων από τα έσοδα από την προμήθεια των μηχανικών δικαιωμάτων
- Να επιβληθεί πρόστιμο ύψους τουλάχιστον 10% του κύκλου εργασιών της καθής του έτους 2000 για καταχρηστική εκμετάλλευση που προβαίνει με τον αυθαίρετο τρόπο χορήγησης προκαταβολών, την άρνηση χορήγησης προκαταβολής σε δημιουργό που υπέβαλε σχετικό αίτημα και την παράλειψη σύνταξης και γνωστοποίησης σχετικού δεσμευτικού κανονισμού χορήγησης προκαταβολών.

Τα παραπάνω σημεία φανερώνουν τα κύρια αίτια διαφωνίας μεταξύ των άνωθεν καλλιτεχνών και της ΑΕΠΙ.

Ουσιαστικά με την χρήση του όρου «δεσπόμενη θέση» τονίζεται η κατάχρηση του δικαιώματος της διαχείρισης δικαιωμάτων που έκανε η ΑΕΠΙ. Πιο συγκεκριμένα θεωρήθηκε υπερβολικό το μέγεθος των ποσοστών που απαίτησε η ΑΕΠΙ όσον αφορά τις συναυλίες και τα φωνογραφικά δικαιώματα.

Ακόμα ,ενόχλησε η απόκρυψη στοιχείων της εταιρείας , όπως η άρνηση να δημοσιεύσει τα αμοιβολόγια της. Αξίζει να σημειωθεί και η παράλειψη σύνταξης κανονισμού διανομής και η γνωστοποίησης του στους δημιουργούς.

Πάντως, οι εν λόγω συνθήκες αποτελούσαν αιτίες διαμάχης για πολλά χρόνια μεταξύ δημιουργών και ΑΕΠΙ. Καθοριστικό γεγονός για την δημοσιοποίηση της κατάστασης και την εκδίκαση της εν λόγω υπόθεσης υπήρξε η άρνηση προκαταβολής σε γνωστό δημιουργό που υπέβαλλε αίτημα για χορήγηση αυτής.

Σε αυτό το σημείο η ΑΕΠΙ θα έπρεπε να απολογηθεί για το ότι παρέλειψε να συντάξει δεσμευτικό κανονισμό χορήγησης προκαταβολών. Αυτό το σημείο προφανώς αποτέλεσε ίσως το κυριότερο λόγο για τον οποίο απόφαση ήταν ενάντια στην ΑΕΠΙ.

8.Συνολικά συμπεράσματα – Προτάσεις

Τελικά η δουλειά του Μελετητή του προβλήματος της προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων στη μουσική βιομηχανία δεν είναι εύκολη. Κατά τη διάρκεια της μελέτης του συναντά πολλά και φαινομενικά αποδοτικά τεχνικά μέτρα προστασίας των έργων, υποστηριζόμενα και υποκινούμενα από μεγάλα ονόματα εταιριών, πολλούς επιστήμονες και πολλά χρήματα. Συναντά και νόμους. Νόμους που ορίζουν επακριβώς τι μπορεί κανείς να κάνει με ένα μουσικό κομμάτι ενός δημιουργού, τι δεν μπορεί να κάνει μ' αυτό, τι κυρώσεις θα έχει σε περίπτωση μη συμμόρφωσης του με τους νόμους. Σε αυτό το σημείο, ακόμα και αν αυτά τα δύο(τα τεχνικά μέτρα και η νομοθεσία) συνδυαστούν, πάλι το πρόβλημα δεν φαίνεται να λύνεται. Στο επόμενο βήμα ο μελετητής γνωρίζει μερικές δεκάδες οργανισμούς, συμμαχίες, κινήματα και ιδεολογίες που έχουν ως αντικείμενο την προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων στη μουσική βιομηχανία. Τώρα ελπίζει ότι αυτοί θα βοηθήσουν στη λύση του προβλήματος.

Ωστόσο μια ρεαλιστική και ενίοτε πραγματιστική θεώρηση της υφιστάμενης κατάστασης δείχνει μια αδυναμία ουσιαστικής κατοχύρωσης των πνευματικών δικαιωμάτων στη μουσική βιομηχανία. Η ΑΕΠΙ ,σαν κύριος εκφραστής αυτής της ανάγκης, δείχνει να αντιμετωπίζει σοβαρές δυσκολίες, μιας κάποιες παγιωμένες της τακτικές φαίνεται, εν καιρώ οικονομικής κρίσης ,να σηκώσουν θύελλα αντιδράσεων.

Ίσως είναι αληθές πως το αμφίσημο πολλών όρων σχετιζόμενων με τα πνευματικά δικαιώματα και ο δαιδαλώδης χαρακτήρας των ζητημάτων που προέκυπταν από κάθε σημείο διένεξης να ώθησαν την ΑΕΠΙ σε πράξεις αυθαιρεσίας. Πιθανολογούμε πως ενίοτε ήταν και αναπόφευκτο. Τα πνευματικά δικαιώματα από την φύση των εννοιών που εμπεριέχονται μέσα σε αυτά ανάγονται εύκολα σε «φιλοσοφικά» προβλήματα, άλυτα σε πρακτική βάση. Οπότε αποδίδουμε ελαφρυντικά σε κάποιους ,τυχόν, λάθος χειρισμούς μιας και όποιος να καταπιανόταν με αυτά τα ζητήματα θα κατέληγε σε αδιέξοδο. Εν ολίγοις θα ήταν άδικο και ανυπόστατο να θεωρήσουμε πως ο μεγάλος αριθμός διαφωνιών και δικαστικών διενέξεων οφείλεται αποκλειστικά σε λάθος χειρισμούς της εν λόγω εταιρείας. Αυτά σε πρώτη φάση.

Περνώντας όμως στην αντίπερα όχθη, τα δεδομένα οδηγούν σε συμπεράσματα διαφορετικά και ,ποικιλοτρόπως, πιο κατηγορηματικά.

Όπως προαναφέρθηκε, δεν μπορούν να αποδοθούν κατηγορίες στην ΑΕΠΙ σε πολλές από τις ήδη εκδικαστέες περιπτώσεις αφού τα δεν υπήρχε προφανής λύση στο εκάστοτε πρόβλημα, προταθεί, από καμία πλευρά. Όμως δεν μπορούμε να αγνοήσουμε καταστάσεις των οποίων η ρίζα του προβλήματος ήταν εμφανής.

Πιο συγκεκριμένα, η θέσπιση ορισμένων κανονισμών, η σύνταξη(ομολογουμένως ακραίων) τιμολογίων και η άρνηση χορήγησης αυτονόητων δικαιωμάτων σε δημιουργούς από μέρους της ΑΕΠΙ υπήρξαν ουκ ολίγες φορές αιτία διαφωνιών και αντιδράσεων.

Κοινώς, θα μπορούσε να ειπωθεί πως αρκετοί λάθος χειρισμοί της εταιρείας ,κυρίως επικοινωνιακοί και «μαρκετίστικοι» έθιξαν το αίσθημα της ιδιοκτησίας και της χρήσης των πνευματικών δικαιωμάτων των καλλιτεχνών. Δεν είναι τυχαίο πως τα τελευταία χρόνια αρκετοί από τους δημιουργούς φέρουν σθεναρή αντίσταση έναντι της εκμετάλλευσης των δικαιωμάτων τους από την ΑΕΠΙ. Στο επικοινωνιακό κομμάτι θα μπορούσε να μην εκφέρει τόσο απόλυτες απόψεις και να έχει μια πιο διαλλακτική προσέγγιση. Ενδεχομένως να γλύτωνα αρκετές δικαστικές διαμάχες αν «έβαζε λίγο νερό στο κρασί της». Δηλαδή π.χ. θα μπορούσε να δημοσιοποιήσει τα αμοιβολόγια της ή να δώσει κάποιες από τις προκαταβολές που ζητήθηκαν από τους δημιουργούς.

Όλα αυτά όμως οδηγήσανε σε μια γενικότερη δυσαρέσκεια η οποία αξίζει να σημειωθεί πως έκανε μεγάλη εντύπωση στον μελετητή ερευνώντας το ζήτημα σε Ιντερνετικές πηγές.

Εν κατακλείδι, χωρίς να φανεί ακραία η παρακάτω διατύπωση, η εταιρεία διέπραξε «ύβρη» έναντι σημαντικού αριθμού ανθρώπων και ως επόμενο ακολούθησε η «νέμεση» και σε κάποιες περιπτώσεις η «τίση». Προφανώς η στάση της θα έπρεπε να διέπεται ,όχι τόσο από αμετροέπεια, αλλά από σύνεση και σεβασμό στις ηθικές προεκτάσεις των πνευματικών δικαιωμάτων.

Βιβλιογραφία

Διαδίκτυο

- ❖ <http://www.areiospagos.gr/>
- ❖ http://aepi.gr/index.php?option=com_frontpage&Itemid=1
- ❖ http://www.paradissis.com/nomothesia/%CD%CF%CC%CF%D3%202121_1993.html
- ❖ <http://www.openaccess.gr/openaccess/copyrights.dot>
- ❖ <http://www.taxlaw.gr/el/practice-areas/intellectual-property>
- ❖ <http://www.eie.gr/liaison/Default.aspx?tabid=66>
- ❖ <http://web.opi.gr/xres/p/EL/web.opi.gr/portal/page/portal/opi.html>
- ❖ http://aepi.gr/images/pdf_aepi/nomos2121_1993_september2008.pdf?phpMyAdmin=0b936cdc74e1dbe127e0c3f66a21174e
- ❖ http://aepi-gr.blogspot.com/2008/04/blog-post_17.html
- ❖ <http://www.musicheaven.gr/html/modules.php?name=News&file=article&sid=185>
- ❖ <http://www.et.gr>
- ❖ http://www.yppo.gr/1/g1540.jsp?obj_id=811
- ❖ <http://www.vcdc.gr/forum/viewtopic.php?f=44&t=18427&start=80>
- ❖ http://www.proz.com/kudoz/english_to_greek/management/4783721-rr_work.html
- ❖ <http://nemertes.lis.upatras.gr/jspui/bitstream/10889/2607/1/BF.pdf>

Επίσης θέλω να ευχαριστήσω ξανά την δικηγόρο Ελευθεριάδου Ιωάννα για την βοήθεια της στην πρόσβαση δικαστικών αποφάσεων. Πιο συγκεκριμένα την ευχαριστώ για την αποστολή των εξής αποφάσεων:

- Αριθμός Αποφάσεως 4230/2008
- ΑΠΟΦΑΣΗ 1 ΑΡΙΘΜ. 245 / ΙΙΙ / 2003
- Κείμενο Απόφασης ΑΡΙΘΜΟΣ 1/2009
- Αριθμός αποφάσεως 2693/1988

Τέλος για την εκπόνηση της συγκεκριμένης εργασίας υπήρξε ικανή και αναγκαία συνθήκη η κατά τον καλύτερο βαθμό εξέταση και μελέτη του κάτωθεν νόμου ,ο οποίος επισυνάπτεται στην εργασία.

ΝΟΜΟΣ 2121/1993 (ΦΕΚ Α-25) « Πνευματική ιδιοκ/σία, συγγενικά δικαιώματα»

Κωδικοποιημένος όπως ισχύει με όλες τις τροποποιήσεις μέχρι και το νόμο 3524/2007

Θεωρώ πως είναι εμφανές και κατανοητό ότι η ιδιαιτερότητα και η φύση της θεματολογίας του εν λόγω εγχειρήματος δεν έδινε πολλά περιθώρια για μια «παχυλή» βιβλιογραφική ανασκόπηση. Τα μόνα συγγράμματα που χρησιμοποιήθηκαν ήταν αυτά των νομικών διατάξεων και κάποια περί ερμηνείας του νόμου.

Αναφορές

1. Wikipedia, the free encyclopedia, “Digital Millennium Copyright Act”, Επίσκεψη στις 18 Ιουνίου του 2011, http://en.wikipedia.org/wiki/Digital_Millennium_Copyright_Act. (Μετάφραση από το συγγραφέα της παρούσας εργασίας)
2. A. Foroughi, M. Albin, S. Gillard, “Digital rights management: a delicate balance between protection and accessibility,” *Journal of Information Science*, 28 (5) 2002, pp.389-395. (Μετάφραση από το συγγραφέα της παρούσας εργασίας).
3. Wikipedia, the free encyclopedia, “Digital rights management”, http://en.wikipedia.org/wiki/Digital_rights_management, Επίσκεψη στις 17 Ιουνίου 2011 (Μετάφραση από το συγγραφέα της παρούσας εργασίας).
4. S. Ham, R.D. Atkinson, “Confronting Digital Piracy Intellectual Property Protection in the Internet Era,” PPI Policy Report, Progressive Policy Institute, 31 Oct. 2003. (Μετάφραση από το συγγραφέα της παρούσας εργασίας).
5. T. Gillespie, “Designed to ‘effectively frustrate’: copyright, technology and the agency of users, *New media & society*, SAGE Publications, London 2006. (Μετάφραση από το συγγραφέα της παρούσας εργασίας).
6. M. Stokely, “Secure Programming”, *FreeBSD Developers’ Handbook*, http://www.freebsd.org/doc/en_US.ISO8859-1/books/developershandbook/secure.html, Επίσκεψη στις 14 Ιουνίου 2011 (Μετάφραση από το συγγραφέα της παρούσας εργασίας).
7. T. Olzak, “Data Storage Security”, Φεβρουάριος 2006, http://adventuresinsecurity.com/Papers/Data_Storage_Security.pdf, Επίσκεψη στις 9 Ιουνίου 2011. (Μετάφραση από το συγγραφέα της παρούσας εργασίας).

